

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 42^{ΟΥ} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2001 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 93

Νέες εικόνες από νέους κινηματογραφιστές.

του Σωτήρη Ζήκου

Όχι κατ' ανάγκη νέους ηλικιακά ούτε επαγγελματικά αλλά νέους στο βλέμμα - και στο επίσημο διαγωνιστικό πρόγραμμα νέους στη σκηνοθεσία της μεγάλου μήκους ταινίας, της πρώτης ή της δεύτερης ταινίας τους. Αυτή ήταν πριν από δέκα χρόνια η βασική καταστατική αλλαγή - και το στοίχημα - που μετέτρεψε το Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου σε μια διεθνή διοργάνωση. Αναζητώντας χρόνο με το χρόνο και νέους τρόπους επικοινωνίας με το κοινό, τους συμμετέχοντες και την πόλη, όπως και νέους τρόπους συνύπαρξης με τις ταινίες της ετήσιας εγχώριας παραγωγής αλλά και το έργο καταξιωμένων δημιουργών. Μέσα από ένα πνεύμα συνεχούς ανανέωσης, κυρίως στην επιλογή νέων ταινιών που θα πρόβαλαν νέα πρόσωπα-πρωταγωνιστές νέων αφηγήσεων, νέα κοινωνικά τοπία και θέματα. Το πρόβλημα ήταν βέβαια η απηχία που προκαλούσαν κάθε φορά τα άγνωστα ονόματα. Στο ζήτημα αυτό η συμβολή του τμήματος των Νέων Οριζόντων υπήρξε καθοριστική. Με το διευρυμένο τους πρόγραμμα, που δεν άργησε να γίνει δημοφιλές σ' ένα νεανικό κοινό, εκπαιδευσε μια νέα γενιά θεατών στις πιο σύγχρονες και τολμηρές προτάσεις του ανεξάρτητου ή εναλλακτικού σινεμά απ' όλον τον κόσμο που την εφοδίασε με νέες προσλαμβάνουσες και νέα αισθητικά κριτήρια επιλογής και αξιολόγησης με τα οποία θα μπορούσαν να κάνουν και τις προσωπικές τους ανακαλύψεις. Έτσι λοιπόν ανακαλύψαμε, όχι χωρίς αντιστάσεις είναι η αλήθεια, ότι, πέρα από τον κινηματογράφο του θεάματος των μεγάλων παραγωγών και τον κινηματογράφο Τέχνης των μεγάλων δημιουργών, υπάρχει κι ένα άλλο "είδος" ταινιών που διακινούνται κυρίως στα φεστιβάλ, σε ειδικές τηλεοπτικές ζώνες και στις παρυφές του προγράμματος διανομής στις αίθουσες. Νέες ταινίες κάθε φορά, με εκλεκτικές μόνο συγγένειες μεταξύ τους, αλλά ακόμα και με τις επόμενες του ίδιου του δημιουργού τους. Ταινίες που έρχονται από παντού και μπορούν να μας πάνε παντού, σε κάθε γωνιά του πλανήτη, εκφράζοντας ένα νέο πνεύμα εποχής για τον παγκόσμιο κινηματογράφο. Σαν ένα νέο ταξίδι αναζήτησης κάθε φορά, με άγνωστο προορισμό, που μας κάνει ως θεατές και αισθανόμαστε...

ΣΑΝ ΝΕΟΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ

ΤΑΙΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ

Va Savoir

του Ζακ Ριβέτ (Γαλλία/Γερμανία/Ιταλία, 2001)

«Χάρη στο Ριβέτ ξεκίνησε η Nouvelle Vague» έγραψε κάποτε ο Φρανσουά Τρυφώ. Χάρη σ' αυτόν λοιπόν τον πρωτοπόρο της αισθητικής των εικόνων και την τελευταία του ταινία, το 42ο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης ανοίγει φέτος την αυλαία του με τον κόσμο της θεατρικής σκηνής. Έναν τόπο όπου η δημιουργία αναζητάει την αλήθεια της ζωής, οι καλλιτέχνες αγγίζουν τα όρια τους και η ανθρωπινή ύπαρξη βιώνει όλη τη γκάμα των συναισθημάτων. «Ποιος ξέρει» που θα βγάλει αυτή η περιπέτεια. Μόνο η αυλαία της λήξης θα δείξει. Ο Ριβέτ πάντως μας φύλαξε τον πρώτο χορό με μια αληθινά μεγάλη ταινία που ξεχειλίζει ερωτισμό, αισιοδοξία, χιούμορ, ρομαντισμό και ψυχολογικό σασπένς.

Φέτος που τα θρυλικά «Τετράδια» κλείνουν τα πενήντα τους χρόνια, ο Ριβέτ το γιορτάζει ανανεώνοντας το πάθος του για το σινεμά με ένα λυρικό χτυποκάρδι για την αγάπη. Έξι πρόσωπα, τρεις άνδρες και τρεις γυναίκες, διασταυρώνουν τις ερωτικές τους ζωές στο σημερινό Παρίσι. Αφορμή γι' αυτή τους τη συνάντηση αποτελεί το ανέβασμα για μια βδομάδα του θεατρικού έργου του Πιραντέλο *As You Desire Me* από έναν ιταλικό θίασο. Κεντρική ηρωίδα του φιλμ είναι η Καμίλ, μια Γαλλίδα ηθοποιός η οποία επιστρέφει στο Παρίσι μετά την βεβιασμένη φυγή της στο Τορίνο, πριν από τρία χρόνια, εξαιτίας ενός έρωτα που την συνέθλιβε αλλά που δεν έσβησε ποτέ. Σ' αυτό το ερωτικό γαϊτανάκι, το θέατρο θα λειτουργήσει και πάλι σαν φόντο και ηλεκτρικός σπινθήρας για να βρουν τα πρόσωπα του *Va Savoir* την αλήθεια τους.

Έχοντας τη συμβολή των μόνιμων σχεδόν συνεργατών του, της Christine Laurent στα κοστούμια και τη συγγραφή του πιραντελικού κειμένου που δημιουργεί ένα φιλμ μέσα στο φιλμ, του διευθυντή φωτογραφίας William Lubtchansky, της μοντέρ Nicole Lubtchansky και του σεναριογράφου Pascal Bonitzer, ο Ριβέτ καταφέρνει ξανά να είναι απρόβλεπτος. Παίρνει ένα «καταραμένο» κινηματογραφικό είδος, την «θεατρική ταινία» και την απογειώνει σε μια ρομαντική κωμωδία χαρακτήρων που φλερτάρει με τη σεξουαλική φάρσα, το χιτασκοπικό σασπένς και το σκρούμπλ ενώ ταυτόχρονα μπορεί να είναι υπόγεια πυρετώδης, και δραματικός. Η Jeanne Balibar είναι η γλυκιά αποκάλυψη της ταινίας, η cameo εμφάνιση του σκηνοθέτη Κλωντ Μπερί μια αναπάντεχη έκπληξη και το Παρίσι ένας ζωντανός έβδομος χαρακτήρας που υπόγεια και συνωμοτικά καθορίζει τις διαθέσεις των πρώτων.

Τζένη Παυλίδου

Μάγος, σινεφίλ, κριτικός κινηματογράφου, συνιδρυτής των θρυλικών «Cahiers de Cinema» των οποίων διετέλεσε και αρχισυντάκτης (1963 - 1965), θεμελιωτής και πρωτοπόρος εκφραστής του αισθητικού κινήματος της «Nouvelle Vague» μαζί με τους Ερίκ Ρομέρ, Ζαν Λυκ - Γκοντάρ, Κλοντ Σαμπρόλ και Φρανσουά Τρυφώ, ο Ζακ Ριβέτ γεννήθηκε στη Ρουάν της Γαλλίας το 1928 και ήταν ο πρώτος ανάμεσα τους που βγήκε μπροστά με μια μεγάλου μήκους ταινία, σκηνοθετώντας το 1957, το *Paris Belongs to Us*. Αν το έργο του δεν είχε την απήχηση των υπολοίπων, οφείλεται στην προσήλωση του στο «δύσβατο» δρόμο ενός στυλ που λατρεύει τον αυτοσχεδιασμό και τον πειραματισμό στη δομή, που τοποθετεί το θέατρο στην θεματική καρδιά των ιστοριών του, που σμίγει την μυθοπλασία με το ντοκιμαντέρ και απλώνει το σύμπαν του σε μεγάλες διάρκειες (θυμηθείτε την τετράωρη *Ωραία Καβαγιάζου* που κέρδισε το Μεγάλο Βραβείο στις Κάνες το 1991 και σημειώστε το 13ωρο *One 1: One Spectre* του 1973).

«Είναι η ανάγκη, σε μια περίοδο όπου το μέλλον του δημιουργικού κινηματογράφου συσκοτίζεται όλο και πιο πολύ, να βρούμε, να φιλοξενήσουμε και ν' αναδείξουμε τις νέες δυνάμεις της κινηματογραφικής τέχνης.»

Μιχάλης Δημόπουλος

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

- 5 Δέκα χρόνια δεν είναι λίγα ούτε και πολλά, μας λέει ο Διευθυντής του Φεστιβάλ, Μιχάλης Δημόπουλος
- 6 Διεθνές Διαγωνιστικό Τμήμα: Παρουσίαση των επτά μελών της Κριτικής Επιτροπής
- 7 Ρετροσπεκτίβα Τζον Μπούρμαν και η Φέι Ντάνναγουεϊ στο φετινό Φεστιβάλ
- 8 Έκθεση ζωγραφικής του Γέρτζι Σκολιμόφσκι και φωτογραφίες του Τζέρι Σάτομπεργκ, στις Παράλληλες Εκδηλώσεις
- 9 Συνέντευξη του Προέδρου του Ε.Κ.Κ. Διαγόρα Χρονόπουλου, για τις προοπτικές ανάπτυξης του Ελληνικού Κινηματογράφου

- 11 Σταύρος Τορνέζ: Ο μοναχικός κυνηγός των μαγικών εικόνων και Ντίνος Δημόπουλος, ο ευγενής του λαϊκού σινεμά
- 14 Από τις οδούς του Αφγανιστάν στο Πόδι της Βιέννης και οι ταινίες της ημέρας των Νέων Οριζόντων
- 15 Με κινητήρια δύναμη τον θεατή πορεύεται ο Δημήτρης Ειπίδης προς τους Νέους Οριζώντες του σινεμά
- 17 Η βαθύτερη ουσία των πραγμάτων στις φετινές Ματιές στα Βαλκάνια
- 19 Οι νέες εικόνες της Αργεντινής, μιας άγνωστης κινηματογραφίας

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Αγαπητό μου φεστιβαλικό ημερολόγιο,

• Καταρχήν θέλω να σου ξεκαθαρίσω κάτι για αποφυγή παρεξηγήσεων. Δεν κρατάω ποτέ ημερολόγια, εσύ είσαι και πάντα θα είσαι το πρώτο. Και μη νομίζεις πως σ' έχω ανάγκη, απλά ανακάλυψα τελευταία πως η μνήμη μου είναι περιορισμένη και αλλοιώνει τις εικόνες.

• Άκου λοιπόν τι χρειάζομαι από εσένα αυτές τις 10 δέκα μέρες (και μόνο αυτές, έτσι). Θέλω να είσαι το μάτι μου, τη στιγμή, το χέρι, οι φωνές και οι γκριμάτσες. Θέλω να είσαι φωτογραφία, χαφίς, υπενθύμιση και εντύπωση. Και θέλω να είσαι σωτήρας, να σώσεις όλες τις μικρές στιγμές, αυτές τις τοσοδούλικες λεπτομέρειες που φαντάζουν τόσο ασήμαντες, αλλά είναι το χρώμα και η γεύση. Αυτές τις στιγμές που το πέρασμα του χρόνου ξεχαρβαλιάζει, αλλά εγώ δεν γουστάρω κανέναν να ξεχαρβαλιάζει τη μνήμη μου, συνεννοηθήκαμε; Και όταν τελειώσουμε μαζί, θα σε βάλω στο πρώτο συρτάρι σε περίοπτη θέση, σύμφωνα; Πρόσεξε μόνο μη μου τη φέρεις.

• Μόλις ξύπνησα και ενώ συνήθως η πρώτη σκέψη που τριβελίζει στο μυαλό μου είναι πως η μεγαλύτερη κοινωνικοψυχολογική αδικία στον κόσμο είναι να ξυπνάς, σήμερα είχα ένα μικρό γελάκι. Όχι πολύ μεγάλο, αλλά σημαντικό. Αρχίζει το φεστιβάλ, αγαπητό μου, αρχίζει. Σηκώνεται η αυλαία, τρυπώνουμε στις αίθουσες, στριμχνόμαστε και τα μάτια γουρλώνουν και φουσκώνουν μέχρι να γλιστρήσουν από τις κόγχες τους. Είναι μια εβδομάδα διαφορετική. Βουτηγμένη στην τέχνη, το χαβαλέ, τις προσωπικότητες. Ξεφεύγουμε λίγο από τη ρουτίνα και αισθανόμαστε και εμείς οι καθημέρι, πως η Θεσσαλονίκη είναι τουλάχιστον σε ένα δυο πράγματα πρωτοπόρα στη χώρα μας. Και χαιρόμαστε. Καλά κάνουμε. Φεστιβάλ σου έρχομαι!

• Λοιπόν, ημερολογιάκι μου καλό, Ξέρεις τι αναμένουμε όλοι μας, έτσι δεν είναι; Να δούμε τα αστέρια. Αυτά που ελπίζουμε να λάμψουν. Και πρώτα από όλα, περιμένουμε την Μπόνι, που 34 χρόνια πριν, λαχτάρησε όλη την υφήλιο με το αντικονφορμιστικό κυνηγητό της και τον παράφορο έρωτα για τον Κλάιντ. Περιμένουμε τη Φαίη Νταναγουεϊ. Όρμη πλόν, φαντάζομαι απλή και αριστοκρατική. Έρχεται, ήρθε και μένει μέχρι την Κυριακή. Και να σου πω κάτι; Αν (αν λέω, εντελώς υποθετικά) καθώς περπατάει κατα-

travelling

Δέκατη και φαρμακερή και κολλήσαμε στην ηλεκτρονική επανεκκίνηση

φέρω σε μια γωνία να την ξεμοναχιάσω, έστω και για δυόμισι στιγμιότυπους, θα βγάλω την κρυμμένη στην τσέπη φωτογραφική και θα ζητήσω μια λάμψη και ένα αυτόγραφο. Και αν αυτό σου φαίνεται κάπως γελοίο, να είσαι σίγουρο πως όλοι πίσω από τη σοβαρόφανεα και το υψηλόμυτο προσώπειο, αυτό θα ήθελαν κατά βάθος να κάνουν. Απλά εγώ το παραδέχομαι.

Φεί: Κάποτε αγόπησα κι εγώ έναν συμβιβασμένο Ελληνοαμερικανό. Και του βγήκε ξινό...

• Πάντως, κάποια άλλη Αντζελίνα (η Μολίνα) έρχεται ευτυχώς. Το θέμα με τη Βαλέρια Γκολίνο έκλεισε οριστικά.

• Ξέρεις γιατί μ' αρέσει τόσο το φεστιβάλ; Γιατί βλέπεις κάθε καρδιάς καρδί. Από διανοούμενος μέχρι μποέμ, από σινεφίλ και κριτικούς μέχρι ναυαγικούς και συνηθισμένους. Ένα μικρό σχολείο είναι το φεστιβάλ, μια θεότρελη πινακοθήκη. Αυτό είναι.

Οσάμα: Με προσάβανε! Σαν λύκο να φυλάω τα πρόβατα! Και οι άλλοι με ψάχνουν στην Κανταχάρ...

• Μόλις διάβασα κάπου πως παρλίγο να παρ-ερίσκονταν ο Τζόνι Ντεπ και η γυναίκα του στο φεστιβάλ. Το αγγελικό πρόσωπο του Χόλιγουντ και η Βανέσα Παραντί που κάποτε τραγουδούσε "be my baby" και τώρα χαμογελάει όμορφα στο πανί. Χμμ, κρίμα, πολύ κρίμα. Πάντως αν αρχίσουν να μαζεύουν υπογραφές, ώστε να γίνει επίσημη πρόταση να παρ-ερευρεθούν του χρόνου η Αντζελίνα Τζολί και ο Μπίλι Μπομπ Θόρντον, θα βάλω και εγώ την τζίφτι μου.

Σκόλι: Εκτός από ταινίες και πίνακες, έχω και μια ποιητική συλλογή. Αχιλλέας: Οραία, θα σου κάνουμε ποιητικό αφιέρωμα του χρόνου!

• Πήρα ένα ντοσιέ με τα προγράμματα, αλλά πριν το ανοίξω έπεσε μια άσπρη σκόνη. Σοβάς, αλεύρι, πιτυρίδα,

άνθρακας; Δεν είχα μάσκα οξυγόνου και ατρόμητα με κίνδυνο και την ίδια μου τη ζωή ακόμα, τον άνοιξα. Ακόμα ζω. Θετικές λοιπόν οι πρώτες ενδείξεις. Ελπίζω η κατάστασή μου να παραμείνει στάσιμη.

• Λοιπόν, ξεφύλισα λίγο το πρόγραμμα και με μια πρώτη ματιά κάποιες ταινίες δεν χάνονται. Καταρχήν το *Κανταχάρ* του Ιρανού Μοχσέν Μαχμαλμπάφ. Επειδή έγινε τόσος ντόρος για που κατάφερε να μπει στο (και κυρίως να... βγει απ' το) Αφγανιστάν και να περιγράψει την ταλιμπανική πραγματικότητα, πριν ξεσπάσει η φρενίτιδα μ.τ.χ. (Μετά Τρομοκρατικού Χτυπήματος). Η ταινία του έχει κάνει πλέον το γύρω του κόσμου προκαλώντας θετικά σχόλια και είναι ο μαϊντανός των φεστιβάλ (κάτι σαν το Χάρβεϊ Καϊτέλ...). Αν οι Κάνες ήταν το Σεπτέμβριο, ίσα που σήκωνε και το χρυσό φούντα. Μμμ, θα δούμε και θα είμαστε αυστηροί.

• Special Screenings, το "κρυφό καμάρι" του φεστιβάλ. Όλες οι προβολές θα είναι διαμαντάκια, αλλά τονίζω το *Mulholland Drive* του Ντέιβιντ Λιντς. Το παραδέχομαι πως είμαι λιντσικός και όποιος λιντσικός σέβεται τον εαυτό του θα σπρώξει και σπρωχτεί, ενδεχομένως και να πατηθεί κατά συρροή στην ουρά, για να απολαύσει την πραγματικότητα διαβρωμένη από τον παράδοξο, αλλοπρόσαλλο φακό του μοναδικού σκηνοθέτη. Όσοι νοσταλγήσατε τον παλιό ανωμαλιάρη Λιντς (μετά το συντηρητικό *Straight Story*), παρακαλώ να προσέλθετε...

• *Metropolis* του Φριτς Λανγκ, όχι μόνο σε ανανεωμένη κόπια, αλλά με προβολή στη χλída του Μεγάλου Μουσείου και με ζωντανή Ορχήστρα της Ραδιοφωνίας της Σόφιας. 750 ηθοποιοί και 30000 κομπάρσοι, το σωτήριο έτος 1926, ένας εξαιρετιστικός οργασμός. Θα επανέλθουμε εν καιρώ...

EMY: Προβλέπεται από σήμερα θεαλλόδης καιρός με ανέμους εντάσεως 9 έως 18 μποφόρ. Καλώς τα δεχτήκαμε!

• Τι θα γίνει στο διεθνές διαγωνιστικό; Όλοι γουστάρουμε να τρυπώνουμε στις προβολές, να το παίζουμε ειδήμονες και με την ιδιότητα του μικρού Θεού να βαθμολογούμε με τσεκούρι. Τούτη τη φορά έχουμε γερό ελληνοβαλκανικό άξονα... 4 βαλκανικές παραγωγές και 3 με ελληνικές υπογραφές: Οι *Ακροβάτες του Κήπου*, ελληνική παραγωγή, *Κάτω απ' τα άστρα*, συμπαραγωγή με Κύπρο και Μ. Βρετανία και *Μπαρ* με Κύπρο και... Ουρουγουάη. Το λόμπι εκδυτικών και ανατολικών απειλείται. Περικυκλωμένοι θα νικήσουμε!

• Δίνω έτσι απλά κάποια ονόματα σκηνοθετών και ταινιών που θα μας απασχολήσουν προσεχώς: Μικαέλ Χάνεκε (*Η Δασκάλα του Πιάνου*), Λάρι Κλαρκ (*Bully*), Κατρίν Μπρεϊγιάτ (*Σύντομο Πέρασμα*), Μίλτο Μαντσέβοκι (*Σκόνη*), οι δυο ταινίες του τμήματος Night Times των Νέων Οριζώντων και οι τρεις μεταμεσονύκτιες ενότητες μικρού μήκους ταινιών του Midnight Vision: *Organic Cinema*.

• Τι να μην ξεχάσω για την Παρασκευή: να πάρω θέση στην ουρά, να ψάξω τη Φαίη και να χλωδω σαν χέλι στην τελετή έναρξης. Και επειδή προτιμώ κάτι χαλαρό για αρχή, θα ξεχωρίσω το *Εξκάλιμπερ*, του Μπούρμαν, την καλύτερη κινηματογραφική μεταφορά της στρογγυλής τραπέζης και τις βραβευμένες μικρού μήκους του φεστιβάλ Δράμας.

Sotiris Babatzim
donkihotos@hotmail.com

«Το μεν πνεύμα πρόθυμο, η δε σαρξ αδύναμη»... Γνωστός μουτζαχεντίν του σινεμά παρακολουθεί τηλεπαθητικά, από το κρεβάτι του πόνου, τις προβολές στο φετινό φεστιβάλ. Μετά από 30 συναπτά έτη παρουσίας, το όνομά του είναι γραμμένο πρώτο-πρώτο στο απουσιολόγιο της τάξης. **Περαστικά θωμά!!!**

	cine OLYMPION RENAULT	cine PAVLOS ZANNAS	cine JOHN CASSAVETES	cine TONIA MARKETAKI	cine FRIDA LIAPPA	cine TAKIS KANELLOPOULOS
FRIDAY 9 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	20:30 ΤΕΛΕΤΗ ΕΝΑΡΞΗΣ OPENING CEREMONY	18:00 N.H. American Independents ΠΡΑΞΕΙΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ / ACTS OF WORSHIP, 94' Rosemary RODRIGUEZ USA, 2000 O.V. English	20:30 N.H. American Independents L.I.E., 97' Michael Cuesta USA, 2001 O.V. English	18:00 New Argentinean Cinema BOLIVIA / BOLIVIA, 75' Israel Adrian Caetano Argentina, 2001 O.V. Spanish • English subtitles	15:30 John Boorman Retro ΠΙΑΣΕ ΜΑΣ ΑΝ ΜΠΟΡΕΙΣ CATCH US IF YOU CAN, 91' UK, 1965 O.V. English	17:30 Dinos Dimopoulos Tribute ΤΑ ΔΕΛΦΙΝΑΚΙΑ ΤΟΥ ΑΜΒΡΑΚΙΚΟΥ ΤΑ ΔΕΛΦΙΝΑΚΙΑ ΤΟΥ ΑΜΒΡΑΚΙΚΟΥ, 100' Greece, 1993 O.V. Greek • English subtitles
	21:00 Opening Film VA SAVOIR 154' Jacques Rivette France / Germany / Italy, 2001 O.V. French	20:30 N.H. International selection ΣΚΥΛΙΣΙΕΣ ΜΕΡΕΣ / HUNDSTAGE, 121' Ulrich Seidl Austria, 2001 O.V. German • English subtitles	22:30 N.H. 3x3 Jan Hrebek BIG BEAT / SAKALI LETA, 120' Czech Republic, 1993 O.V. Czech • English subtitles	20:30 Balkan Survey Η ΤΑΜΙΑΣ ΘΕΛΕΙ ΔΙΑΚΟΠΕΣ BLAGAJNICA HOCE ICI NA MORE, 86' Dalibor Matanic Croatia, 2000 O.V. Croatian • English subtitles	18:00 John Boorman Retro Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ / THE GENERAL, 123' Ireland / UK, 1998 O.V. English	20:00 Stavros Tornes Retro • ΘΗΡΑΙΚΟΣ ΟΡΘΡΟΣ ΘΗΡΑΙΚΟΣ ΟΡΘΡΟΣ, 20' Greece, 1967 Kostas Sfikas - Stavros Tornes O.V. Greek • English subtitles
		23:00 N.H. 3x3 Jan Hrebek ΖΕΣΤΕΣ ΦΩΛΙΕΣ / PELVSKY, 116' Czech Republic, 1999 O.V. Czech		23:00 John Boorman Retro ΕΞΚΑΛΙΜΠΕΡ / EXCALIBUR, 140' USA, 1981 O.V. English	20:30 John Boorman Retro ΔΥΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙΑ ΣΤΟΝ ΕΙΡΗΝΙΚΟ HELL IN THE PACIFIC, 103' USA, 1968 O.V. English	• ΚΑΡΚΑΛΟΥ / KARKALOU, 83' Greece, 1984 O.V. Greek • French subtitles
					23:00 John Boorman Retro ΕΞΟΡΚΙΣΤΗΣ II, Ο ΑΙΡΕΤΙΚΟΣ EXORCIST II: THE HERETIC, 117' USA, 1977 O.V. English	22:30 Awarded Films at the 2001 Drama Short Film Festival • Ο ΓΚΟΓΚΟΣ / Ο ΓΟΓΟΣ, 13' Panagiotis Faloutsis Greece, 2001 - O.V. Greek • SEE NO EVIL, 18' Anis Balafoutas Greece, 2001 - O.V. Greek • NONA, 30' Angela Milonaki Greece, 2001 - O.V. Greek • ΤΙ ΚΟΙΤΑΣ; / ΤΙ ΚΙΤΑΣ, 12' Melpomeni Tsaroucha Greece, 2001 - O.V. Greek • Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΑΜΠΑΚΟΣ Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΑΜΠΑΚΟΣ, 25' Lefteris Danikas Greece, 2001 - O.V. Greek

Το 42ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου σε... νεανικούς ρυθμούς!

Δωρεάν προβολές για φοιτητές, σπουδαστές και μαθητές
 μια προσφορά του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Αν ο νέος κινηματογράφος είναι ο σταθερός προσανατολισμός του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, τότε το νεανικό κοινό είναι εκ των ων ουκ άνευ του Φεστιβάλ. Και αν το Φεστιβάλ διεκδικεί ρόλο παιδευτικό, τότε βασικός αποδέκτης του είναι και η φοιτητική, σπουδαστική και μαθητική κοινότητα. Αλλωστε, δεν νοείται Φεστιβάλ χωρίς νεανικό κοινό, και αυτό συγκεκριμένα το κοινό δίνει το παρόν -και μάλιστα έντονο- σε κάθε διοργάνωση του Φεστιβάλ.

Τη στενή αυτή σχέση ενισχύει ακόμη περισσότερο φέτος το Φεστιβάλ, δίνοντας τη ευκαιρία σε νέους που δεν διαθέτουν αυτή την οικονομική δυνατότητα, να παρακολουθήσουν δωρεάν τουλάχιστον 30 προβολές και μάλιστα του επίσημου προγράμματος του Φεστιβάλ, στην καρδιά των αιθουσών της διοργάνωσης, στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ.

Κάθε μέρα λοιπόν, από τις 9 έως τις 18 Νοεμβρίου, φοιτητικές και σπουδαστές θα μπορούν να παρακολουθούν δωρεάν τις προβολές των 11:00, 13:30 και 15:30, στην αίθουσα ΟΛΥΜΠΙΟΝ, με απλή επίδειξη της φοιτητικής ή σπουδαστικής τους ταυτότητας. Ειδικά οι μαθητές, που εκείνες τις ώρες -οι πρωινόι- πρέπει να είναι στις μαθητικές αίθουσες, μπορούν να προσέρχονται στην κινηματογραφική, κατόπιν συνεννόησης της διεύθυνσης του γυμνασίου ή του λυκείου με το Φεστιβάλ, με τη συνοδεία του καθηγητή τους.

Όλες οι σχολές και τμήματα στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας και στα ΤΕΙ Θεσσαλονίκης, καθώς και όλα τα γυμνάσια και λύκεια του νομού Θεσσαλονίκης, ενημερώνονται, ώστε από την έναρξη των προβολών της 42ης διοργάνωσής του, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης να κινείται σε έντονους νεανικούς ρυθμούς.

Αλλωστε η συνεργασία του Φεστιβάλ με την πανεπιστημιακή κοινότητα είναι δεδομένη και ας μην ξεχνάμε τα εκπαιδευτικά προγράμματα «Πάμε Σινεμά», που τρέχουν εδώ και χρόνια σε όλη την Ελλάδα.

Η ΑΦΙΣΑ ΤΗΣ UFA PREMIEREΣ ΤΑΙΝΙΩΝ 1918 - 1943 ΑΠΟΘΗΚΗ Δ, ΛΙΜΑΝΙ • 9-18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2001

Η UFA (Universum Film A.G.) ιδρύθηκε το 1917 και καθιερώθηκε ως η σημαντικότερη εταιρεία παραγωγής κινηματογραφικών ταινιών στη Γερμανία. Η ιστορία της εταιρείας είναι τόσο συναρπαστική όσο και τα σενάρια των πιο δραματικών της ταινιών: μια ιστορία εξουσίας, τεράστιας επιτυχίας και πολιτικής τραγωδίας. Η UFA αναπτύχθηκε με εντυπωσιακούς ρυθμούς, ιδιαίτερα μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, όταν η Deutsche Bank έγινε μέτοχος της εταιρείας. Οι ταινίες που γεννήθηκαν εκείνη την εποχή ήταν οι πλέον φιλόδοξες της παγκόσμιας κινηματογραφικής παραγωγής και ξεπέρασαν σε καλλιτεχνική και εμπορική επιτυχία κάθε ανάλογη προσπάθεια των Χολιγουντιανών στούντιο.

Η καθαρότητα, η ένταση και η γοητεία του σχεδιασμού προσδίδουν στις αφίσες μια ιδιότητα πέρα από αυτή του διαφημιστικού μέσου: γίνονται σημαντικά έργα εμπορικής τέχνης. Για ορισμένες ταινίες σχεδιάζονταν περισσότερες από μία αφίσες ενώ η UFA συχνά παρήγαγε αφίσες αποκλειστικά για τις προμιέρες στις δύο γερμανόφωνες μητροπόλεις του κινηματογράφου, το Βερολίνο και τη Βιέννη.

Οι αφίσες της UFA δημιουργήθηκαν από τους καλύτερους γραφίστες της εποχής. Στο αποτέλεσμα της δουλειάς τους αποτυπώνονται τα σύγχρονα καλλιτεχνικά ρεύματα, από τον Εξπρεσιονισμό και την Αρ Ντεκό μέχρι τον Νεορεαλισμό. Μετά το 1933, οι εθνικοσοσιαλιστές, οι οποίοι κατέλαβαν την εξουσία, πήραν υπό τον έλεγχό τους και ολόκληρη την εγχώρια κινηματογραφική παραγωγή. Οι αφίσες της UFA δεν αναπαράγουν τα ναζιστικά κλισέ της εποχής, αλλά, πάντως, ενσωματώνουν στην τεχνοτροπία τους τη «μοντέρνα» προπαγάνδα του Τρίτου Ράιχ. Στο σύνολό της, η συλλογή της UFA καταγράφει με έναν μοναδικό τρόπο τις αντιφάσεις που χαρακτήρισαν τη γερμανική και αυστριακή ιστορία, στη διάρκεια μιας κρίσιμης για την Ευρώπη εικοσιπενταετίας.

Με τη συνεργασία του GOETHE-INSTITUT INTER NATIONES THESSALONIKI

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ BRABEION KOINOY Dewar's

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ | Α' ΠΡΟΒ | Β' ΠΡΟΒ | ΤΕΛΙΚΗ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

1. Η φωτογραφία
2. Οι ακροβάτες του κήπου
3. Σαν άντρας
4. Πίσω στην πατρίδα
5. Ψωμί και γάλα
6. Imago
7. Το είδωλο στον καθρέφτη
8. Bar
9. Καθυστερημένο προξενίο
10. Τα τραγούδια τρέλας της Φερνάντα Χουσεϊν
11. Γερή μπάζα
12. Κάτω από τ' άστρα
13. Τίρανα έτος μηδέν
14. Μια έφηβη
15. Κινητός στόχος
16. Επίθεση με άνθρακα

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2001

1. Το παιχνίδι της σκιάς
2. Αβίωτες μνήμες
3. Ο χορός των αλόγων
4. Γη και άνθρωποι
5. Πες στη μορφήν ακόμα την ψάχνω
6. Δεκαπενταύγουστος
7. Οι ψυχές των καϊκιών
8. Ο Παράδεισος είναι προσωπική υπόθεση
9. Η κοιλιά της μέλισσας
10. Είδωλο και ρόλος
11. Οι απεκεί
12. Σώσε με
13. Αθανάσιος Χριστόπουλος: Ένας λησμονημένος ποιητής
14. Αιώνιος φοιτητής
15. Κλέφτης ή πραγματικότητα
16. Κι αύριο μέρα είναι
17. Ημερολόγια καταστροφών - Γιώργος Σεφέρης
18. Το τάμα
19. Ο έβδομος ήλιος του έρωτα
20. Αλέξανδρος και Αϊσέ
21. Το μόνον της ζωής του ταξιδιού

Το BRABEIO KOINOY DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία, που προβάλλεται σε πρώτη δημόσια προβολή και συμμετέχει στο 41ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλλεται στα πλαίσια του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.

Ο ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΠΑΠΑΚΑΛΙΑΤΗΣ Θ' ΑΠΟΝΕΙΜΕΙ ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΟΙΝΟΥ

Ο δημοφιλής και αγαπητός στο νεανικό κοινό ηθοποιός Χριστόφορος Παπακαλιάτης θα απονεμίσει φέτος τα BRABEIA KOINOY DEWAR'S σε μια ειδική τελετή που θα γίνει το μεσημέρι της Κυριακής, 18 Νοεμβρίου, στο Festival center (αποθήκη Γ'), στις 12:00 το μεσημέρι.

Τα Βραβεία κοινού που αποτελούν, μετά από τέσσερα χρόνια, θεσμό πλέον για το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, θεωρούνται ως το πιο άμεσο και πιο ζωντανό βραβείο του Φεστιβάλ.

Με το ...δημοκρατικό δικαίωμα της ψηφοφορίας, οι θεατές κρίνουν ποια ελληνική και ποια ξένη ταινία θα πάρουν τα βραβεία, συνολικής χρηματικής αξίας δύο εκατομμυρίων δραχμών.

Φέτος, είναι η τέταρτη χρονιά που δίνονται βραβεία κοινού και η τρίτη που το Dewar's είναι χορηγός της πετυχημένης διοργάνωσης.

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, οι τρεις αίθουσες στις οποίες διεξάγεται η ψηφοφορία για τη βράβευση, θα γεμίσουν από σινεφίλ που θα επιλέξουν την ταινία που προτιμούν.

Και όπως όλοι ξέρουν, οι επιλογές του κοινού είναι ενδεικτικές για την πορεία της ταινίας στην διανομή και στην κινηματογραφική αίθουσα.

Την επόμενη Κυριακή (18 Νοεμβρίου), ο ξεν-πρεμιέ της Ελληνικής τηλεόρασης θα βρίσκεται στην Θεσσαλονίκη για να συναντηθεί με το κοινό του Φεστιβάλ με την ευγενική χορηγία του DEWAR'S.

Film FM 89.4
 RADIO

Ο ραδιοφωνικός σταθμός του 42ου Φεστιβάλ

NEW YORK COLLEGE

Fully Recognized by the
State University of New York, New Paltz & ESC

Για πρώτη φορά
στη Θεσσαλονίκη
σπουδές πανεπιστημιακού
επιπέδου στον τομέα
του ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
και της ΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ

TELEVISION AND FILM STUDIES

- Bachelor σε τέσσερα χρόνια

Διδάσκουν τα μεγαλύτερα ονόματα
στο χώρο της τηλεόρασης
και του κινηματογράφου

Παναγιώτης Βούλγαρης

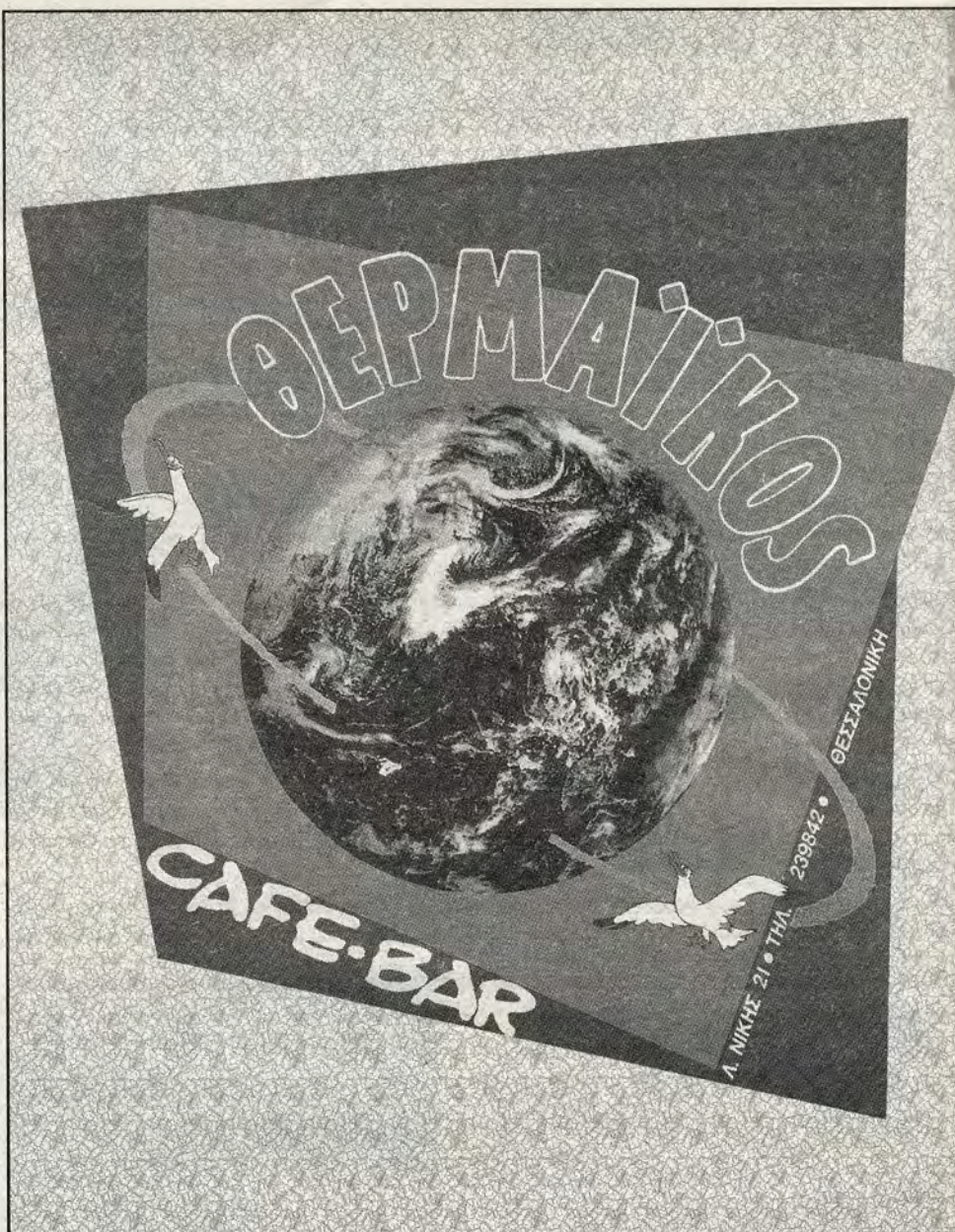

Κώστας Κουτούρης

Αντώνης Κάκκος

Πληροφορίες-εγγραφές: N.Y.C., Κασιμάδη 6 & Παπαναστασίου, Θεσσαλονίκη
τηλ. 835211, e-mail: nycth@nyc.gr

42ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

9-18 • ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ • 2001 • www.filmfestival.gr

ΧΟΡΗΓΟΣ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

Δέκα χρόνια δεν είναι λίγα...

Ξεκινήσαμε, εγώ και οι συνεργάτες μου, πριν δέκα χρόνια με τη διεθνοποίηση του Φεστιβάλ το 1992 και με στόχο ο θεσμός αυτός να γίνει υπολογίσιμος και σημαντικός στο χώρο των Βαλκανίων αρχικά αλλά όχι μόνο...

Εκσυγχρονίσαμε τον οργανωτικό μας μηχανισμό, αποκτήσαμε ως μόνη βάση το Ολύμπιον, πλαισιωθήκαμε με νέους αξιολογούς συνεργάτες, προχωρήσαμε στην κατάργηση του Ελληνικού διαγωνιστικού, συνδεθήκαμε με τα Βαλκάνια (μέσω του τμήματος Ματιές στα Βαλκάνια), μεταφέραμε μέρος των εκδηλώσεων στην περιφέρεια, γίναμε μια από τις σημαντικότερες εκδηλώσεις στην πόλη, μεταφερθήκαμε στις όμορφες αίθουσες στο Λιμάνι, επεκταθήκαμε σε προφεστιβαλικές και μεταφεστιβαλικές εκδηλώσεις (αφιερώματα σε δημιουργούς όπως ο Φελλίνι, ο Μπέργκμαν, ο Μπρεσόν, ο Μπουνιουέλ, ο Μιζογκούτσι, ο Βισκόντι, ο Ρόμερ, κ.α.), προχωρήσαμε σε εκδόσεις μονογραφιών καλύπτοντας ένα σοβαρό κενό κινηματογραφικής παιδείας στον ελληνικό χώρο, οργανώσαμε εκπαιδευτικά προγράμματα και νέους φεστιβαλικούς θεσμούς όπως το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ, το Φεστιβάλ VideoDance, το Φεστιβάλ Μαθητικών ταινιών, βοήθησαμε στην προώθηση καλλιτεχνικών ταινιών και στις αίθουσες...

Φέτος, κεντρική παράμετρος των επιλογών του διεθνούς διαγωνιστικού τμήματος είναι οι μορφές του ρατσισμού και του κοινωνικού αποκλεισμού, αλλά και οι απόπειρες φυλετικής και κοινωνικής προσέγγισης που διαπερνούν όλα τα μήκη και τα πλάτη του πλανήτη. Απ' την Ευρώπη, την Ασία και την Αμερική, οι νέοι κινηματογραφιστές προβληματίζονται, πλησιάζουν και ακουμπούν το σημερινό, σκληρό πρόσωπο της πραγματικότητας με τρόπο πρωτότυπο και ριζοσπαστικό, καθρεφτίζοντας μια ιδιαίτερα δυσοίωνα συγκυρία. Κάποιες από τις ταινίες που θα διαγωνιστούν για τον Χρυσό Αλέξανδρο, προσεγγίζουν το θέμα τους με δραματική ένταση, κι άλλες με χιούμορ και ανάλαφρη, αποστασιοποιημένη διάθεση.

Όχι, δεν είμαστε του μεγέθους των μεγάλων ευρωπαϊκών φεστιβάλ, των καννών, της Βενετίας, του Βερολίνου, κι ούτε θα γίνουμε. Είναι άτοπο να μας συγκρίνει κάποιος μ' αυτά. Η φιλοδοξία μας ήταν πάντα να δώσουμε στο κοινό εδώ τη δυνατότητα να έρθει σ' επαφή μ' ένα άλλο είδος ταινιών που του ήταν άγνωστο ή απρόσιτο κι ανάμεσα σ' αυτές και μερικές σημαντικές ταινίες που παίζονταν και διακρίνονταν και σ' άλλα φεστιβάλ, μέσα από τα παράλληλα προγράμματα...

Ναι, και ο Ελληνικός Κινηματογράφος προβάλεται μέσα από το Φεστιβάλ με τη διεθνοποιημένη του μορφή, αυτό ήταν εξάλλου και το αρχικό της διευρυνσής του. Έρχονται εδώ ξένοι δημοσιογράφοι, συντελεστές ταινιών, εκπρόσωποι άλλων φεστιβάλ και μπορούν να ενδιαφερθούν για ό,τι αξιολογικό προβάλεται στο Ελληνικό τμήμα και θα προχωρήσουμε παραπέρα φέτος εγκαινιάζοντας μια υπηρεσία market που θα προωθεί τις Ελληνικές ταινίες προς τους ξένους αγοραστές και διανομείς...

Ο Ελληνικός Κινηματογράφος βρίσκεται ακόμα σ' ένα μεταίχιμιο. Προσπαθεί, εδώ και μερικά χρόνια, να επανασυνδεθεί με το κοινό, κυρίως το νεανικό κοινό, δοκιμάζοντας όλες τις δυνατές συνταγές. Μόνο που αυτό το κοινό δεν είναι προβλέψιμο. Μπορεί να ενθουσιαστεί με μια ταινία και, την ίδια στιγμή, να απορρίψει μια άλλη, φτιαγμένη με παρόμοια υλικά, ενταγμένη στην ίδια λογική.

Πιστεύω ότι το κοινό του Φεστιβάλ, επειδή έρχεται προετοιμασμένο για το είδος των ταινιών που προβάλλονται εδώ, λειτουργεί με άλλα κριτήρια επιλογής από εκείνα που επιλέγει ταινίες στον ελεύθερο χρόνο του έξω στις αίθουσες. Για αυτό ίσως και αποκτά μια άλλη

...ούτε πολλά

επαφή μαζί τους, νιώθοντας πως ό,τι αξιολογικό βλέπει είναι και μια δική του ανακάλυψη...

Δεν βλέπω πιά σημαντικές σχολές ή κινήματα κινηματογραφικά, όπως παλιότερα η Νουβέλ Βαγκ ή το βραζιλιάνικο Σίνεμα Νόβο ή το Φρι Σέινμα. Το αμερικάνικο ανεξάρτητο έχει ξεφουσκώσει, οι γάλλοι έχουν το πίο ενδιαφέρον σινεμά της Ευρώπης αλλά δεν νομίζω ότι συνιστούν σχολή. Ίσως οι σκηνοθέτες από το Ιράν να μπορούν να γκρουπαριστούν κάπως αλλά εκεί ο Κιαροστάμι βρίσκεται χιλιάδες έτη φωτός μπροστά...

Το χαρακτηριστικό αυτού του Φεστιβάλ είναι ότι κάθε χρονιά δημιουργείται η προσμονή για κάτι καινούριο: νέες ταινίες, νέα ονόματα, άγνωστες χώρες, νέες θεματικές ενότητες που αποκαλύπτουν τις συγκλίνουσες πολλές φορές ανησυχίες νέων δημιουργών. Ξέρω ότι υπάρχουν θεατές που ξεκινούν κάθε φορά με το ερώτημα: τι αξίζει φέτος να δω; πέρα από τα αφιερώματα ή κάποιες ήδη γνωστές από άλλου ταινίες. Και στο τέλος, αν μπει στο παιχνίδι, φεύγει με μια αίσθηση πληρότητας για τις ανακαλύψεις που έκανε, πίσω από τίτλους ταινιών και υπογραφές που στην έναρξη δεν του έλεγαν τίποτα...

Ο Σταύρος Τορνές: οι νεώτεροι πρέπει να τον γνωρίσουν και οι παλαιότεροι να επαναποθετηθούν πάνω στο μικρό αλλά σπάνιο έργο του. Δεν πρόκειται μόνο για μια μοναδική περίπτωση στον Ελληνικό Κινηματογράφο αλλά νομίζω και για μια τραγικά μοναχική περίπτωση, χωρίς προηγούμενο και χωρίς συνέχεια στον κινηματογράφο...

Ο Τζον Μπούρμαν: το αφιέρωμα είναι μια ευκαιρία να αποτιμήσουμε συνολικά το έργο του και να το απολαύσουμε συγχρόνως σαν ένα συναρπαστικό ταξίδι σε διάφορα τοπία του κόσμου και των κινηματογραφικών ειδών.

Πέρασαν ήδη δέκα χρόνια και το Φεστιβάλ αυτό βρίσκεται στην ωρίμανσή του. Οτιδήποτε, ελπίζω, θα γίνει από εδώ και πέρα θα έχει γερές ρίζες, υποδομή, ιστορία, και θα προχωράει στο δρόμο του.

Επιμέλεια: Σωτήρης Ζήκος

Οι εκδόσεις του 42ου φεστιβάλ

• ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Ολόκληρο το πρόγραμμα του 42ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης με περιλήψεις, βιογραφίες, φιλομορφίες, αναλύσεις και εισαγωγικά κείμενα (ελληνικά και αγγλικά).

Εκδόσεις Φεστιβάλ Κινηματογράφου

Θεσσαλονίκης

Σελίδες: 224

Τιμή: 2.500 δρχ (8€)

• JOHN BOORMAN

Απο τις εκδόσεις Καστανιώτη κυκλοφορεί η μονογραφία για τον Βρετανό δημιουργό που επιμελήθηκε ο Νίκος Σαββάτης. Στο βιβλίο περιλαμβάνεται μια πρόσφατη, πρωτότυπη συνέντευξη του δημιουργού, πολλά προσωπικά κείμενα, μαρτυρίες των συνεργατών του, η πλήρης φιλομορφία του, μελέτες και κριτικές.

Εκδόσεις Καστανιώτη - Φεστιβάλ

Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Σελίδες: 232

Τιμή: 9.000 δρχ. (26,41€)

• ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΡΝΕΣ

Με την ευκαιρία του αφιερώματος στον Σταύρο Τορνέ, θα κυκλοφορήσει μονογραφία αφιερωμένη στη ζωή και στο έργο του, με την επιμέλεια των Ηλία Κανέλλη και Σταύρου Καπλανίδη, από τις εκδόσεις Καστανιώτη.

Ανέκδοτες φωτογραφίες, άγνωστα κείμενα (μηνιέστα, σχέδια σεναρίων και σενάρια που δεν έγιναν ταινίες, συνεντεύξεις), αλλά και κριτικές αναλύσεις παλαιότερων και νεότερων φίλων και μελετητών του κινηματογράφου που δίνουν πρόσβαση στον αναγνώστη σε μια πρώτη βιβλιογραφία και βοηθούν τον κινηματογραφόφιλο στην κατανόηση του έργου του αλλά και του πλαισίου μέσα στο οποίο παρήχθη.

Εκδόσεις: Καστανιώτη - Φεστιβάλ

Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Σελίδες: 200

Τιμή: 8.000 δρχ. (23,48€)

• ΝΤΙΝΟΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

Με την ευκαιρία του αφιερώματος στο Ντίνο Δημόπουλο θα κυκλοφορήσει μονογραφία αφιερωμένη στη ζωή και στο έργο του σκηνοθέτη, με την επιμέλεια του Γιάννη Σολδάτου, από τις εκδόσεις ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Κείμενα, σπάνιες φωτογραφίες και κριτικές αναλύσεις προσφέρουν στον αναγνώστη την ευκαιρία να γνωρίσει καλύτερα τον δημιουργό και το έργο του.

Εκδόσεις: Αιγόκερως - Φεστιβάλ

Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Σελίδες: 160

Τιμή: 4000 δρχ. (12€)

• ΒΛΕΜΜΑΤΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΘΟΔΩΡΟΥ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Εκδοση του Φεστιβάλ με τα πρακτικά από το περσινό διεθνές συμπόσιο, με θέμα το έργο του σκηνοθέτη Θόδωρου Αγγελόπουλου, του Έλληνα δημιουργού με την μεγαλύτερη διεθνή αποδοχή.

Στον τόμο αυτό περιλαμβάνονται όλες οι εισηγήσεις από το Συμπόσιο ειδικών μελετητών που ασχολήθηκαν ή ασχολούνται με το έργο του Αγγελόπουλου.

Επιστημονική υπεύθυνη για την έκδοση είναι η κ. Ειρήνη Στάθη.

Εκδόσεις Φεστιβάλ Κινηματογράφου

Θεσσαλονίκης

Σελίδες 136

Τιμή: 3000 δρχ (8,80€)

“Ακόμα κι εγώ που βλέπω περίπου 500 ταινίες ολόκληρο τον χρόνο, σε διάφορα φεστιβάλ ή σε κασσέτες για να επιλέξω, υπάρχουν ταινίες που θέλω να δω εδώ, στην οθόνη, ή να τις ξαναδώ και να τις ξανα-ανακαλύψω. Όπως το Όταν ξέσπασε η βία του Τζον Μπούρμαν, κάποιες βαλκανικές, πολλές αργεντινικές ή ας πούμε την Καρκαλού και τον Μπαλαμό του Τορνέ. Για τον καθένα υπάρχουν περιθώρια για ανακαλύψεις ή επαναξιολογήσεις...”

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Guest List

- SCHATZBERG Jerry, USA, Director, PUZZLE OF THE DOWNFALL CHILD
- MIRALIS Anna, AUSTRALIA, Senior Preview Officer, SBS Television
- SUZUKI Hayato, GREAT BRITAIN, UK Senior Representative, TV Aichi Caichi TV
- MARRA Vincenzo, ITALY, Director, TORNANDO A CASA
- RODRIGUEZ Rosemary, USA, Director, ACTS OF WORSHIP
- DUNAWAY Faye, USA, Actress, PUZZLE OF THE DOWNFALL CHILD
- SKOLIMOWSKI Jerzy, USA, Director,
- MENASHE Louis, USA, Editorial Board, Cineaste
- SHTJEFFI Glen, ALBANIA, Journalist, TV Klan
- ANTIN Edgardo, ARGENTINA, Director,
- CHEN Veronica, ARGENTINA, Director, VAGON FUMADOR
- MONTEAGUDO Luciano, ARGENTINA, Journalist, Pagina 12
- PEKLER Michael, AUSTRIA, Journalist, Ray / Media Btz
- MILASEVIC Nikoleta, BOSNIA, Journalist, MILKY WAY
- SOKOLOVIC Faruk, BOSNIA, Director, MILKY WAY
- UHERTA Milenko, BOSNIA, Cameraman, MILKY WAY
- METODIEV Alexander, BULGARIA, Film Production Division Manager,
- MICHAÏLOV Evgeny, BULGARIA, Chairman of the Board,
- SPASSOV Radoslav, BULGARIA, Member of the Board,
- Kitanof Stefan, BULGARIA, Director, Sophia Film Festival
- CHRISANTHOU Panikos, CYPRUS,
- PAPADOPOULOU Anastasia, CYPRUS, Producer, AVIOTES MNIMES
- XENIDOU Athina, CYPRUS, Director, AVIOTES MNIMES
- REDVALL Eva Novrup, DENMARK, Journalist, Dagbladet Information
- SELKOKARI Antti, FINLAND, Journalist, Aamulehti
- MEISSNER Tanja, FRANCE, International Sales Executive, International Sales Executive
- BAIGNERES Claude, FRANCE, Journalist, Le Figaro
- KOKKOS Yannis, FRANCE, Stage Designer,
- BASLER Marianne, FRANCE, Actress, VA SAVOIR
- MARCHET Yann, FRANCE, Festival marketing coordinator, LE SOUFFLE/LA PIANISTE
- STERN Florence, FRANCE, Head of Sales, LE SOUFFLE/LA PIANISTE
- BERRY Arny, FRANCE., BOESMAN & LENA
- KUJACA Nikolina, FYROM, Actress, DUST
- KOSTOVA Marina, FYROM, Journalist, Vest Daily
- VASILEVSKI Georgi, FYROM, Journalist,
- VASILEVSKI Aleksander, FYROM, Journalist, Studentski Zbor, Macedonia Today
- POPOVA Natalia, GEORGIA, Journalist, Athens Plus
- DOCKHORN Katharina, GERMANY, Journalist,
- ROBINSON David, GREAT BRITAIN, Journalist, Giornate del cinema muto
- BÖRHI Karolyne, HUNGARY, Secrétaire,
- HERMANN Krisztina, HUNGARY,
- TAXIDIS Kerassa, HUNGARY,
- ARAVINDHARAJ Sankaravellu, INDIA, Cameraman, Salva Sai Films
- INBAM Vintan, INDIA, Personal Secretary, Salva Sai Films
- RAJAGOPAL Veerasamy, INDIA, Director, Salva Sai Films
- RAJU Sreekandan, INDIA, Manager, Salva Sai Films
- VENKATESH, INDIA, Assistant Cameraman, Salva Sai Films
- SHAFIGHI Mohammad Reza, IRAN, Manager, I.R.I.B.
- BOORMAN John, IRELAND, Director,
- ZIV Noam, ISRAEL, Head of distribution, Gil productions
- BARISONE Luciano, ITALY, Director, Festival Infinity
- GARIAZZO Giuseppe, ITALY, Journalist, Panoramiche
- HABETS Renata, NETHERLANDS, Editor, Immediate Publishers & Consultants
- AKSELSÉN Egil, NORWAY, Managing Director, Trondheim Kino AS
- SORENSEN Stein, NORWAY, Program Director, Bergen Kino AS

ΟΙ ΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Κριτική Επιτροπή

JOHN BOORMAN (Τζον Μπούρμαν), ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Σκηνοθέτης / Μ. Βρετανία

Ο John Boorman γεννήθηκε τον Ιανουάριο του 1933 στην πόλη Έπσομ της Αγγλίας από πατέρα ολλανδικής και σκοτσέζικης καταγωγής και μητέρα με αγγλικό και ιρλανδικό αίμα. Σε ηλικία δεκαεπτά ετών εγκαταλείπει τις σπουδές του για να στήσει, μαζί με τον καλύτερο του φίλο, μια επιχείρηση αυτόματων πλυντηρίων. Σχεδόν ένα χρόνο μετά αφήνει την εταιρεία για να εγκατασταθεί στο Λονδίνο και να ακολουθήσει καριέρα δημοσιογράφου. Το 1956 προσλαμβάνεται ως μαθητευόμενος μοντέρ στο ιδιωτικό κανάλι ITN ενώ ταυτόχρονα συνεχίζει να συνεργάζεται με διάφορες εφημερίδες και τηλεοπτικούς σταθμούς. Η συνεργασία του με τον σταθμό Southern TV του Σαουθάμπτον, ως μοντέρ, παραγωγός και σκηνοθέτης ντοκιμαντέρ, το 1957, σημαίνει το τέλος της δημοσιογραφικής του καριέρας καθώς η τηλεοπτική σκηνοθεσία γίνεται η κύρια ασχολία του. Η τηλεταινία του Το δήραμα (1964) σηματοδοτεί την μετάβαση του στον κινηματογράφο και προαναγγέλλει την προβληματική και την αισθητική των κινηματογραφικών του δημιουργιών. Από το 1965 μέχρι σήμερα σκηνοθετεί δεκατέσσερις μεγάλου και τρεις μικρού μήκους ταινίες ενώ, για να διασφαλίσει το καλλιτεχνικό του όραμα, γίνεται, από το 1972, και παραγωγός των ταινιών του. Το 1989 ιδρύει με τον Kieran Corrigan την εταιρεία Merlin Films – την σημαντικότερη σήμερα εταιρεία χρηματοδότησης ταινιών στην Ιρλανδία. Το 1985 δημοσιεύει το βιβλίο Money into Light και από το 1992 είναι συνεκδότης του κινηματογραφικού περιοδικού Projections. Τα τελευταία τριάντα χρόνια ζει στην Ιρλανδία μαζί με την γυναίκα του και τα τέσσερα παιδιά τους.

PAVEL PAWLKOWSKI (Πάβελ Παβλικόφσκι)

Σκηνοθέτης / Πολωνία

Παλιός γνώριμος του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και νικητής του Χρυσού Αλέξανδρου της περσινής 42ης διοργάνωσης με την ταινία του Το τελευταίο καταφύγιο, ο Pavel Pawlikowski γεννήθηκε στη Βαρσοβία το 1957 αλλά εδώ και πολλά χρόνια ζει στην Αγγλία. Από πολύ νωρίς άρχισε να ασχολείται με την σκηνοθεσία ντοκιμαντέρ. Συνεργάτης του BBC, το οποίο έκανε και την παραγωγή σε μερικά από τα πιο γνωστά του ντοκιμαντέρ (Twockers, Serbian Epics, Tripping with Zhirinovsky) και έχει επανειλημμένα βραβευθεί για το έργο του. Έτσι το Dostoevsky's Travels έχει κερδίσει το βραβείο RTS και το Prix Italia ενώ στο From Moscow to Pietushki έχει απονεμηθεί το Διεθνές Βραβείο Emmy και ένα ακόμα Prix Italia. Το 1997 γύρισε την πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία, The Stringer, που προβλήθηκε στο Φεστιβάλ Καννών. Φιλμογραφία: Lucifer over Lancashire (1986), In the Blood (1988), Vaclav Havel (1989), Dostoevsky's Travels (1991), Serbian Epics (1992), Tripping with Zhirinovsky (1995), The Stringer (1997), Twockers (1998), The Last Resort (2000).

NURI BILGE CEYLAN (Νούρι Μπιλγκέ Τζεϊλάν)

Σκηνοθέτης / Τουρκία

Ο Νούρι Μπιλγκέ Τζεϊλάν γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη το 1959. Αρχικά σπούδασε μηχανολογία στο Πανεπιστήμιο Μπιογιαζίτσι κι έπειτα σκηνοθεσία στο Πανεπιστήμιο Μιράρ Σινάν. Η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία, Κοζα, διαγωνίστηκε στις Κάννες στο 1995, ενώ η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία, Το χωριό, προβλήθηκε στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης 1998 και κέρδισε το Βραβείο Καλιγκάρι στη Μπερλινάλε. Η επόμενη ταινία του, Μαγιάτικα Σύννεφα, παίχθηκε εκτός Συνταγωνισμού στο επίσημο πρόγραμμα του περσινού, 41ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Φιλμογραφία: Κοζα (μικρού μήκους, 1995), Kasaba (1998), Mayis sikintisi (2000).

ANA SOFRENOMIC (Άνα Σοφρένοβιτς)

Ηθοποιός / Βελιγράδι.

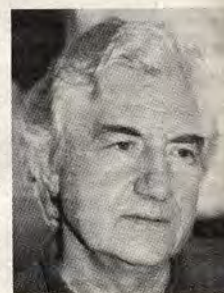
Άρχισε να εργάζεται στη Γιουγκοσλαβία ως ηθοποιός στο θέατρο, στον κινηματογράφο και στην τηλεόραση ενώ, από το 1999, ζει και εργάζεται στο Λονδίνο. Ως τραγουδίστρια έχει συνεργαστεί με κορυφαίους μουσικούς της τζαζ και με μεγάλους γιουγκοσλάβους συνθέτες μουσικής για κινηματογράφο. Η φιλμογραφία της περιλαμβάνει ταινίες των Purisa Djordjevic, Goran Paskaljevic και Ljubisa Samardzic.

YANNIS KOKKOS (Γιάννης Κόκκος)

Σκηνογράφος / Γαλλία-Ελλάδα

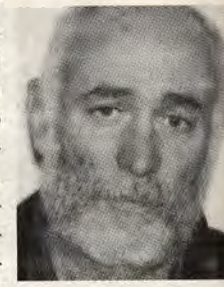
Ο Γιάννης Κόκκος γεννήθηκε στην Αθήνα το 1944. Το 1963 έφυγε για σπουδές σκηνογραφίας στην Γαλλία (Ecole du TNS), την χώρα που έγινε έκτοτε ο μόνιμος τόπος κατοικίας του. Από το 1965 μέχρι σήμερα έχει κάνει τη σκηνογραφία και τα κοστούμια σε πολλές όπερες, θεατρικά και κινηματογραφικά έργα. Καλλιτεχνικός συνοδοιπόρος του πρωτοπόρου θεατρικού σκηνοθέτη, Antoine Vitez, συνεργάστηκε μαζί του από το 1965 μέχρι το τέλος της ζωής του δεύτερου "χρωματίζοντας" το κοινό τους όραμα σε πολλές κλασικές παραστάσεις που σηματοδότησαν το νεώτερο γαλλικό θέατρο (Le Partage de Midi του Paul Claudel, Ηλέκτρα του Σοφοκλή, Άμλετ του Shakespeare, Hernani του Victor Hugo, Ο θρίαμβος του Έρωτα του Marivaux κ.α.) Ανάμεσα στις πολλές διακρίσεις που έχει λάβει είναι το Βραβείο Σκηνογραφίας των Γάλλων κριτικών και το Βραβείο Laurence Olivier για το καλύτερο λυρικό θέαμα.

EDUARDO ANTIN (Εντουάρντο Αντίν)

Κριτικός και θεωρητικός του κινηματογράφου / Αργεντινή

Ο Eduardo Antin ή Quintin, ψευδώνυμο με το οποίο είναι ευρύτερα γνωστός, γεννήθηκε στο Μπουένος Άϊρες το 1951. Σπούδασε μαθηματικά και εργάστηκε ως καθηγητής μαθηματικών αλλά και ως διαιτητής ποδοσφαίρου – δύο μόνο από τις πολλές δουλειές που έκανε μέχρι να ασχοληθεί αποκλειστικά με την κριτική. Το 1991 εκδίδει, μαζί με άλλους, το μηνιαίο κινηματογραφικό περιοδικό El Amante/Cine, που έχει εξελιχθεί σε ένα από τα πιο σημαντικά κινηματογραφικά περιοδικά της Λατινικής Αμερικής. Είναι ένας από τους πιο έγκυρους μελετητές του αργεντινού σινεμά διεθνώς, ενώ τα τελευταία χρόνια είναι επίσης διευθυντής του Φεστιβάλ του Μπουένος Άϊρες.

ΣΩΤΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Συγγραφέας-μεταφράστρια / Ελλάδα

Η Σώτη Τριανταφύλλου γεννήθηκε στην Αθήνα το 1957. Σπούδασε Φαρμακευτική στη Φυσικομαθηματική Αθηνών (1975-1979), Ιστορία και Πολιτισμούς στην Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales στο Παρίσι (D.E.A., Doctorat Cinéma et Histoire), Ιστορία της Αμερικανικής Πόλης στο NYU (Ph.D. Urban Studies) καθώς και Γαλλική Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών (1988-1991). Εργάζεται ως συγγραφέας, μεταφράστρια, δημοσιογράφος, reader και editor σε εκδοτικούς οίκους και ως καθηγήτρια της Ιστορίας του Κινηματογράφου στη Σχολή Σταυράκου. Έχει γράψει τρεις συλλογές διηγημάτων («Μέρες που έμοιαζαν με μανταρίνι», «Το εναέριο τρένο στο Στίλγουελ», «Άλφρεντ Σίτυ»), δύο βιβλία για τον κινηματογράφο («Κινηματογραφημένες πόλεις», «Ιστορία του παγκόσμιου κινηματογράφου 1976-1992»), πέντε μυθιστορήματα («Σάββατο βράδυ στην άκρη της πόλης», «Αύριο, μια άλλη χώρα», «Ο υπόγειος ουρανός», «Το εργοστάσιο των μολυβιών», «Φτωχή Μάργκο»), καθώς και ένα βιβλίο για παιδιά «Η Μαρίον στα ασημένια νησιά και τα κόκκινα δάση» (1999).

Κριτική Επιτροπή FIPRESCI

Πρόεδρος της Επιτροπής:

- Ντεϊβιντ Ρόμπινσον, (Μεγάλη Βρετανία) Ιστορικός και κριτικός κινηματογράφου.

Μέλη:

- Κλόντ Μπαινιέρ, (Γαλλία) Κριτικός στη "Figaro".
- Ιρίνα Κορόιου, (Ρουμανία) Κριτικός στα "Romania Literara", "Observatorul Cultural", "Scena".

- Εύα Νοβρούπ Ρέντβαλ (Δανία) Κριτικός στο "Dagbladet Information"
- Κώστας Τερζής (Ελλάδα) Πρόεδρος της ΠΕΚΚ.

ΡΕΤΡΟΣΠΕΚΤΙΒΑ JOHN BOORMAN

Το 42ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης αποτίει φόρο τιμής στον Βρετανό κινηματογραφιστή John Boorman. Σε μια μεγάλη ρετροσπεκτίβα παρουσιάζεται, για πρώτη φορά στην Ελλάδα, το σύνολο του έργου του δημιουργού, ο οποίος είναι και Πρόεδρος της Διεθνούς Κριτικής Επιτροπής του Φεστιβάλ.

Ο John Boorman γεννήθηκε στην Αγγλία το 1933. Η καριέρα του ξεκίνησε στην αρχή της δεκαετίας του εξήντα από το ραδιόφωνο και την τηλεόραση, όπου εργάστηκε αρχικά ως μοντέρ και αργότερα ως υπεύθυνος δημιουργικών τηλεμαγαζιζώνων και σκηνοθέτης ντοκιμαντέρ.

Το 1965 σκηνοθετεί την πρώτη μεγάλη ταινία του *Catch Us If You Can*, ένα νεανικό μιούζικαλ με πρωταγωνιστή τον ποπ τραγουδιστή Dave Clark. Δύο χρόνια αργότερα, στην Αμερική, ολοκληρώνει τον *Επανάστατη του Αλκατράζ*, μια ταινία στην ιστορία του γκανγκστερικού φιλμ, με πρωταγωνιστή το στενό φίλο του Lee Marvin. Η συνεργασία τους επαναλαμβάνεται στην παράξενη και ποιητική, αντιπολεμική ταινία *Δύο λιοντάρια στον Ειρηνικό* το 1968. Όμως, η καταστροφική παρέμβαση των παραγωγών στο τελικό μοντάζ της ταινίας πείθει τον Boorman να επιστρέψει στην πατρίδα του για να σκηνοθετήσει, σε συνθήκες απόλυτης ελευθερίας, την πολιτική παραβολή *Λέων ο έσχατος*, με πρωταγωνιστή τον Marcello Mastroianni, που τιμήθηκε με το βραβείο σκηνοθεσίας στο Φεστιβάλ Καννών το 1970.

Έχοντας αποφασίσει να μη ριψοκινδυνέψει πλέον τον καλλιτεχνικό έλεγχο των ταινιών του, αναλαμβάνει ο ίδιος και τα καθήκοντα του παραγωγού. Το 1972 επιστρέφει στην Αμερική με την καλτ ταινία *Όταν ξέσπασε η βιά*, που αναμειγνύει δεξιοτεχνικά την περιπέτεια με τον τρόπο και προτάθηκε για τρία Όσκαρ.

Στις υπόλοιπες ταινίες του κινείται συνεχώς από την Αμερική στη Βρετανία, περνώντας από την επιστημονική φαντασία (*Ζαρντόζ* 1973), στην ταινία τρόμου (*Εξορκιστής 2: Ο αιρετικός* 1977) και αργότερα στο μεγαλειώδες ιστορικό έπος (*Εξκάλιμπερ* 1981). Για το οικολογικό γουέστερν *Το σμαραγδένιο δάσος* του 1985 «εκστρατεύει» ως το τροπικό δάσος του Αμαζονίου και στη συνέχεια επιστρέφει στην Αγγλία και φιλμάρει ένα τρυφερό κεφάλαιο από το οικογενειακό του χρονικό, με φόντο τα χρόνια του πολέμου (*Ελπίδα και δόξα* 1987). Η ταινία προτάθηκε για 5 Όσκαρ.

Η ευφάνταστη δραματική κομεντί *Εκεί που βρίσκεται η καρδιά* (1990) τον ξαναφέρει στη Νέα Υόρκη, αλλά η άδικη εμπορική αποτυχία αυτής της πολύ προσωπικής ταινίας φρενάρει για λίγο την καριέρα του. Η επόμενη κινηματογραφική «εκστρατεία» του γίνεται στην Ασία, με τη φεμινιστική πολιτική μυθοπλασία *Πέρα από τη*

Ρανγκούν (1995), που καταγράφει μια στιγμή από τον αγώνα της δημοκρατικής αντιπολίτευσης ενάντια στο στρατιωτικό καθεστώς της Βιρμανίας το 1988. Ο *Στρατηγός* (1998), που του χαρίζει το βραβείο Σκηνοθεσίας στο Φεστιβάλ Καννών, είναι ένα ασπρόμαυρο αστυνομικό χρονικό, με ήρωα τον σύγχρονο εγκληματία-Ρομπέν των Δασών, Μάρτιν Κάιλ και γυρίζεται εξ ολοκλήρου στην Ιρλανδία, όπου ο Boorman ζει τα τελευταία εικοσιπέντε χρόνια, απομονωμένος στο δαυμάσιο κτήμα του. Η τελευταία του ταινία, *Ο ράφτης του Παναμά*, μια απροσδόκητη μεταφορά της ομώνυμης κατασκοπικής περιπέτειας του John Le Carré, διαδραματίζεται στον Παναμά του 2000, σ' ένα σκηνικό γεμάτο από διαφθορά, κυνισμό, ερωτισμό και ανδρώπινη ζωτικότητα.

Το πρόγραμμα της ρετροσπεκτίβας συμπληρώνεται με επεισόδια από τις τηλεοπτικές σειρές *Πολίτης 63* και *Οι νεοφερμένοι* (του 1963 και του 1964 αντίστοιχα) και με τρεις θαυμάσιες, άγνωστες προσωπικές ταινίες: το *Ονειρεύτηκα ότι ξύπνησα* (1991), μια σαρανταοκτάλεπτη κινηματογραφική αυτοπροσωπογραφία του John Boorman, το *Δύο γυμνές λουόμενες* (1995) μια ημίωρη ποιητική μυθοπλασία για την κατασκευή του ομώνυμου, ανώνυμου πίνακα και το *Lee Marvin, ένα προσωπικό πορτρέτο* από τον John Boorman, τον αποχαιρετισμό του σκηνοθέτη στο φίλο του, τον πιο «ευγενικό σκληρό του κινηματογράφου» του 1998.

ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Πιάσε μας αν μπορείς *Catch us if you can*

(Μ. Βρετανία, 1965)

Ο Στιβ και τρεις φίλοι του, όλοι ανεξάρτητοι κασκαντέρ, οι οποίοι το χειμώνα γυρίζουν ταινίες και το καλοκαίρι διδάσκουν υποβρύχια κατάδυση, εργάζονται στο Λονδίνο σε μια τηλεοπτική διαφήμιση για κρέας. Ο Στιβ και η πρωταγωνίστρια του διαφημιστικού, Ντάινα, «η χασάπισσα», αποφασίζουν να τα παρατήσουν, και φεύγουν με την άσηρη Jaguar που «παίζει» στο σποτ. Στο δρόμο, εμπλέκονται σε μια στρατιωτική άσκηση, με αποτέλεσμα το αυτοκίνητό τους να καταστραφεί...

Παρασκευή 9 Νοεμβρίου, *Cine Φρίντα Λιάππα*, 15:30

Ο Στρατηγός / *The General*

(Ιρλανδία/Μ. Βρετανία, 1998)

Δουβλίνο, 1994. Βγαίνοντας από το σπίτι του ο Martin Cahill (γνωστός ως «Στρατηγός»), πέφτει νεκρός από τις σφαίρες ενός εκτελεστή του IRA. Με φλασμπάκ παρακολουθούμε τα καθοριστικά χρόνια για την εγκληματική σταδιοδρομία του Cahill στην υποβαθμισμένη περιοχή Χόλιφιλντ. Εκεί ξεκίνησε ως ανήλικος μικροκλέφτης για να προαχθεί μεγαλώνοντας στον

έμπειρο και εντυπωσιακό ληστή, που πάντα βρισκόταν ένα βήμα μπροστά από τον επιθεωρητή Ned Kenny.

Η ταινία έλαβε το βραβείο σκηνοθεσίας στο Φεστιβάλ των Καννών 1998.

Παρασκευή 9 Νοεμβρίου, *Cine Φρίντα Λιάππα*, 18:00

Δύο λιοντάρια στον Ειρηνικό *Hell in the Pacific*

(ΗΠΑ, 1968)

Προς το τέλος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, ένας αμερικανός πιλότος κι ένας ιάπωνας αξιωματικός του Ναυτικού έχουν ναυαγήσει σε μια μικρή απόλη του Ειρηνικού. Μιλούν διαφορετικές γλώσσες, και μετά από διάφορες αμοιβαίες προσβολές και προκλήσεις, ο ιάπωνας εξουδετερώνει τον Αμερικανό και τον δένει σ' έναν κορμό. Ύστερα από λίγο, ο Αμερικανός αντιστρέφει την κατάσταση. Ξαφνικά, παράλογα, απελευθερώνει τον παραξενεμένο ιάπωνα. Ακολουθεί μια τεταμένη ανακωχή, περνούν τις μέρες τους άπρακτοι με παιδιαστικά παιχνίδια, ώπου ο Ιάπωνας αρχίζει να κατασκευάζει μια αξιοδρήνητη σχεδία...

Παρασκευή 9 Νοεμβρίου, *Cine Φρίντα Λιάππα*, 20:30

Εξορκιστής II, ο αιρετικός *Exorcist II: The heretic*

(ΗΠΑ, 1977)

Ο πατήρ Λαμόντ ερευνά πώς πέθανε ο πατήρ Μέριλ στην προσπάθειά του να εξορκίσει ένα δαίμονα από τη νεαρή Ρέικαν Μακ Νιλ. Με τη συνεχή φροντίδα της Δόκτορος Τζιν Τάσκιν η Ρέικαν είναι πια μια φυσιολογική έφηβη. Στο ψυχιατρικό νοσιστήριο, ο Λαμόντ παρευρίσκεται σε μια θεραπευτική συνεδρία ύπνωσης, στη διάρκεια της οποίας η ψυχίατρος «ξαναζεί» τον εξορκισμό και πρέπει «να σωθεί» από τον ιερέα.

Παρασκευή 9 Νοεμβρίου, *Cine Φρίντα Λιάππα*, 23:00

Εξκάλιμπερ / *Excalibur*

(ΗΠΑ, 1981)

Μεσαίωνας. Με αντάλλαγμα το μαγικό ξίφος Εξκάλιμπερ, ο Ούδερ Πέντραγκον υπόσχεται στον μάγο Μέρλιν ότι θα συμφιλιωθεί με τον εχθρό του, το Δούκα της Κορνουάλης. Παραβαίνει, όμως, την υπόσχεσή του τη στιγμή που αντικρίζει τη Δούκισσα, την Ιγκρέν, και πείθει τον Μέρλιν να τον βοηθήσει να μπει στο κάστρο της Κορνουάλης μεταμφιεσμένος ως Δούκας...

Παρασκευή 9 Νοεμβρίου, *Cine Τόνια Μαρκετάκη*, 23:00

Η Φέι Ντάναγουεϊ στο 42ο Φεστιβάλ

Η Φέι Ντάναγουεϊ έρχεται στο 42ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης για να παραστεί στην προβολή της ταινίας του Jerry Schatzberg *Η κρυφή ζωή ενός μανεκέν/ Puzzle of a Downfall Child* (1970) όπου πρωταγωνιστεί, και στα εγκαίνια της έκθεσης φωτογραφίας του δημιουργού. Με αφορμή την επίσκεψή της, θα προβληθεί για πρώτη φορά στην Ελλάδα το ντοκιμαντέρ *Yellow Bird* που σκηνοθέτησε η ίδια. Η Φέι Ντάναγουεϊ θα είναι στην πόλη έως τις 11 του μήνα.

Γεννημένη το 1941 στην Φλόριντα, με θεατρικές σπουδές στο πανεπιστήμιο της Βοστώνης, μέλος της ομάδας του Ελία Καζάν από το 1962 έως το 1967, θα κατακτήσει εν μία νυκτί το παγκόσμιο κινηματογραφικό κοινό με την εκπληκτική της ερμηνεία στον ρόλο της Μπόνι Πάρκερ, στην ταινία του Άρθουρ Πεν, *Μπόνι και Κλάιντ* (1967) για την οποία κερδίζει την πρώτη της υποψηφιότητα για το Όσκαρ γυναικείου ρόλου.

Μετά το *Μπόνι και Κλάιντ* ακολουθούν έξοχες ερμηνείες στις ταινίες *Υπόθεση Τόμας Κράουν* (1968) του Νόρμαν Τζούισον, *Ο Συμβιβασμός* (1969) του Ελία Καζάν στο πλάι του Κερκ Ντάγκλας, στο *Μεγάλο ανθρωπάκι* (1970) του Άρθουρ Πεν και στην *Κρυφή ζωή ενός μανεκέν* (1970) του Τζέρι Σάτζμπεργκ, μία σημαντική αν και σχετικά παραγνωρισμένη ταινία όπου αποκαλύπτει την υπερευαίσθητη και ναρκιστική της πτυχή. Το 1974 δημιουργεί έναν κορυφαίο ρόλο, με την εξαιρετική της ερμηνεία (υποψήφια για Όσκαρ) στο αριστούργημα του Ρομάν Πολάνσκι *Τσαϊνάτσου*, ανάμεσα στους Τζων Χιούστον και Τζακ Νίκολσον. Πρωταγωνιστεί στο *Οι τρεις μέρες του Κόντορα* (1975) του Σίντνεϊ Πόλακ, στο *Δίκτυο* (1976) του Σίντνεϊ Λιούμετ, ερμηνεία για την οποία θα τιμηθεί με το Όσκαρ, και στο *Τα μάτια της Λώρα Μαρς* (1978) του Ιρβιν Κέσνερ, χαράζοντας μία λαμπρή τροχιά στον αμερικάνικο κινηματογράφο. Στη δεκαετία του '80 θα έχει μια σταθερή κινηματογραφική παρουσία, με μικρές αλλά ουσιαστικές συμμετοχές σε αρκετές ταινίες. Θα κάνει τηλεόραση και το 1987 θα μας δώσει μία ακόμα συγκλονιστική ερμηνεία στον ρόλο μίας ξεπεσμένης αλκοολικής στην ταινία *Barfly* του Μπαρμπέ Σρέντερ. Το 1993, η αξεπέραστη γοητεία της θα λάμψει ξανά πλάι στον Τζόνι Ντεπ και τον Τζέρι Λιούις στην ταινία *Arizona Dream* του Εμίρ Κουστουρίτσα. Το 1996 θα συμμετάσχει στην πρώτη ταινία του ηθοποιού Κέβιν Σπέισι *Albino Alligator*, ενώ η τελευταία της κινηματογραφική παρουσία θα είναι στην αξιόλογη ταινία του Τζέιμς Γκρέι *Σε επικίνδυνη τροχιά* (2000).

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

**Το 42ο Φεστιβάλ
σε οκτώ πόλεις,
από την Αλεξανδρούπολη
ως τα Τρίκαλα**

Τα επτά τους χρόνια κλείνουν το Νοέμβριο του 2001 οι Περιφερειακές Εκδηλώσεις του Φεστιβάλ και φέτος επεκτείνονται σε οκτώ πόλεις από τη Θράκη έως και τη Θεσσαλία: Αλεξανδρούπολη στη Θράκη, Κιλκίς, Έδεσσα, Κατερίνη, Κοζάνη, Καστοριά και Φλώρινα στη Μακεδονία και για πρώτη φορά Τρίκαλα στη Θεσσαλία.

Σε οκτώ πόλεις θα ταξιδέψουν από τις 10 έως τις 24 Νοεμβρίου ταινίες που συμμετέχουν στο πρόγραμμα του Φεστιβάλ, με πρωτοβουλία του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και του Υπουργείου Μακεδονίας-Θράκης και με στόχο να φέρουν το κοινό της περιφέρειας κοντά στην παλαιότερη και σύγχρονη κινηματογραφική παραγωγή και να μεταφέρουν μια γεύση της γιορτής της 7ης τέχνης πέρα από τα στενά όρια της πόλης της Θεσσαλονίκης. Φέτος, εκτός από την συμπράταση και τη συνεργασία των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, των Δήμων και των Κινηματογραφικών Λεσχών, Φεστιβάλ και Υπουργείο έχουν κοντά τους -ειδικά στην Καστοριά και στην Κοζάνη- και νεαρούς σπουδαστές που συμμετέχουν στις κινηματογραφικές ομάδες των ΤΕΙ στις πόλεις αυτές.

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης μετέφερε πιλοτικά -για πρώτη φορά το 1995- ένα τμήμα του προγράμματός του στη Φλώρινα και στο Κιλκίς, με στόχο την ενίσχυση της κινηματογραφικής παιδείας και υποδομής στην περιφέρεια και την πολιτιστική αποκέντρωση. Η πρώτη αυτή προσπάθεια συνάντησε αξιοσημείωτη ανταπόκριση από το κοινό αυτών των πόλεων, δίνοντας έτσι το έναυσμα να επεκταθεί η πρωτοβουλία από την επόμενη χρονιά συνολικά σε πέντε πόλεις: Αλεξανδρούπολη, Κιλκίς, Έδεσσα, Καστοριά και Φλώρινα.

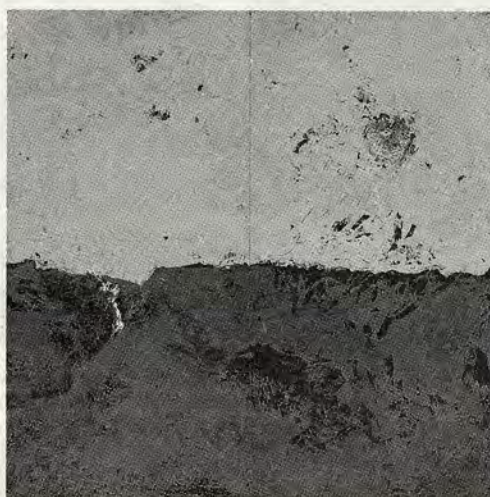
Ο θεσμός των Περιφερειακών Εκδηλώσεων αναπτύχθηκε και εδραιώθηκε, με αποκορύφωμα το 2000, όταν προστέθηκαν ακόμα δύο πόλεις, η Κατερίνη και η Κοζάνη - αποκορύφωμα που ξεπεράστηκε τη φετινή χρονιά, με την προσθήκη και των Τρικάλων στο πρόγραμμα των Εκδηλώσεων και την ελπίδα ότι του χρόνου οι Περιφερειακές θα αγκαλιάσουν ακόμη περισσότερες πόλεις.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

**Ο JERZY SKOLIMOWSKI ΖΩΓΡΑΦΙΖΕΙ:
μια νέα πτυχή του κινηματογραφιστή**

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ: «PAINTINGS 2001»
ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ, 23.10-18.11

Χρησιμοποιώντας το πινέλο και τα χρώματα, αντί για την κάμερα, ο Jerzy Skolimowski δίνει σχήμα και μορφή στο καλλιτεχνικό του όραμα και εκφράζει την οπτική του για τον κόσμο. Οι πίνακες του Skolimowski, αφηρημένοι και όμως τόσο παραστατικοί (δουλεύει τη μορφή και το τοπίο με μοναδικό τρόπο), αποτελούν ένα εξαιρετικό καλλιτεχνικό επίτευγμα, όπου η εικαστική τελειότητα της σύνθεσης συνυπάρχει με την παθιασμένη αναζήτηση του νοήματος. Οι μεγάλης κλίμακας πίνακές του αποκαλύπτουν ένα όραμα που έχει τις ρίζες του στον κόσμο των ταινιών, μια «κινηματογραφική» προβολή στην ψυχική οδό του εσωτερικού του κόσμου.

Η ιδέα της έκθεσης γεννήθηκε στο περσινό Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, όταν ο διευθυντής της Μόστρα, Αλμπέρτο Μπαρμπέρα, μέλος της Κριτικής Επιτροπής του 41ου Φεστιβάλ, αποφάσισε να ενσωματώσει την έκθεση στη φετινή Μόστρα. Η έκθεση Paintings 2001 που περιλαμβάνει έργα από την πιο πρόσφατη δουλειά του, ξεκίνησε έτσι το ταξίδι της από τη Βενετία, και με ενδιάμεσο σταθμό τη Θεσσαλονίκη, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου και το Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, θα καταλήξει στο Μουσείο Τέχνης και Ιστορίας του Belfort (Γαλλία) και στο Πολωνικό Ινστιτούτο στο Παρίσι, συνοδεύοντας μια μεγάλη ρετροσπεκτίβα που οργανώνει η περίφημη Cinémathèque Française, σε συνέχεια της περσινής πρωτοβουλίας του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Η έκθεση συνδιοργανώνεται από το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και το Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης.

**JERRY SCHATZBERG:
Από τη φωτογραφία στον κινηματογράφο**

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΚΡΑΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ, ΠΡΟΒΛΗΤΑ Α'
ΣΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, 9-18.11

Μπορεί ο Jerry Schatzberg να έγινε διεθνώς γνωστός κυρίως για την κινηματογραφική του δουλειά (κατατάσσεται στον κύκλο των Αμερικανών καλλιτεχνών που πρωταγωνίστησαν στην ανανέωση της χολιγουντιανής κινηματογραφίας), ωστόσο ο ίδιος διέγραψε λαμπρή διαδρομή και στο χώρο της φωτογραφίας. Μάλιστα, ξεκίνησε την καριέρα του ως

βοηθός του φωτογράφου Bill Helburn, για να αποκτήσει στα μέσα της δεκαετίας του '50 το δικό του στούντιο και να χαρακτηριστεί ένας από τους λαμπρότερους φωτογράφους της δεκαετίας του '60. Δουλεύοντας για τα περιοδικά Vogue και McCall's, επιβλήθηκε στη φωτογραφία μόδας, υπογράφοντας παράλληλα πορτρέτα φημισμένων προσωπικοτήτων, σκηνές δρόμου, τοπία. Η μοναδική αίσθηση του κάδρου, η παρατήρηση των μοντέλων, η ευαισθησία για την καθημερινή ζωή και τους καθημερινούς ανθρώπους τον προετοίμασαν για τη σκηνοθετική του καριέρα που ξεκίνησε το 1970. Σήμερα, ιδωμένο συνολικά το έργο του Schatzberg χαρακτηρίζεται από μια ερεθιστική συνέχεια ανάμεσα στο φωτογραφικό και το κινηματογραφικό του έργο. Το 42ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης παρουσιάζει πτυχές και των δύο Schatzberg: του φωτογράφου, με έκθεση φωτογραφίας στο Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (Αποθήκη Β1) στην Προβλήτα Α' στο λιμάνι Θεσσαλονίκης, που θα εγκαινιαστεί το Σάββατο, 10 Νοεμβρίου. Του κινηματογραφιστή, με την προβολή της πρώτης του ταινίας, *Η κρυφή ζωή ενός μανεκέν / Puzzle of a downfall child* (1970), επίσης το Σάββατο, 10 Νοεμβρίου, στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης εφαρμόζει και φέτος την ηλεκτρονική έκδοση εισιτηρίων, που επιτρέπει την προκράτηση θέσεων σε όλες τις προβολές, καθώς και το σύστημα προαγοράς εισιτηρίων.

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Για την έκδοση των εισιτηρίων και την καλύτερη εξυπηρέτηση όλων των θεατών, θα υπάρχουν συνολικά οκτώ (8) εκδοτήρια:

• ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT:

Δύο ταμεία (Ωρες λειτουργίας 09:30-23:00)

• ΑΠΟΘΗΚΗ Δ:

Τέσσερα ταμεία: δύο για το κοινό και δύο για την έκδοση εισιτηρίων ελεύθερας εισόδου για τους διαπιστευμένους και τους κατόχους προσκλήσεων. (Ωρες λειτουργίας 09:30-23:00)

• ΑΠΟΘΗΚΗ 1:

Δύο ταμεία (Ωρες λειτουργίας 09:30-23:00)

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΗ ΠΡΟΑΓΟΡΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Το κοινό έχει τη δυνατότητα να κάνει τηλεφωνική προκράτηση εισιτηρίων για όλες τις προβολές και όλες τις ημέρες, στα τηλέφωνα 378.513, 378.509 από τις 09:30 έως τις 17:30.

Η παραλαβή όλων των εισιτηρίων γίνεται την ημέρα της κράτησης, έως και 3 ώρες πριν την έναρξη της πρώτης προβολής που έχει προκρατηθεί, από το θυρωρείο των γραφείων του Φεστιβάλ (είσοδος παραπλεύρως του κινηματογράφου ΟΛΥΜΠΙΟΝ). Σε περίπτωση που ο αγοραστής δεν προσέλθει, η κράτηση ακυρώνεται.

1. ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

Οι θέσεις των κινηματογραφικών αιθουσών είναι συγκεκριμένες και αντιστοιχούν στον αριθμό των εισιτηρίων που εκδίδονται. Το κοινό έχει τη δυνατότητα κατά τη διάρκεια της ημέρας να προαγοράσει τα εισιτήριά του, από τα έξι ειδικά ταμεία του Φεστιβάλ (ΟΛΥΜΠΙΟΝ, ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, Αποθήκη Δ, Αποθήκη 1), έως και 30 λεπτά πριν την έναρξη της εκάστοτε προβολής. Στο ημίωρο πριν την προβολή, τα ταμεία κόβουν εισιτήρια μόνο για την ταινία που ακολουθεί. Όλα τα εισιτήρια έχουν ισχύ μέχρι 5 λεπτά πριν την έναρξη των προβολών.

ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ: 1.500 δρχ./4,40€ για όλες τις προβολές, εκτός από αυτές των 20:30 και 23:00 στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ, που ανέρχονται σε 2.000 δρχ./5,87€

2. ΚΑΡΤΕΣ ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΣΗΣ

Οι διαπιστευμένοι έχουν τη δυνατότητα ελεύθερας εισόδου σε όλες τις προβολές. Πρέπει να προμηθεύονται εισιτήρια μηδενικής αξίας από τα δύο ειδικά ταμεία στην Αποθήκη Δ. Μπορούν να προκρατούν θέσεις μόνο για την ίδια μέρα και μόνο μία για κάθε ζώνη προβολών.

3. ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ

Οι κάτοχοι προσκλήσεων οφείλουν να προμηθεύονται εισιτήρια μηδενικής αξίας από τα ειδικά ταμεία της Αποθήκης Δ. Επειδή ο αριθμός των θέσεων που αναλογούν στις προσκλήσεις είναι συγκεκριμένος σε κάθε προβολή, θα τηρηθεί σειρά προτεραιότητας.

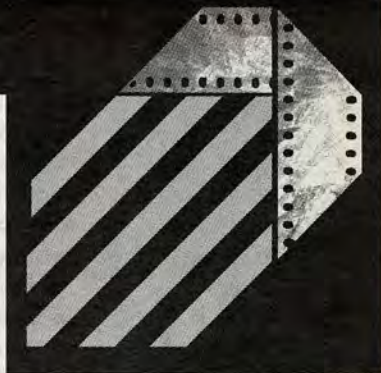
4. ΚΑΡΤΑ ΜΕΛΟΥΣ (CINEKAPTA)

Το ηλεκτρονικό σύστημα έκδοσης εισιτηρίων διευκολύνει και τους κατόχους Κάρτας Μέλους (CINEKAPTA), οι οποίοι εξασφαλίζουν θέση εκδίδοντας εισιτήριο μηδενικής αξίας. Τόσο κατά την προκράτηση στο ταμείο, όσο και κατά την προσέλευση στην αίθουσα, είναι απαραίτητη η επίδειξη της Κάρτας Μέλους. Μπορούν να προκρατούν θέσεις μόνο για την ίδια μέρα και μόνο μία για κάθε ζώνη προβολών.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Οι θέσεις για τους κατόχους εισιτηρίων κρατούνται έως 5' πριν την έναρξη της κάθε προβολής. Μετά τα 5' όλες οι κενές θέσεις διατίθενται στους κατόχους κάρτας διαπίστευσης και Κάρτας Μέλους, οι οποίοι δεν έχουν προμηθευτεί εισιτήριο. Όσοι κάτοχοι εισιτηρίων έλθουν μετά τα 5', μπορούν να μπουν στην αίθουσα, χωρίς όμως να έχουν εξασφαλισμένη θέση. Με την έναρξη της προβολής απαγορεύεται η είσοδος στον κινηματογράφο, πλην εξαιρετικών περιπτώσεων.

Σχέδια και Προοπτικές

για μια αναπτυξιακή πολιτική του Ελληνικού Κινηματογράφου

Ποια είναι η εικόνα που έχετε σχηματίσει για το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου δύο μήνες μετά την ανάληψη των καθηκόντων σας ως προέδρου και διευθυνόντος συμβούλου;

Κατ' αρχάς βρίσκω εντυπωσιακό το εύρος των δραστηριοτήτων που αναπτύσσει το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, τόσο στην παραγωγή ταινιών, όσο και στην προώθηση και τη διανομή της ελληνικής ταινίας. Δεν νομίζω να υπάρχει άλλος κρατικός οργανισμός στον πολιτιστικό χώρο που να ενεργοποιείται σε τόσους πολλούς και τόσο διαφορετικούς τομείς στο εσωτερικό και στο εξωτερικό: παραγωγή και συμπαραγωγή, συμμετοχή σε φεστιβάλ, αφιερώματα και πολιτιστικές εκδηλώσεις, πωλήσεις και διανομή στη διεθνή αγορά. Πρόκειται για ένα έργο που συντελείται αθόρυβα, χωρίς να το γνωρίζει το ευρύ κοινό –σε μερικές περιπτώσεις ούτε και οι ίδιοι οι άνθρωποι του χώρου.

Το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου συμπληρώνει φέτος είκοσι χρόνια ζωής. Αναλάβετε τη διοίκηση του Οργανισμού σε μία κρίσιμη στιγμή όπου ο ελληνικός κινηματογράφος, αλλά και το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου πρέπει να κοιτάξουν με ειλικρίνεια το μέλλον. Ποια είναι η δική σας εικόνα για το μέλλον του ελληνικού κινηματογράφου;

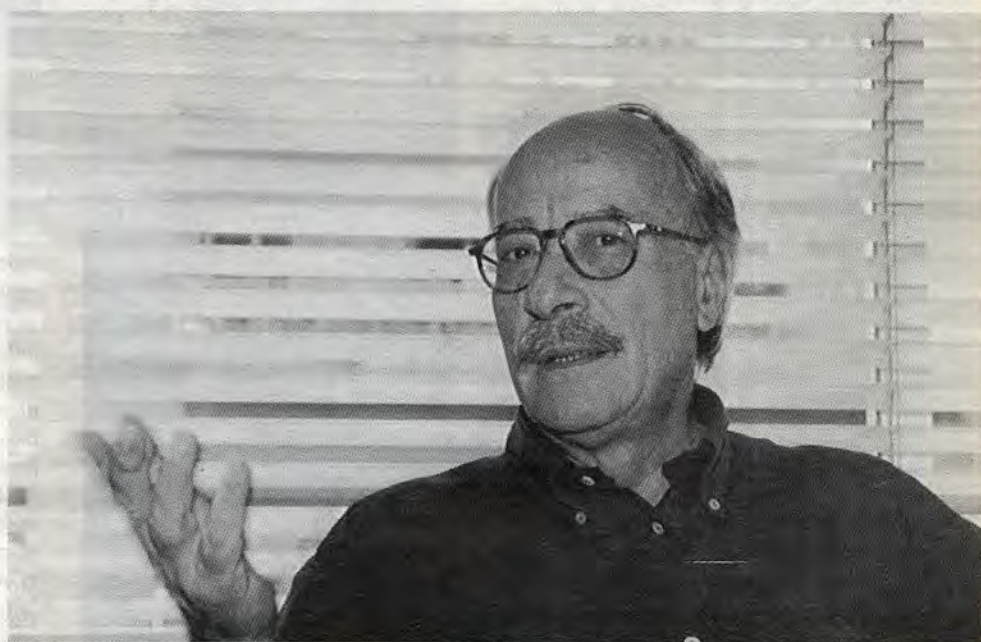
Αυτό που βλέπω, είναι ένα σαφώς καλύτερο μέλλον για τον ελληνικό κινηματογράφο. Αυτό σημαίνει άρτιες ταινίες που να συνδυάζουν ποιότητα και εμπορικότητα. Αυτά τα δύο, ποιότητα και εμπορικότητα, πρέπει να έρθουν πιο κοντά. Εξ άλλου το ένα δεν αναιρεί το άλλο: στοχεύουμε στην παραγωγή ταινιών που να έχουν να πουν με τεχνική αρτιότητα ιστορίες ενδιαφέρουσες για το κοινό, χωρίς να θέτουμε στο περιθώριο τις ταινίες που αρθρώνουν μια διαφορετική κινηματογραφική γλώσσα.

Φέτος είναι μια χρονιά με ρεκόρ αριθμό παραγωγής ταινιών. Στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης θα δούμε 36 ταινίες που εκπροσωπούν διαφορετικές τάσεις και γενιές σκηνοθετών, 27 από τις οποίες είναι παραγωγής του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου. Θα μπορούσατε να βάλετε έναν διαφορετικό στόχο, εκτός από τον ποσοτικό μιας διευρυμένης ετήσιας παραγωγής;

Είναι ακόμη νωρίς να κρίνουμε τη φετινή παραγωγή, αφού οι ταινίες δεν έχουν ακόμη προβληθεί στο κοινό. Μια διευρυμένη ετήσια παραγωγή βοηθά όλους τους τομείς της κινηματογραφικής βιομηχανίας, ενισχύει τους επαγγελματίες, συντελεί στην εξέλιξη της τεχνογνωσίας, στηρίζει την εκπαίδευση νέων ανθρώπων. Ωστόσο, στόχος μας πρέπει πάντα να παραμένει ένας κινηματογράφος με προοπτική. Αυτό συνεπάγεται κατ' αρχάς μεγαλύτερη αυστηρότητα στην επιλογή των σεναρίων και προμελέτη των καλύτερων από αυτά, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε άλλα κριτήρια. Γενικότερα, όμως, στόχος μας είναι να εφαρμόσουμε μία αναπτυξιακή πολιτική που θα κάνει πιο ανταγωνιστικές τις ελληνικές παραγωγές. Συνοψίζοντας, θα λέγαμε ότι οι στόχοι μας είναι: έμφαση στην αναπτυξιακή πολιτική, αυστηρότητα στις επιλογές των σεναρίων, αρτιότητα στην παραγωγή.

Μήπως το ποσό το οποίο αντιστοιχεί στο Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου και το οποίο υπερβαίνει κατά τι τα 2 δισεκατομμύρια δραχμές, δεν είναι αρκετό για να επιχειρήσετε μια αναπτυξιακή πολιτική και να υποστηρίξετε μια ολόκληρη βιομηχανία; Και μάλιστα, όταν τα χρήματα αυτά δεν προέρχονται από τον τακτικό προϋπολογισμό, αλλά από άλλες πηγές (επιστροφή φόρου, Λόττο κ.λπ.), πηγές που ενέχουν μεγάλη αβεβαιότητα ως προς τον χρόνο εισροής τους στο Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου;

Είναι αλήθεια ότι τα χρήματα αυτά είναι πολύ λίγα, για να στηρίξουν τον ελληνικό κινηματογράφο. Επομένως, θα διεκδικήσουμε μεγαλύτερη χρηματοδότηση. Όπως επίσης θα προσπαθήσουμε να πείσουμε το Υπουργείο Πολιτισμού και τους συναρμόδιους φορείς ώστε να ενταχθεί μέρος της χρηματοδότησης για τον κινηματογράφο στον τακτικό προϋπολογισμό. Θα προσπαθήσω να επαναλάβω αυτό που πετύχαμε για τα κρατικά θέατρα, όταν με προσωπικές μου ενέργειες καταφέραμε να εντάξουμε μέρος της επιχορήγησης στον τακτικό προϋπολογισμό.

Εκτός από τα χρήματα, τι άλλο πιστεύετε ότι λείπει από το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου;

Το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου χρειάζεται να κινηθεί σε δύο διαφορετικές κατευθύνσεις, για να ανανεωθεί σε ανθρώπινο και υλικό δυναμικό και στις υπηρεσίες που παρέχει. Ας μην ξεχνάμε ότι συμπληρώνει είκοσι χρόνια ζωής: οι αλλαγές είναι αναγκαίες. Χρειάζεται εκσυγχρονισμός με τη βοήθεια μίας σύγχρονης μηχανοργάνωσης και νέα κριτήρια λειτουργίας, που θα συνοδεύονται από αλλαγή νοοτροπίας.

Ποιος πιστεύετε ότι είναι ο ρόλος των ιδιωτών παραγωγών;

Εξαιρετικά σημαντικός για τη δημιουργική ανάπτυξη του ελληνικού κινηματογράφου. Για τον λόγο αυτό, το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου τους στηρίζει στις ενέργειές τους. Περιμένουμε, όμως, να γίνει πλήρως κατανοητό από τους ανεξάρτητους παραγωγούς ότι η σχέση τους με το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου δεν είναι μονόδρομος χρηματοδότησης από μέρους μας.

Και ο ρόλος των καναλιών ως συμμετεχόντων και συμπαραγωγών κινηματογραφικών ταινιών;

Εδώ έχουμε να κάνουμε με έναν ακόμη σημαντικό παράγοντα της κινηματογραφικής παραγωγής στη χώρα μας, έτσι όπως έχουν εξελιχθεί τα πράγματα τα τελευταία χρόνια. Θα επικεντρώσω το ενδιαφέρον μου στην εφαρμογή του νόμου για το 1,5%. Αυτό είναι έργο όχι μόνον του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου, αλλά και των επαγγελματιών σωματείων, με τα οποία πρέπει να συνεργαστούμε άμεσα στην επίτευξη αυτού του στόχου. Το αίτημα αυτό είναι αίτημα όχι μόνον του κινηματογραφικού χώρου, αλλά και της Πολιτείας.

Και για το Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης, τι θα θέλατε να πείτε; Ποια είναι η γνώμη σας για το «Πανόραμα των Ελληνικών Ταινιών»;

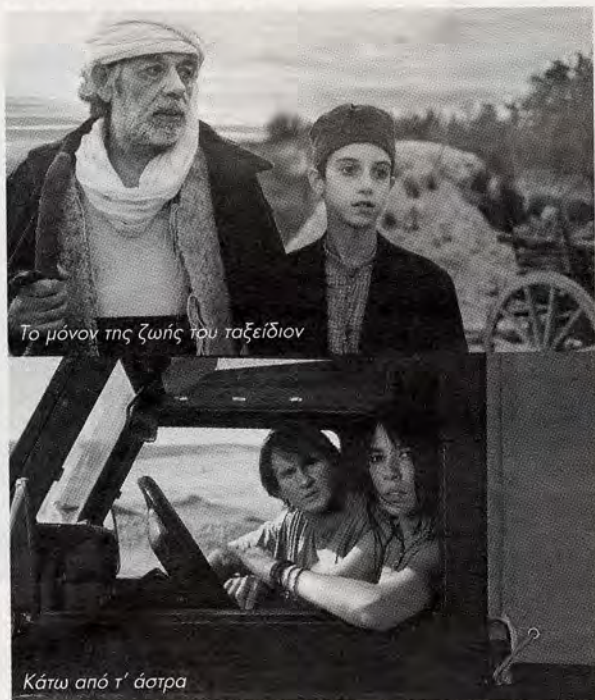
Όσο ενδιαφέρον παρουσιάζει το Διεθνές Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης στη διεθνή κινηματογραφική αγορά, άλλο τόσο είναι συνυφασμένο για εμάς τους Έλληνες με την παρουσίαση των ελληνικών ταινιών στο πλαίσιο του. Η διεθνής διάσταση του Φεστιβάλ, βεβαίως, διευκολύνει και την προώθηση και τη διανομή της ελληνικής ταινίας, αφού στη διάρκεια του οι ξένοι επαγγελματίες έχουν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν συγκεντρωμένη την πρόσφατη ελληνική παραγωγή. Στόχος μας είναι να επωφεληθεί ο ελληνικός κινηματογράφος όσο περισσότερο γίνεται από αυτήν τη διπλή διάσταση του Φεστιβάλ. Φέτος συνεργαστήκαμε με το Ελληνικό Φεστιβάλ σε μία από κοινού προσπάθεια ευρύτερης προώθησης της ελληνικής ταινίας. Επί πλέον, αξιοποιήσαμε το γεγονός της συγκέντρωσης στη Θεσσαλονίκη την

περίοδο αυτή ειδικών και επαγγελματιών από την Ελλάδα και το εξωτερικό και οργανώσαμε δύο συναντήσεις: μία για τη συνεργασία μας με τις χώρες της Νοτιοανατολικής Ευρώπης (SEE Cinema Network) και μία για την προώθηση και τη διανομή της ευρωπαϊκής ταινίας. Επομένως, για μας διεθνής και ελληνική διάσταση του Φεστιβάλ συνυφάνονται και συνυπάρχουν με κοινό στόχο την προώθηση της ελληνικής ταινίας.

“έμφαση στην αναπτυξιακή πολιτική, αυστηρότητα στις επιλογές των σεναρίων, αρτιότητα στην παραγωγή”

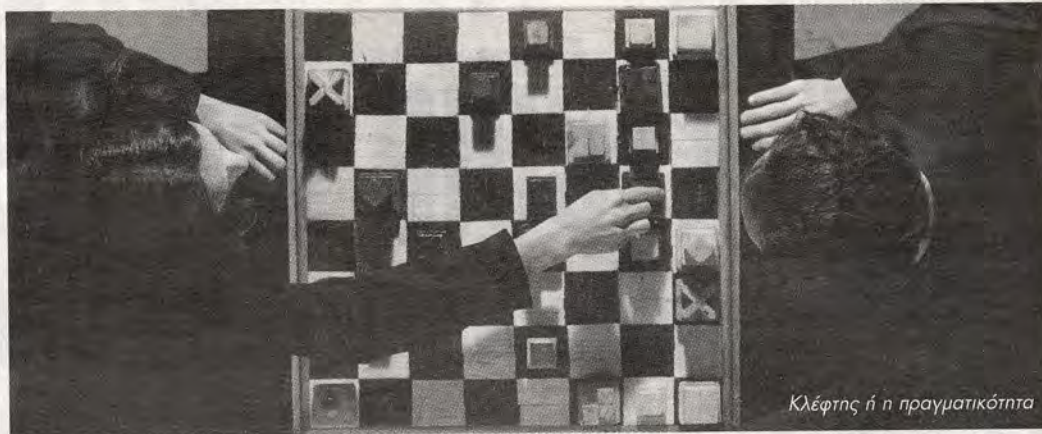

Το πρόγραμμα με τις Ελληνικές Ταινίες 2001 αποτελεί, όπως και όλα τα προηγούμενα χρόνια, έναν από τους σημαντικότερους και κεντρικότερους πυρήνες του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Σ' αυτό δίδεται η ευκαιρία στην ελληνική επαγγελματική κοινότητα, στον ελληνικό και τον διεθνή τύπο να δουν συγκεντρωμένες όλες τις ταινίες της πρόσφατης παραγωγής, να ενημερωθούν για τις νέες τάσεις στον ελληνικό κινηματογράφο και να γνωρίσουν τους καλλιτεχνικούς συντελεστές των ταινιών, παλαιότερους και νεότερους, καθώς και τους ηθοποιούς των ταινιών.

Το μόνον της ζωής του ταξιδιού

Κάτω από τ' άστρα

Κλέφτης ή η πραγματικότητα

Η ελληνική κινηματογραφική παραγωγή έχει αυξηθεί σημαντικά τα τελευταία χρόνια. Η νέα τεχνολογία δημιούργησε προσιτά μέσα παραγωγής και έδωσε τη δυνατότητα σε πολλούς σκηνοθέτες να παράγουν ταινίες με τα νέα μέσα. Επί πλέον, υπήρξε μια αντανάκλαση και στην Ελλάδα του ευρύτερου φαινομένου που εμφανίστηκε τα τελευταία χρόνια στην Ευρώπη: κινηματογραφικές κωμωδίες με εμπορικές προδιαγραφές προσέλκυσαν μεγάλο αριθμό θεατών στις αίθουσες. Οι δύο αυτές παράμετροι, μεταξύ άλλων, συνετέλεσαν ώστε να πολλαπλασιαστεί ο αριθμός των ελληνικών ταινιών που βλέπουμε τα τελευταία χρόνια στην αίθουσα. Παράλληλα ένας αριθμός ελληνικών ταινιών εξακολουθεί να κατέχει σημαντική θέση στον παγκόσμιο κινηματογράφο των δημιουργών, με συμμετοχές σε διεθνή κινηματογραφικά Φεστιβάλ και εκδηλώσεις. Στο φετινό φεστιβάλ παίρνουν μέρος 37 ταινίες μεγάλου μήκους, οι οποίες καλύπτουν τα περισσότερα είδη. Ορισμένες έχουν ήδη επιλεγεί από σημαντικά διεθνή κινηματογραφικά φεστιβάλ: η ταινία του Λάκη Παπαστάδη *Το μόνον της ζωής του ταξιδιού* προβλήθηκε στο Διεθνές Κινηματογραφικό Φεστιβάλ του Τορόντο, η ταινία του Χρίστου Γεωργίου *Κά-*

τω από τ' άστρα πήρε το Βραβείο Πρωτοεμφανιζόμενου Σκηνοθέτη στο πρόσφατο Διεθνές Φεστιβάλ του Μόντρεαλ, η ταινία της Αντουανέτας Αγγελίδη *Κλέφτης ή η πραγματικότητα* προβλήθηκε στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Λοκάρνο. Ανάμεσα στις 37 ταινίες υπάρχουν 15 τουλάχιστον που υπογράφονται από νέους σκηνοθέτες που κάνουν την πρώτη ή τη δεύτερή τους ταινία. Οι νέες αυτές τάσεις και ο συνεχώς αυξανόμενος αριθμός ελληνικών ταινιών, ώθησαν το Φεστιβάλ Κινηματογράφου να δημιουργήσει νέα εργαλεία, για να παράσχει πιο αποδοτικές υπηρεσίες στις ελληνικές ταινίες που προβάλλονται στη Θεσσαλονίκη. Συγκεκριμένα, επιχειρείται η αναβάθμιση των υπηρεσιών επικοινωνίας και προώθησης των ελληνικών ταινιών τόσο στο εσωτερικό, όσο και στο εξωτερικό. Στο πλαίσιο αυτής της προσπάθειας κυκλοφορεί μία έκδοση με αναλυτικές πληροφορίες για τις φετινές ταινίες. Το έντυπο αυτό απευθύνεται στην ελληνική και τη διεθνή αγορά με σκοπό να δώσει τόσο τη συνολική εικόνα της φετινής ελληνικής παραγωγής, όσο και τις ειδικές πληροφορίες που αφορούν σε κάθε ταινία χωριστά, δίνοντας την ευκαιρία στον ελληνικό κινηματογράφο να απευθυνθεί σε ακόμη μεγαλύτερο κοινό.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ 2001

Η 50μελής Κριτική Επιτροπή των Κρατικών Κινηματογραφικών Βραβείων Ποιότητας, Έτους 2001, απαρτίζεται από τους εξής:

1. Μιχάλη Δημόπουλο, Διευθυντή του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, Πρόεδρο της Επιτροπής.
2. Γιάννη Μπακογιαννόπουλο, Σύμβουλο Κινηματογραφίας του ΥΠΠΟ, Αντιπρόεδρο της Επιτροπής.
3. Αντώνη Παπαδόπουλο, Καλλιτεχνικό Διευθυντή του Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους Δράμας.
4. Μαρία Ατσαλάκη, Προϊσταμένη Τμήματος Πολιτιστικής Ανάπτυξης της Διεύθυνσης Πολιτισμού του Υπουργείου Μακεδονίας-Θράκης.

Δώδεκα (12) πρόσωπα αναγνωρισμένου κύρους:

1. Κυριάκο Καμπαδάκη, Γλύπτη, μέλος ΔΣ Κρατικού Μουσείου.
2. Κατερίνα Καμάρα, Κοινωνιολόγο, Αντιπρόεδρο Μακεδονικού Κέντρου Σύγχρονης Τέχνης.
3. Σασσόγλου-Παλιαδέλη Χρυσούλα, Αρχαιολόγο, Αν. Καθηγήτρια ΑΠΘ.
4. Γιώργο Κατακουζινό, Σκηνοθέτη.
5. Γιώργο Σταμπουλόπουλο, Σκηνοθέτη.
6. Ντίνο Κατσουρίδη, Παραγωγό, Σκηνοθέτη, Διευθυντή Φωτογραφίας.
7. Δημήτρη Σπύρο, Σκηνοθέτη, Καλλιτεχνικό Δ/ντή Φεστιβάλ για παιδιά και νέους, Ολυμπίας.
8. Φώτο Λαμπρινό, Σκηνοθέτη, Καθηγητή Κινηματογράφου.
9. Ανδρέα Παγουλάτο, Θεωρητικό Κινηματογράφου, Συγγραφέα.
10. Σπύρο Παγιατάκη, Κριτικό Θεάτρου.
11. Τώνη Λυκούρεση, Σκηνοθέτη.
12. Σώτη Τριανταφύλλου, Συγγραφέα, Σεναριογράφου.

Τριάντα τέσσερα (34) πρόσωπα τα οποία υποδείχθηκαν από τις αντίστοιχες πιο αντιπροσωπευτικές οργανώσεις:

1. Χριστόφορο Χριστοφή, Σκηνοθέτη.
2. Αντώνη Κόκκινο, Σκηνοθέτη.
3. Σοφία Παπαχρίστου, Σκηνοθέτη.

4. Χρήστο Καρακέπελη, Σκηνοθέτη.
5. Ανδρέα Κουταλά, Κριτικό.
6. Γιάννη Σολδάτο, Κριτικό.
7. Ηλία Κανέλλη, Κριτικό.
8. Δημήτρη Κολιοδήμο, Κριτικό.
9. Λεωνίδα Βαρδαρό, Ηθοποιό.
10. Ρήγα Αξελό, Ηθοποιό.
11. Κωστή Μαλκότση, Ηθοποιό.
12. Νίκο Μπακογιάννη, Ηθοποιό.
13. Γιάννη Κασπίρη, Παραγωγό.
14. Γιώργο Κολόζη, Παραγωγό.
15. Σταύρο Ιωάννου, Παραγωγό.
16. Τάσο Αλεξάκη, Διευθυντή Φωτογραφίας.
17. Κώστα Παπαναστασάτο, Διευθυντή Φωτογραφίας.
18. Λεωτέρη Καπώνη, Σεναριογράφου.
19. Μιχάλη Μιχαηλίδη, Σεναριογράφου.
20. Γιάννη Ξανδόπουλο, Σεναριογράφου.
21. Βαγγέλη Αλεξανδρόπουλο, Μουσικό.
22. Γρηγόρη Λαμπριανίδη, Μουσικό.
23. Σπύρο Καραγιάννη, Σκηνογράφου-Ενδυματολόγο.
24. Μαρία Κουλαρμάνη, Σκηνογράφου-Ενδυματολόγο.
25. Σωτήρη Λαμπρόπουλο, Διευθυντή Παραγωγής.
26. Μιχάλη Χιώτη, Διευθυντή Παραγωγής.
27. Γιάννη Στεφάνου, Μοντέρ.
28. Αντώνη Σαμαρά, Ηχολόγη.
29. Ηλία Λυμπερόπουλο, Αιδουσάρχη.
30. Παναγιώτη Μαριόλη, Αιδουσάρχη.
31. Κωνσταντίνο Γούναρη, Διανομέα κινηματογραφικών ταινιών.
32. Μανώλη Σταυρακάκη, Εκπρόσωπο Ομοσπονδίας Κινηματογραφικών Λεσχών Ελλάδας.
33. Θόδωρο Αδαμόπουλο, Εκπρόσωπο Ταινιοθήκης της Ελλάδας.
34. Σπύρο Ζαβιτσάνο, Καλλιτεχνικό Διευθυντή Δημοτικών Κινηματογράφων.

Βραβευμένες ταινίες του Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους Δράμας 2001

Ο Γκόγκος

του Παναγιώτη Φαφούτη
(Α' Βραβείο Μυθοπλασίας)

See no evil

του Άρη Μπαφαλούκα
(Β' Βραβείο Μυθοπλασίας)

Ο τελευταίος ταμπάκος του Λεωτέρη Δανίκα

(Βραβείο Καλύτερης Βαλκανικής Ταινίας)

Τι κοιπάς;

της Μελομένης Τσαρουχά
(Α' Βραβείο Σπουδαστικής Ταινίας)

Νόνα

της Αγγέλας Μυλωνάκη
(Βραβείο Καλύτερου Ντοκιμαντέρ)

Παρασκευή 9 Νοεμβρίου,
Cine Τάκης Κανελλόπουλος, 22:30

Ο μοναχικός κυνηγός των μαγικών εικόνων Σταύρος Τορνές

Δεκατρία χρόνια μετά τον θάνατό του (1932-1988), το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης -από το διαγωνιστικό τμήμα του Φεστιβάλ Ελληνικού κινηματογράφου ταινίες του Τορνέ είχαν, στην δεκαετία του '80, «κοπέι» δύο φορές- αναγνωρίζοντας την ιδιότυπη ποιητική του κινηματογραφικού του λόγου αλλά και την ιδιαιτερότητα της αισθητικής του πρότασης ιδίως στη συνθήκη της φτωχής παραγωγής, διοργανώνει μεγάλη ρετροσπεκτίβα με άπαντα τα σωζόμενα κινηματογραφικά έργα του Σταύρου Τορνέ. Επίσης θα παρουσιαστούν οι δουλειές που γύρισε για την τηλεόραση -στη Θεσσαλονίκη θα προβληθούν για πρώτη φορά τα ντοκιμαντέρ *Με το Νίκο Καββαδία* που είχε γυρίσει για την εκπομπή «Παρασκήνιο» και το *Πλατεία Ιπποδαμείας*-καθώς και το βραβευμένο ντοκιμαντέρ-βιογραφία για τον Τορνέ του Σταύρου Καπλανίδη *Ο φτωχός κυνηγός του Νότου*. Το κοινό του Φεστιβάλ θα έχει την ευκαιρία να δει (ή να ξαναδεί) το ιδιότυπο και ξεχωριστό έργο ενός από τους λίγους έλληνες κινηματογραφιστές-δημιουργούς που, παρά το ότι δημιουργήθηκε σχεδόν εξ ολοκλήρου σε συνθήκες περιθωρίου, στην Ελλάδα, κατάφερε να αποκτήσει οπαδούς του κινηματογραφικού του ύφους διεθνώς.

ΡΕΤΡΟΣΠΕΚΤΙΒΑ: ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Θηραϊκός Όρθρος
Κώστας Σφήκας, Σταύρος Τορνές (Ελλάδα, 1967)

Ένα ντοκιμαντέρ για τη Σαντορίνη.
Παρασκευή 9 Νοεμβρίου, *Cine Τάκης Κανελλόπουλος*, 20:00

Καρκαλού
(Ελλάδα, 1984)

Ένας ηλικιωμένος βρίσκεται σε ένα ταξί που οδηγεί ένας νεαρός. Στο πορτοπαγκάζ βρίσκεται ένα φέρετρο. Νυχτώνει, και το ταξί καταλήγει σε ένα νταμάρι. Ο ηλικιωμένος παρασύρει τον νεαρό άνδρα σε μια καλύβα, όπου του γνωρίζει μια παρακμασμένη γυναίκα, την Καρκαλού. Χορεύουν στο ρυθμό ενός τραγουδιού του Λούις Άρμστρονγκ, και στη συνέχεια, φεύγουν για ταξίδι μ' ένα πλοιάριο- ένα ταξίδι στη μνήμη. Προορισμός των ταξιδιωτών είναι και πάλι το νταμάρι. Εκεί, ενήλικοι άντρες σπάνε βράχους, επαναστάτες συνωμοτούν για την επανάσταση και ο νεαρός ταξιτζής, μετουσιωμένο alter ego του ηλικιωμένου οδηγού του, συμπλέκεται με τη γυναίκα: στην αρχή διαπληκτίζεται, αλλά ο διαπληκτισμός ολοκληρώνεται σ' έναν ερωτικό εναγκαλισμό.

Παρασκευή 9 Νοεμβρίου, *Cine Τάκης Κανελλόπουλος*, 20:30

Ο ευγενής του λαϊκού σινεμά Ντίνος Δημόπουλος

ΑΦΙΕΡΩΜΑ: ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Τα δελφινάκια του Αμβρακικού
(Ελλάδα, 1993)

Δυο παιδιά σ' ένα παραθαλάσσιο χωριό του Αμβρακικού περνούν τις καλοκαιρινές τους διακοπές. Σε μια βόλτα τους βρίσκουν σε μια καλύβα ένα άρρωστο αγόρι. Τα παιδιά συντροφεύουν και βοηθούν το απόβλητο από τον κοινωνικό περίγυρο αγόρι που πάσχει από φυματίωση, και δίνουν ένα μάθημα ήθους και αυταπάρνησης στους «μεγάλους». Η ταινία έλαβε βραβείο ήχου στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης 1993, βραβείο ερμηνείας στους τέσσερις μικρούς πρωταγωνιστές, καθώς και τρία κρατικά βραβεία 1993: καλύτερης μεγάλου μήκους ταινίας, ήχου και β' γυναικείου ρόλου (Ντίνα Ανδρεοπούλου).

Παρασκευή 9 Νοεμβρίου, *Cine Τάκης Κανελλόπουλος*, 17:30

Ο Ντίνος Δημόπουλος θεωρείται από τους πιο «εκλεπτυσμένους» σκηνοθέτες του Φίνου, δημιουργός ταινιών που πέτυχαν χρυσές ισορροπίες μεταξύ «τέχνης» και «ταμείου». Συνδυάζει το εμπορικό δόγμα με το αισθητικό του όραμα, φροντίζοντας ιδιαίτερα την κατασκευή των παραγωγών και τη σκηνοθετική καλλιέργεια ώστε ακόμα και οι φωτισμοί ή το μακιγιάζ να εξυπηρετούν την ατμόσφαιρα της ταινίας και όχι μόνο το φιζίκ των ηθοποιών του. Πολύπλευρη προσωπικότητα, ασχολήθηκε με τον κινηματογράφο, το θέατρο και την τηλεόραση, χωρίς να παραβλέψουμε τη σημαντική συγγραφική του δραστηριότητα. Στο σινεμά, άγγιξε όλα τα κινηματογραφικά είδη: γύρισε κωμωδίες, μελοδράματα, ταινίες «κοινωνικής καταγγελίας», αλλά και «φουστανέλες» με την ίδια πάντα απήχηση. Ταινίες όπως *Τζο ο τρομερός*, *Το αμαξάκι*, *Το ταξίδι*, *Μανταλένα*, *Ο άνθρωπος του τραίνου*, *Αμαρυλλίς*, *Λόλα*, *Οι κυρίες της αυλής*, *Πυρετός στην άσφαλτο*, *Οι βάσεις και η Βασούλα*, δεν καλύπτουν απλά μίνιμουμ αισθητικές προδιαγραφές, αλλά ξεφεύγουν από τους ασφυκτικούς κινηματογραφικούς κώδικες της εποχής και φέρουν έντονα τα σημάδια της προσωπικότητας του σκηνοθέτη. Η αισθητική αναζήτηση είναι παρούσα, οι σταρ παρόντες με το μάζιμουμ των ερμηνευτικών τους δυνατοτήτων, σε ένα κλίμα απλότητας και δεξιοτεχνίας. Τα τελευταία χρόνια χωρίς να έχει απαρνηθεί οριστικά τον κινηματογράφο, αφιερώνεται όλο και περισσότερο στην λογοτεχνία.

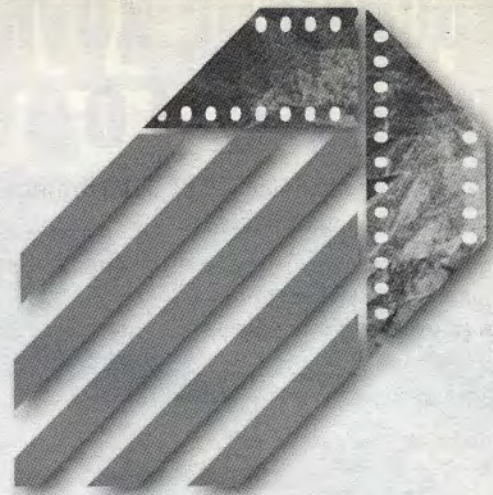

Guest List

- VAKALOPOULOS Nontas, Technician, Association of Technicians of Greek Cinema & T.V.
- SOKOU Rozita, Film critic, Apogevmatini Kyriakis
- MEGREMI Maria, ERT
- CONTIS Angelike, Journalist, Athens News
- GEORGAKAKOU Voula, Head of Hellas Film, Greek Film Centre
- TZIOTIS Ioannis, Member of the Board of Greek Film Centre, Greek Film Centre
- ZAKOPOULOU Iliana, Greek Film Centre
- SKOURTIS Yorgos, Association of Greek Drama Writers
- TSIKLIROPOULOS Babis, Association of Greek Drama Writers
- LAZOS Christos
- GEORGAKOPOULOU Vena, Journalist, Eleutherotipia
- KOUFOPOULOU Maria, Journalist, ERT
- GERONIMAKI Stavroula, IOM
- LABROPOULOS Thanos, Producer, HMEROLOGIA KATASTROMATOS - G. SEFERIS
- SALAPATAS Panagiotis, Producer, PES STI MORFINI AKOMA TIN PSACHNO
- DIMOPOULOU Karolina
- ALEXIOU Vaso
- DIMITROULIA Titika
- GIANNOPOULOU Alexandra
- KOUTSIABASAKOS Dimitris, Director, Greek Directors' Association
- PAUL Irina
- PSALLI Despina
- ROKOS Dimitris, Professor
- TZIFRAS Naum
- VARIBOPIOTIS Costas, Sound
- DASKALAKI Frinta, Employee of Ministry of Culture, Ministry of Culture
- BIRIS Yorgos
- KOLONIAS Babis
- KOUYIOUMTZIS Pavlos
- SAVATIS Nikos
- ANDREOPOULOS Costas, Distributor, ODEON S.A.
- INTA Fani, Distributor, ROSEBUD
- KOSIVAKIS Velisarios, Distributor, New Star
- SOUGANIDOU Irini, Distributor, Prooptiki S.A.
- TZIOTZIOS Yorgos, Distributor
- PAPADOPOULOS Antonis, Drama Festival
- BERBERAKIS Stelios, Journalist, Sabah
- AXELOS Rigas, Actor, Greek Actors Guild
- KAKAVAS Alexandros, Scriptwriter
- KOMNINOS Apostolos, Actor, Association of film, T.V., VIDEO PRODUCERS
- PANAYIOTIDIS Zinos, Distributor, Rosebud
- PETANIDIS Nikos, Director, Greek directors association
- STAVRAKAKIS Manolis, Director, Federation of Film Clubs
- CHRONOPOULOS Diagoras, President of Greek Film Centre, Greek Film Centre
- GIANNOPOULOS Takis, Member of the Board of Directors of Greek Film Centre, Greek Film Centre
- GLYKOFRIDIS Panos, Director, Greek Film Centre
- KIRIAKIDIS Ahilleas, Director, Greek Film Centre
- MOUZAKI Despina, Vice President of Greek Film Centre, Greek Film Centre
- VRETTAKOS Costas, Councillor of Greek Film Centre, Greek Film Centre
- CHARITATOU Ioanna
- PSARAS Tasos, Director
- SAKKARIS Costas
- VALOUKOS Stathis, Scriptwriter, Hellenic Association of Screenwriters
- VOULGARIS Pantelis, Director
- ZANNAS Alexandros
- LABROU Yiannis, Greek Directors' Association
- MILONAS Nikos, Studio Parallhlo Kykloma
- PAPADOPOULOS Charis, Greek Directors' Association
- DANEZI-KNUTSEN Aiki, Director, BAR
- TRIANTAFILOU Soti, Scriptwriter
- ALEXAKIS Tasos, Cinematography
- LABROPOULOS Sotiris, Production Director
- FALIREAS Dimitris, Employee of Ministry of Culture
- MILITSOPOLYLOU Vaso, Employee of Ministry of Culture, Ministry of Culture
- PISXITZI Tina
- ADAMIDIS Eleftherios, Journalist, Cinema
- AKTSOGLIOU Babis, Film Critic, Athinorama
- ANDREADAKIS Orestis, Film Critic, Mega Channel
- ANTONAKOS Nikos, Journalist, Rizospastis
- ASDRAXAS Yannis, Journalist, Augi
- CHRISTOFILOU Loiza Maria, Journalist, Cinema
- DALIAKA Anta, Journalist, Cinema
- EKSIEL Robi, Film Critic, Ethnos
- KAGIOS Pavlos, Journalist, Ta Nea
- KARABITSOS Yiannis, Journalist, Camera Stylo
- KOUTSOGIANNOPOULOS Thodoris, Film Critic, Antenna
- KRANAKIS Manolis, Journalist, Cinema
- KRASSAKOPOULOS Yorgos, Journalist, Cinema
- LIZARDOS Alexandros, Journalist, Galaxy
- LYKOURGOU Poly, Journalist, Cinema

Πέρα από τα σύνορα
κινηματογραφική πολιτική στην Ευρώπη και τον κόσμο

- SEE Cinema Network, το Κινηματογραφικό Δίκτυο της ΝΑ Ευρώπης
- διεθνή συνέδρια και εργαστήρια
- συναντήσεις και συνεργασίες

Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου

Δίπλα στους νέους
κινηματογραφιστές
για το μέλλον της ελληνικής κινηματογραφίας

- χρηματοδοτικά προγράμματα
- διακρίσεις-κίνητρα
- βραβεία
- υποτροφίες

Filmcenter

το εναλλακτικό δίκτυο αθουσών

- Απόλλων, Αστρον, Τριανόν, Πι Παλαί, Αφαία
- ελληνικός και ξένος ποιοτικός κινηματογράφος
- πολιτιστικές εκδηλώσεις

Επικοινωνία

με τους επαγγελματίες και το κοινό

- περιοδικό *EKKεντρικά*
- περιοδικό *GFC-Hellas Film*
- δικτυακός τόπος www.gfc.gr
- κατάλογοι ταινιών
- μονογραφίες σκηνοθετών
- ειδικές εκδόσεις

Ενίσχυση της ελληνικής
κινηματογραφίας

για τη δημιουργία και την ανάπτυξη

- χρηματοδοτικά προγράμματα για ταινίες μεγάλου και μικρού μήκους, ντοκιμαντέρ, κινούμενα σχέδια, ταινίες για παιδιά και νέους
- εργαστήριο σεναρίου
- στήριξη της ανεξάρτητης παραγωγής και του Έλληνα δημιουργού

Προώθηση της ελληνικής ταινίας

στην Ελλάδα και το εξωτερικό

- προώθηση και διαφημιστική προβολή
- υποστήριξη της διανομής στις αίθουσες
- πωλήσεις στην Ελλάδα και τις διεθνείς αγορές
- προβολή και προώθηση στα διεθνή φεστιβάλ
- αξιοποίηση ευρωπαϊκών προγραμμάτων
- οργάνωση αφιερωμάτων, αναδρομών και εκδηλώσεων

στηρίζοντας τον ελληνικό κινηματογράφο

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου

Πανεπιστημίου 10, 10671 Αθήνα • Τηλ. 010-3631733, 010-3634586, Fax: 010-3614336 • www.gfc.gr • e-mail: info@gfc.gr

ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ

ΤΟ ΕΡΓΟ ΠΟΥ ΓΡΑΦΕΙ ΙΣΤΟΡΙΑ

Κατασκευάζεται
και **ασφαλώς**
ολοκληρώνεται

- Έργο ζωτικής σημασίας και προτεραιότητας για την Ελλάδα και την Ευρώπη.
- Έργο που έχει ενταχθεί στα Διευρωπαϊκά Δίκτυα. Σημείο αναφοράς Διευρωπαϊκών και Πανευρωπαϊκών οδικών αξόνων και συνδυασμένων υποδομών για τις μεταφορές στην Ευρώπη.
- Έργο που ενισχύει τη γεωπολιτική, οικονομική και πολιτιστική παρουσία της Ελλάδας στην Ευρώπη, στα Βαλκάνια, στη Μεσόγειο

και στις χώρες της Μαύρης Θάλασσας.

- Έργο που σέβεται το περιβάλλον, τον πολιτισμό και τον άνθρωπο.
- Έργο, που λειτουργεί ως καταλύτης για τη Χωροταξική, την Οικιστική και την Παραγωγική Ανασυγκρότηση της Βόρειας Ελλάδας.

ΕΧΟΥΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΕΙ ΣΕ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ	94 χλμ
ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΑ ΤΜΗΜΑΤΑ (δόθηκαν σε κυκλοφορία έως τον Σεπτέμβριο του 2001)	162 χλμ
ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΑ ΤΜΗΜΑΤΑ (προς παράδοση έως το καλοκαίρι του 2002)	138 χλμ
ΤΜΗΜΑΤΑ ΥΠΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	189 χλμ
ΕΧΟΥΝ ΜΕΛΕΤΗΘΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΔΗΜΟΠΡΑΤΗΘΟΥΝ	97 χλμ
ΣΥΝΟΛΟ	680 χλμ
ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΙ ΠΟΡΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟ:	1,1 ΤΡΙΣ δρχ
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2001	

Το έργο χρηματοδοτείται από την:

• ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
(Εθνικοί πόροι)

• ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ
(Ταμείο Συνοχής και Ευρωπαϊκό Ταμείο
Περιφερειακής Ανάπτυξης)

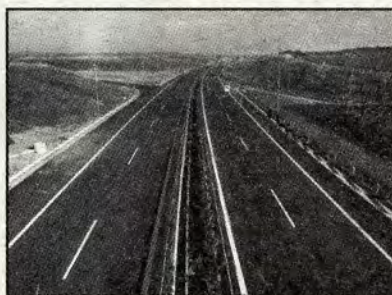
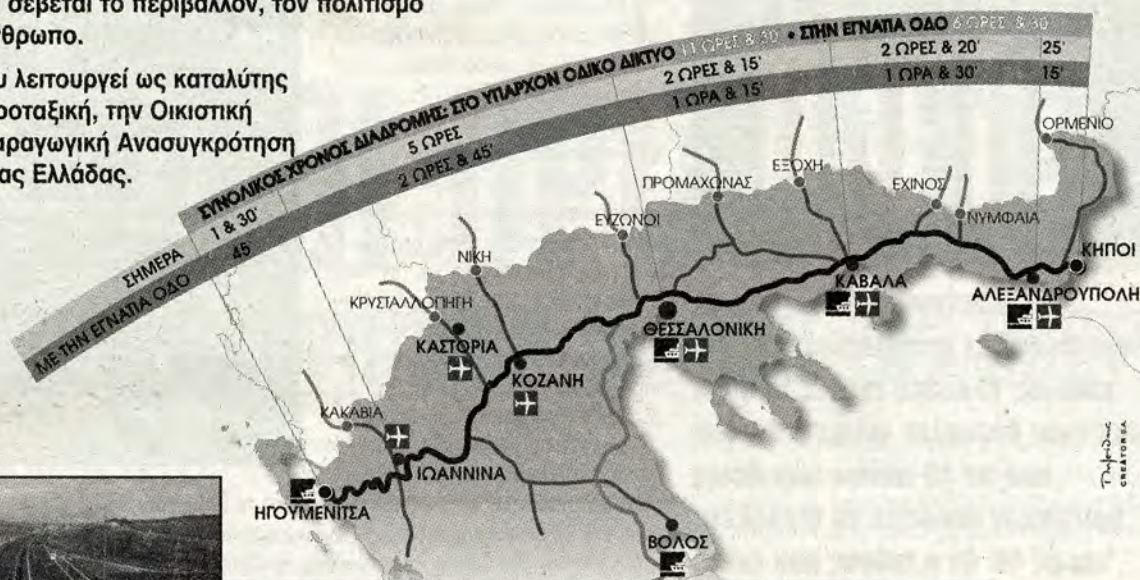
• ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

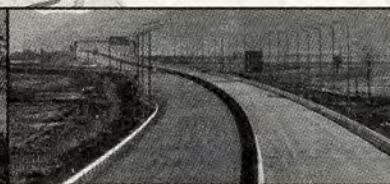
ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.

Πυλαία - Κήποι
Κάμπος Αρδανίου

Εξωτερική Περιφερειακή Θεσσαλονίκης
(Λαγκαδάς - Δερβενί)

Γρεβενά - Κοζάνη (Δ. Μακεδονία)

Η ΕΡΤ στηρίζει τον κινηματογράφο

42ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου

9 - 18 Νοεμβρίου

ΕΡΤ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ

www.ert.gr

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΑΝΟ

Στο διάστημα των 10 ημερών του Φεστιβάλ η επιλογή του να δει κάποιος 10 καλές ταινίες μοιάζει σαν ένας δύσκολος γρίφος. Ωστόσο από τις 40 ταινίες των Νέων Οριζόντων μπορείτε να διαλέξετε και τις 40. Αν ο χρόνος που έχετε σας φτάνει για να δείτε 10 το πιθανότερο είναι πως και η τυχαία επιλογή θα σας οδηγήσει σε θετικά αποτελέσματα. Αν ο χρόνος που έχετε σας φτάνει για να δείτε 7 τότε πρέπει να μην χάσετε το *Κανταχάρ* του Μοσέν Μαχμαλμπάφ. Είναι η πρώτη ταινία μυθοπλασίας με θέμα το Αφγανιστάν που κυκλοφόρησε μετά από πολύ καιρό.

Ν Ε Ο Ι Ο Ρ Ι Ζ Ο Ν Τ Ε Σ

Από τις Οάσεις του Αφγανιστάν στο Ωδείο της Βιέννης

Το *Κανταχάρ* είναι μια ταινία που υποτιμήθηκε κατά το πέρασμα της από το Φεστιβάλ Κανών αλλά που τελικά αποδείχτηκε τουλάχιστον προφητική. Η Ναφάς (Νιλουφάρ Παζιρά, αναμένεται στη Θεσσαλονίκη), ξεκινάει ένα ταξίδι από το Ιράν στο Αφγανιστάν με προορισμό την Κανταχάρ. Ένα ταξίδι στο άγνωστο. Αναζητά την αδελφή της με σκοπό να την αποτρέψει από το ν'αποπειραθεί ν'αυτοκτονήσει. Στη διαδρομή επιτυγχάνεται το αγκάλισμα ποίησης και πραγματικότητας.

Σε άλλο τόπο χρησιμοποιώντας την δύναμη της αμεσότητας των εικόνων, ο τολμηρός Λάρι Κλάρκ φτιάχνει μια παρωδία. Η πλήξη είναι ένα από τα χαρακτηριστικά της συμπεριφοράς των τελειοφρονητών ενός γυμνασίου (επαρχιακής πόλης των ΗΠΑ) που τους οδηγούν σε βίαιες και απρόβλεπτες πράξεις. Η ιστορία που περιγράφεται στους *Νταήδες* έχει βασιστεί σε ένα πραγματικό γεγονός. Υπογραμμίζεται έτσι η επιθυμία του σκηνοθέτη να περάσει κάποιο ηθικό δίδαγμα και όχι να βοηθήσει στην εξάπλωση της παιδικής εγκληματικότητας. Πιτσιρικάδες φίλοι συνωμοτούν εναντίον άλλου φίλου τους και σχεδιάζουν να τον σκοτώσουν όλοι μαζί. Ο Λάρυ Κλάρκ βρίσκεται στο περιβάλλον που νιώθει πιο άνετα απ'οπουδήποτε αλλού, είναι περιστασιασμένος από ταλαντούχους και ανήσυχους νέους ηθοποιούς. Μαλώνει με τις εταιρίες παραγωγής και παλεύει να φτιάξει την ταινία που εκφράζει τον ίδιο, αδιαφορώντας για το πόσο προκαλεί. Από την άλλη μεριά στο *Με τη Μαμά Μαζί* του Μεξικανού Αλφόνσο Γκουαρόν δύο ανέμελοι τελειοφρονητές του λυκείου στην πόλη του Μεξικού με συντροφιά μια μυημένη στον έρωτα μεγαλύτερη φίλη τους, το διασκεδάζουν και φεύγουν ταξίδι με το αυτοκίνητο. Προορισμός τους είναι στόμα του παραδείσου. Από το χώρο των εφηβικών ανησυχιών εμπνέεται και η ταινία του πρωτοεμφανιζόμενου Νταμιέν Οντούλ *Η Ανάσα*. Ασπρόμαυρη ταινία εξαιρετικής αισθητικής με αυθεντικότητα στη χρήση των εικόνων, ώστε να αναδεικνύεται το πλοίσμα του ανθρώπου στη φύση που τον περιβάλλει.

Μπορεί η ερωτική επιθυμία να φτάσει τον άνθρωπο στα όρια της τρέλας; Η Κλερ Ντενί στο *Κάθε Μέρα και Χειρότερα* την περιγράφει ως μια μορφή έκφρασης στην οποία εύκολα μπορεί κάποιος να εδιστεί. Χωρίς πολλούς διαλόγους, με τα σώματα και τα βλέμματα να σχηματίζουν την συναισθηματική κατάσταση των πρώων ξεπροβάλλει με φυσικότητα η ζωώδης λειτουργία ορισμένων ανθρώπων. Ο Μίκαελ Χάνεκε ήταν από τους σκηνοθέτες που η δουλειά τους υπερημιλήφθηκε στο πρόγραμμα των Νέων Οριζόντων προτού γίνει ευρύτερα γνωστός. Η ταινία του *Η Δασκάλα του Πιάνου* μεταξύ άλλων βραβεύτηκε στις Κάνες με το Μεγάλο Βραβείο της Κριτικής Επι-

τροπής. Ο χαρακτήρας της τελειομανούς δασκάλας του πιάνου στο Ωδείο της Βιέννης, ο οποίος κυριαρχεί στην ταινία, μοιάζει με ανθρώπου ψυχασθενούς, ωστόσο είναι μια αντανάκλαση της κοινωνίας στην οποία ζούμε. Ένας νέος σκηνοθέτης, επίσης αυστριακός, βραβεύτηκε με το Μεγάλο Βραβείο της Κριτικής Επιτροπής στη Μόστρα της Βενετίας, είναι ο Ούλριχ Σάιντλ με τις *Σκυλίσιες Μέρες*. Δουλεύοντας με ανθρώπους διαφόρων επαγγελματικών προελεύσεων, πλην ηθοποιών, ο Σάιντλ φτιάχνει ένα παζλ από απλές καθημερινές ιστορίες οι οποίες καθώς εντάσσονται στον χωροχρόνο του κινηματογράφου γίνονται ξεχωριστές. Κοινό σημείο αναφοράς είναι οι απρόσωπες κατοικίες των περιοχών που γειτονεύουν με τα υπερκαταστήματα τα οποία είναι αρραδιασμένα στα περίχωρα των μεγαλουπόλεων. Ο Ταϊβανέζος Τσάι Μινγκ Λιανγκ με το *Εκεί τί ώρα είναι*; συνεχίζει να δείχνει τον κινηματογραφικό χρόνο εναρμονισμένο με τον πραγματικό. Η συνθετικότητα του περιεχομένου των κάδρων βοηθά το βλέμμα του θεατή να καθεί σε κάτι εν δυνάμει καινούριο. Το *Εκεί τί ώρα είναι*; ασχολείται με τον έρωτα ενός αγοριού που ζει στην Ταϊπέι κι ενός κοριτσιού που βρίσκεται στο Παρίσι. Η ιστορία εμπνέεται από την αγάπη του ταϊβανέζου σκηνοθέτη για τον γαλλικό κινηματογράφο και συγκεκριμένα για τα 400 *Χτυπήματα* του Φρανσουά Τρυφώ.

Χρίστος Καλλιτίσης

ΔΕΚΑ ΣΤΑ ΔΕΚΑ

Κλείνοντας φέτος τα δέκα χρόνια επιτυχούς πορείας στον ελληνικό και διεθνή κινηματογραφικό χώρο, οι Νέοι Οριζόντες αποφασίζουν να διευρύνουν εορταστικά τις δραστηριότητες και τις αναζητήσεις τους, μέσα από τα ουσιαστικά αυτά που τους ανέδειξαν: την ανακάλυψη νέων ταλέντων και την ανάπτυξη ενός κλίματος δημιουργικού διαλόγου που στρέφει το βλέμμα του μπροστά.

Με τη λογική αυτή, ο καλλιτεχνικός διευθυντής των Νέων Οριζόντων, Δημήτρης Εϊπίδης, εντόπισε δέκα νέους σκηνοθέτες που προκάλεσαν αίσθηση με τα σκηνοθετικά τους ντεμπούτα και τα οποία θα προβληθούν στο πρόγραμμα της φετινής διοργάνωσης. Οι δέκα αυτοί σκηνοθέτες -από διαφορετικές χώρες του κόσμου, με διαφορετικές κινηματογραφικές καταβολές αλλά εξίσου εκρηκτικό ταλέντο- θα επισκεφτούν τη Θεσσαλονίκη για να παρουσιάσουν τις ταινίες τους στο κοινό του Φεστιβάλ.

Στο πλαίσιο του εορταστικού και δημιουργικού κλίματος που διέπει φέτος τους Νέους Οριζόντες, οι δέκα αυτοί σκηνοθέτες θα συναντηθούν με δέκα νέους Έλληνες ηθοποιούς για να συνομιλήσουν, να εκφράσουν από κοινού τις ανησυχίες τους και να ανοίξουν μέσα από το σύγχρονο σινεμά νέους δρόμους επικοινωνίας, ενημέρωσης και συμμετοχής. Οι ανοιχτές αυτές συζητήσεις, στις οποίες θα παρευρίσκονται οι σκηνοθέτες, οι επιλεγμένοι Έλληνες ηθοποιοί, ο Δημήτρης Εϊπίδης και ο συντονιστής, θα είναι ανοιχτές στο κοινό και θα γίνονται στο πλαίσιο των συνεντεύξεων Τύπου στο χώρο του Festival Center.

ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Πράξεις λατρείας / Acts of Worship
της Ρόουζμαρι Ροντρίγκεζ (ΗΠΑ, 2000)

Μια ιστορία εθισμού, φιλίας απώλειας και λύτρωσης που εστιάζει στην σχέση ανάμεσα στην Alix, μια νεαρή ναρκομανή και την Digna, μια πετυχημένη φωτογράφο στο Lower Eastside του Μανχάταν. Όταν η Digna βρίσκει την Alix αναίσθητη στα σκαλιά του σπιτιού, της προσφέρει βοήθεια παρά τους φόβους της και τις διαμαρτυρίες του φίλου της Anthony. Η Digna γίνεται φίλη με την Alix και προσπαθεί να την κάνει να αναρρώσει. Με την βοήθεια της Digna η Alix βρίσκει το κουράγιο για να αντιμετωπίσει την αλήθεια για την ζωή της, ενώ η Digna πτοημένη από τον φόβο και τις ανασφάλειες της επιτυχίας της προσπαθεί να αποφύγει τον πειρασμό να παραισούρδεται στον κόσμο των ναρκωτικών που αντιπροσωπεύει η Alix.

Αμερικάνοι Ανεξάρτητοι - Π. Ζάννας, 18:00

L.I.E.

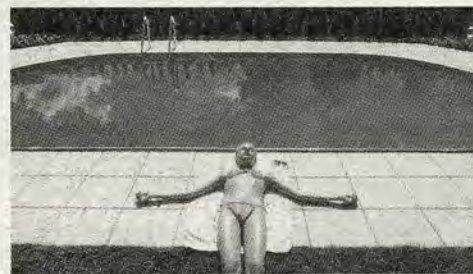
του Μάικλ Κουέστα (ΗΠΑ, 2001)

Το L.I.E. μάς πηγαίνει σ' ένα μέρος με ωραία σπίτια και δεντροστοιχίες κατά μήκος των δρόμων, όπου το αμερικανικό όνειρο μοιάζει πραγματικότητα. Το Long Island Expressway είναι ο δρόμος που οδηγεί στα απαστράπτοντα αυτά προάστια της Νέας Υόρκης όπου εκτυλίσσεται η ταινία. Ο

δεκαπεντάχρονος Χάουι, του οποίου η μητέρα έχει μόλις πεθάνει, διαπλέει την εφηβεία του χωρίς σχεδόν καμιά καθοδήγηση ή επίβλεψη. Ο πατέρας του, διεφθαρμένος εργολάβος, μόλις που καταφέρνει να παρακολουθεί τη νεαρή του φιλενάδα, πόσο μάλλον το γιο του.

Αμερικάνοι Ανεξάρτητοι - Cine Tzon Κασσάβετης, 20:00

Σκυλίσιες μέρες / Hundstage
του Ούλριχ Σάιντλ (Αυστρία, 2001)

Σαββατοκύριακο στα προάστια της Βιέννης. Έξι ιστορίες διαπλέκονται μεταξύ τους: ένας τύπος που κάνει ωτοστόπ, ένας ασφαλιστής, ένα διαζευγμένο ζευγάρι, μια δασκάλα, ο εραστής της και ο φίλος του, και ένα νέο κορίτσι και ο ζηλιάρης φίλος της. Τις νύχτες βασιλεύει το ποτό, το σεξ και η βία. Μέρες πλυμνηρισμένες από μια αίσθηση χαμένης αγάπης, μια λαχτάρα για αγάπη, η ζωή στην πιο εύδραυστη και εσωτερική της κατάσταση.

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 20:30

Big Beat / Sakali leta
του Γιαν Χρέμπεκ (Τσεχία, 1993)

1959, η Ρωσία έχει μόλις εκτοξεύσει το Σπούτνικ. Στην Αμερική γίνεται χαμός με το χούλα-χουπ και η Πράγα έχει το rock 'n' roll. Είναι καιρός φτώχειας και πολιτικού σκοταδισμού, καιρός όπου οι

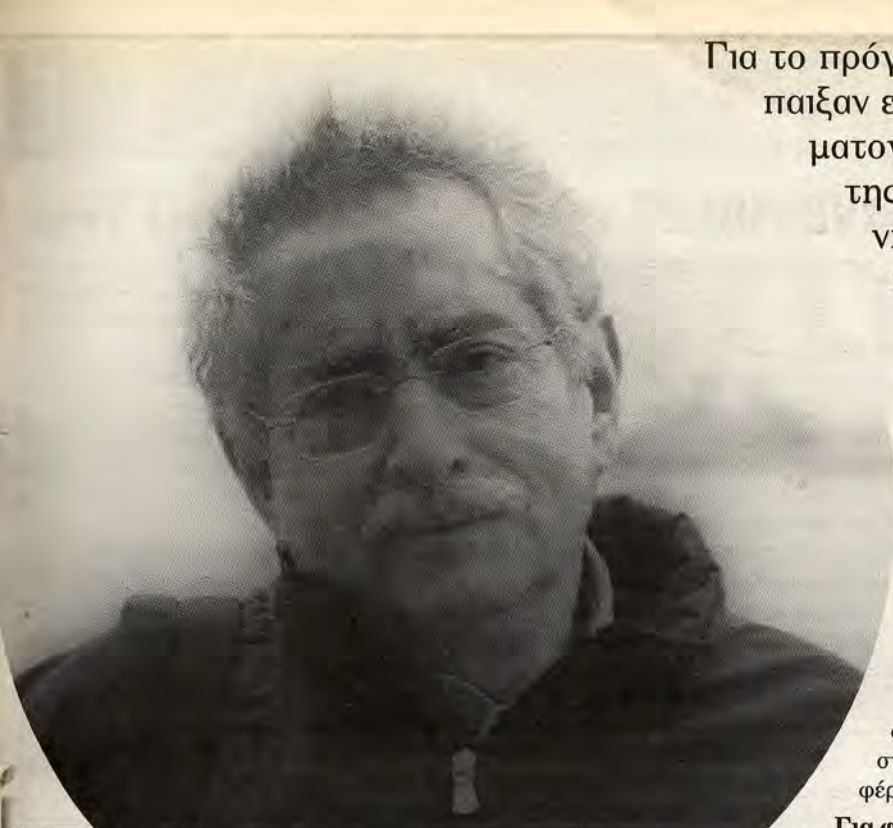
οικογένειες μαζεύονται για να δουν τα πρώτα τηλεοπτικά προγράμματα, τα παιδιά μάζευαν τα πακέτα απ' τα αμερικάνικα τσιγάρα και μια ολόκληρη γενιά προσπαθούσε να ξεφύγει από ένα μίζερο, σοσιαλιστικό μέλλον. Ήταν καιρός για rock 'n' roll. Είναι μια ιστορία για την αγάπη και την ελπίδα, για τους γονείς και για το πως δεν καταλαβαίνουν τα παιδιά τους, για το σπάσιμο των κανόνων και για το σπάσιμο των καρδιών: όμως πάνω απ' όλα είναι μια ιστορία για το πως η μουσική μπορεί ν' αλλάξει μια ολόκληρη γενιά.

3x3 Γιαν Χρέμπεκ - Cine Tzon Κασσάβετης, 22:30

Μια ζεστή φωλιά / Pelisky
του Γιαν Χρέμπεκ (Τσεχία, 1999)

Σε μια διώροφη βίλα της Πράγας ζουν δύο οικογένειες. Οι δύο πατεράδες εκπροσωπούν εκ διαμέτρου αντίθετες πολιτικές τοποθετήσεις. Ο κύριος Σέμπεκ, ένας απλοϊκός στρατιωτικός, έχει έναν νεαρό γιο και υποστηρίζει το σοσιαλιστικό κατεστημένο. Ο κύριος Κράους, ένας πικρόχολος τέως αντιστασιακός με σκληρές εμπειρίες από τον πόλεμο, έχει μια νεαρή κόρη και είναι αμετακίνητος αντικομμουνιστής. Ο καθένας τους πιστεύει ότι έχει πάντα δίκιο, όποιο κι αν είναι το θέμα, ενώ οι πολύπαδες, τρυφερές γυναίκες τους προσπαθούν να περιορίσουν τις εκάστοτε συγκρούσεις.

3x3 Γιαν Χρέμπεκ - Π. Ζάννας, 23:00

Για το πρόγραμμα, τα σταθερά κριτήρια επιλογής των ταινιών, το ρόλο που έπαιξαν εννιά χρόνια μέχρι τώρα οι Νέοι Ορίζοντες, προωθώντας έναν κινηματογράφο άγνωστο στο ευρύ κοινό και απρόσιτο σχεδόν στους σινεφίλ της Θεσσαλονίκης αλλά και για τις φετινές προτάσεις και τη σχέση κινηματογράφου και πραγματικότητας, όπως τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου, μιλάει ο Διευθυντής τους Δημήτρης Εϊπίδης και πάλι μ' έναν τρόπο ριζοσπαστικό και καθαρό.

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ:

Με κινητήρια δύναμη τον θεατή

φεστιβάλ, επειδή το κοινό που έρχεται στους Νέους Ορίζοντες αποκτά ένα ενδιαφέρον και για το υπόλοιπο πρόγραμμα.

Για φέτος υπάρχουν στο πρόγραμμα μαζί με τον αμερικάνικο ανεξάρτητο κινηματογράφο αφιερώματα στον γαλλικό και τον γερμανικό κινηματογράφο.

Για το γαλλικό κινηματογράφο είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρον το γεγονός ότι βγαίνει μια νέα φουρνιά σκηνοθετών η οποία ασχολείται περισσότερο με θέματα που ήταν παλιότερα απόμακρα όπως π.χ. οι μειονότητες. Βλέπουμε τον μετανάστη ως μια υπαρκτή παρουσία στη γαλλική κοινωνία κάτι που δεν βλέπαμε στο παρελθόν. Με το γερμανικό κινηματογράφο όλη μου η προσοχή έχει επικεντρωθεί στους νέους δημιουργούς. Μέσα σε αυτήν την ενότητα υπάρχει και μια ταινία η οποία είναι μαθητική. Έγινε δηλαδή για τη διπλωματική εργασία μιας σπουδαστριας από την Ακαδημία του Βερολίνου. Είναι μια εκπληκτική δουλειά, πάρα πολύ ενδιαφέρουσα που υποδεικνύει ένα εκπληκτικό ταλέντο. Η ταινία αυτή ήδη έχει παρουσιαστεί σε σημαντικά φεστιβάλ. Ήταν στο Ρότερνταμ, στο Τορόντο είναι τώρα στο Πουσάν της Κορέας και είναι και στη Θεσσαλονίκη. Το *Μάρθα* είναι μια άλλη ταινία που θεωρώ ότι την ανακάλυψα τυχαία, δεν είχε παρουσιαστεί πουθενά. Πρόκειται για μια μικρή παραγωγή που προορίζεται για την τηλεόραση κυρίως. Η ταινία απέσπασε πολύ καλές εντυπώσεις στο Τορόντο. Με αποτέλεσμα να έχει αγοραστεί από τη Μίραμαξ.

Πώς βλέπετε να διαμορφώνεται ο ρόλος των Νέων Οριζόντων;

Βλέπω να υπάρχει μια εξέλιξη στον νεανικό χώρο του κινηματογράφου των δημιουργών. Ο ρόλος ενός τμήματος όπως οι Νέοι Ορίζοντες είναι να τον προωθήσουν και να τον ανακαλύψουν, να τον κάνουν ορατό στο θεατή και να του δώσουν ένα χέρι βοήθειας ώστε να ευδοκιμήσει και να συνεχίσει, να επιτευχθεί δηλαδή συνέπεια στην εξέλιξη των σκηνοθετών. Ο ρόλος των Νέων Οριζόντων είναι να ανακαλύπτουν ταλαντούχους σκηνοθέτες και να τους φέρνουν σε επαφή με το κοινό. Διαφορετικά αυτοί οι σκηνοθέτες εξαφανίζονται. Δεν περιμένεις κάτι τέτοιο να γίνει από φεστιβάλ που έχουν μια συντηρητική τοποθέτηση και ψάχνουν ταινίες οι οποίες κάπως υποβαθμίζονται από μεγάλα ηχηρά ονόματα ή άλλα στοιχεία. Ας μη γελιόμαστε, είναι πολλά τα φεστιβάλ που προτιμούν αυτές τις εύκολες λύσεις γιατί φλερτάρουν με την ιδέα της δημοτικότητας. Όλοι θέλουν να είναι δημοφιλείς, να έχουν επιτυχία και μεγάλη

αποδοχή από το ευρύτερο κοινό. Δυστυχώς καταλήγουν να δείχνουν ταινίες οι οποίες είναι βασισμένες στις γνωστές συνταγές επιτυχίας. Εγώ αυτό το πράγμα το αποκρούω παντελώς. Νομίζω ότι η ποιότητα θα πρέπει να είναι το στοιχείο που θα φέρει την επιτυχία.

Ποιά είναι τα κριτήρια επιλογής μιας ταινίας;

Μπορεί να μην είναι πολύ δημοκρατικό αλλά δεν υπάρχει επιτροπή προγράμματος και την επιλογή την κάνω μόνος μου. Τα κριτήρια λοιπόν επηρεάζονται από τις δικές μου προτιμήσεις. Μ'ενδιαφέρει η ποιότητα. Οι ταινίες θα πρέπει ν'αντανακλούν την πραγματικότητα, τις εξελίξεις, την ανθρώπινη εμπειρία, το γεγονός ότι πάντα κάνουμε μια προσπάθεια να επικοινωνήσουμε να γίνουμε αποδεκτοί ο ένας από τον άλλο.

Πώς βλέπετε την εξέλιξη του Αμερικάνικου Ανεξάρτητου Κινηματογράφου;

Υπάρχουν ελπιδοφόροι σκηνοθέτες που αφήνουν σημάδια και αποδείξεις πως θα δημιουργηθεί ένα έργο εξαιρετικό. Είναι όμως και οι άλλοι που αυτοαποκαλούνται ανεξάρτητοι ενώ ουσιαστικά δεν κάνουν τίποτε άλλο από το να αναπαράγουν τις χολιγουντιανές φόρμουλες.

Στο 3x3 φέτος υπάρχουν μια Ιρανή σκηνοθέτις ένας Τσέχος κι ένας κινηματογραφιστής από το Χονγκ Κονγκ. Τι σας οδήγησε σε αυτή την επιλογή;

Η Ιρανή είναι ίσως η σημαντικότερη γυναίκα σκηνοθέτις του Ιράν, έχει αρκετές ταινίες στο ενεργητικό της, πολλά ντοκιμαντέρ και μυθοπλασίες. Έχει ένα φεμινιστικό βλέμμα στην κοινωνία του Ιράν. Είναι ενδιαφέρον να δούμε πως μια μουσουλμάνη σκηνοθέτις προσεγγίζει θέματα που αφορούν τον γυναικείο πληθυσμό. Όπως γνωρίζουμε στο Ισλάμ η γυναίκα εξακολουθεί να υποφέρει μια δυσβάσταχτη μοίρα. Στην περίπτωση του Τσέχου Γιαν Χρέμπεκ, πρόκειται για έναν σκηνοθέτη με 3 ταινίες στο ενεργητικό του, αλλά και οι τρεις είναι φοβερά πετυχημένες και ιδιαίτερα ενδιαφέρουσες. Η τελευταία του, το *Ιστορίες Διχασμού και ... Εγκυμοσύνης*, είναι υποψήφια για το Όσκαρ ξενόγλωσσας ταινίας. Είναι εντελώς άγνωστος στην Ελλάδα. Ο Στάνλεϊ Κουάν είναι ένας καταξιωμένος σκηνοθέτης από το Χονγκ-Κονγκ, η τελευταία του δουλειά συμμετείχε στο τμήμα "Ένα Κάποιο Βλέμμα" στις Κάννες. Ο Κουάν έχει τύχει ευρύτερης αποδοχής στον υπόλοιπο κόσμο. Ενδεικτικά μπορώ να αναφέρω πως πέρσι στο φεστιβάλ του Πέζαρο του έκαναν ένα ολοκληρωμένο αφιέρωμα με εκδόσεις βιβλίων κ.λπ. Λόγω του μεγέθους των Νέων Οριζόντων το έργο του το έχω συμπίεξει σε τρεις ταινίες.

Τί ρόλο ύπαρξης έχει το Φεστιβάλ σε μια περίοδο παγκόσμιας κρίσης;

Ο κινηματογράφος δεν παύει να είναι μια παράλληλη έκφραση μια δραστηριότητα που αντανάκλα την καθημερινή ζωή. Όταν υπάρχουν δραματικά γεγονότα αυτού του μεγέθους στην καθημερινότητά μας, ένα φεστιβάλ και ο ίδιος ο κινηματογράφος ωχρούν. Ωστόσο, είναι εμφανές το πόσο απομακρυσμένοι είμαστε από την πραγματικότητα, πόσο απέχουμε από το να αντιλαμβανόμαστε τα πραγματικά θέματα που υπάρχουν. Είναι απίστευτο πως στον 21ο αιώνα ένας άκρατος φανατισμός υποκινεί ανθρώπους να σχεδιάσουν και να οργανώσουν με τον πιο περίπλοκο τρόπο φοβερές επιχειρήσεις τρόμου, προκαλώντας μαζικό θάνατο και καταστροφές. Αυτό είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα το οποίο δείχνει πόσο απέχουμε από την σωστή επικοινωνία σαν άνθρωποι. Ίσως ο πολιτισμός και οι τέχνες δεν έχουν τη σωστή επίδραση στη ζωή μας. Υπάρχει αυτή η άγνοια, η καχυποψία, η απόσταση που μας διαχωρίζει.

Χρίστος Καλλίτσης

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ 15

Ο Δημήτρης Εϊπίδης μιλάει στο Πρώτο Πλάνο

Πώς θα γιορταστούν τα 10 χρόνια των Νέων Οριζόντων;

Δυστυχώς είναι μια χρονιά η οποία επιβάλλει μια σοβαρότητα, δεν θα έχει πυροτεχνήματα. Είναι μια αφορμή για να δούμε πως ο κινηματογράφος μπορεί να παίξει έναν πιο συγκεκριμένο ρόλο στην πληροφόρηση και στη συμμετοχή του ως μέσο έκφρασης της καθημερινής πραγματικότητας σε διάφορα μέρη του κόσμου.

Θα λέγαμε δηλαδή πως η δέκατη χρονιά είναι περιουολογής;

Όχι, μόνο. Είναι μια χρονιά χαρακτηριστική της όλης προσπάθειας που έχει προηγηθεί, η οποία είχε σαν στόχο την επιλογή σημαντικών ταινιών που έχουν αποκτήσει μια μεγαλύτερη εμβέλεια και αποδοχή από το κοινό. Ταινίες που έχουν συχνά διακριθεί και καταξιώσει τους σκηνοθέτες τους. Ταυτόχρονα στο πρόγραμμα εμπεριέχεται ένα είδος κινηματογράφου που δεν είναι ακόμη γνωστός, δηλαδή δεν έχει βρει το κοινό του. Φιλοδοξώ μέσα από τους Νέους Ορίζοντες να δώσω στους σκηνοθέτες αυτήν τη δυνατότητα. Φέτος θα δοθεί η ευκαιρία στους θεατές της Θεσσαλονίκης να δουν κάποιες ταινίες νέων σκηνοθετών από τις οποίες είμαι σίγουρος πως θα εντυπωσιαστούν.

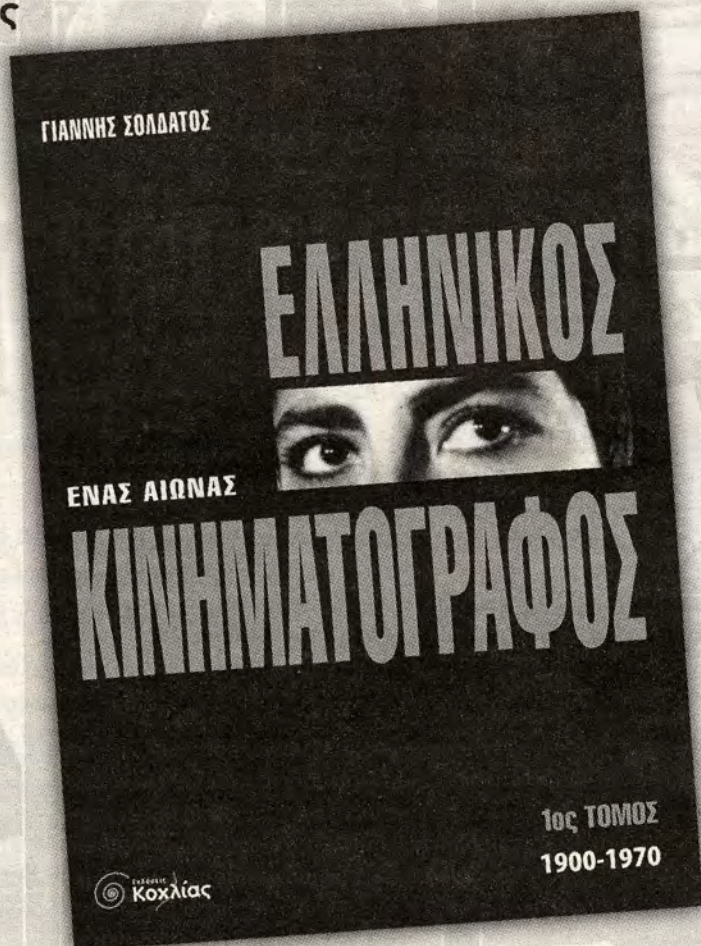
Ποιες είναι οι πιο δυνατές στιγμές που έμειναν στη μνήμη σας στη διάρκεια αυτών των δέκα χρόνων;

Δεν θα έλεγα ότι οι "Νέοι Ορίζοντες" έχουν φθάσει στο ζενίθ τους, ότι έχουν εκπληρώσει τους στόχους τους, δεν γνωρίζω αν τους εκπληρώνουν και πότε. Ωστόσο, μπορέσαμε να προωθήσουμε έναν κινηματογράφο άγνωστο και αδιάφορο για το μεγάλο κοινό. Η παρουσία αυτού του κινηματογράφου στη Θεσσαλονίκη του έδωσε ένα επιπλέον στήριγμα και δημοτικότητα. Αναφέρομαι στους Ιρανούς, στις επανειλημμένες παρουσίες των Κιαρυστάμι και Μαχμαλμπάφ, επίσης του Παναχί πέρσι. Θεωρώ τον εαυτό μου ευτυχή που τα τελευταία χρόνια είχα την προσωπική επαφή με την εξέλιξη του ιρανικού κινηματογράφου και κατάφερα να παίξω κι εγώ έναν μικρό ρόλο στην προώθησή του, στην Ελλάδα στον Καναδά και αλλού. Θέλω επίσης ν'αναφερθώ στις άλλες παράλληλες εκδηλώσεις που εμπεριέχονται στους Νέους Ορίζοντες. Η προβολή του τρισδιάστατου κινηματογράφου το οποίο ήταν ένα μικρό θαύμα. Τις συναυλίες όπου ήρθε κόσμος κοντά στον κινηματογράφο, ο οποίος δεν ήταν απόλυτα κινηματογραφόφιλος. Άλλο ένα ιδιαίτερο στοιχείο είναι η επιμονή να φιλοτεχνούνται από διακεκριμένους Έλληνες εικαστικούς οι αφίσες των Νέων Οριζόντων. Το 3x3 όπου μπορέσαμε να προβάλουμε σε μια πιο εκτεταμένη μορφή 3 έργα 3 σκηνοθετών οι οποίοι ήταν μέχρι στιγμής άγνωστοι στην Ελλάδα. Αποκτούν έτσι ένα κοινό το οποίο έχει την ευκαιρία να παρακολουθήσει ένα μέρος της εξέλιξης και της σταδιοδρομίας τους. Το σημαντικότερο απ' όλα είναι οι θεατές. Η επιμονή και η συμμετοχή τους ακόμη και στους ολονύκτιους μαραθώνιους που έχουν γίνει, δείχνουν μια αφοσίωση στην προσπάθεια και μια επιθυμία επικοινωνίας που είναι η κινητήρια δύναμη των Νέων Οριζόντων. Το γεγονός αντανάκλαται και στο υπόλοιπο

“Το σημαντικότερο απ’ όλα είναι οι θεατές. Η επιμονή και η συμμετοχή τους ακόμη και στους ολονύκτιους μαραθώνιους που έχουν γίνει, δείχνουν μια αφοσίωση στην προσπάθεια και μια επιθυμία επικοινωνίας που είναι η κινητήρια δύναμη των Νέων Οριζόντων.”

Κυκλοφορεί

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
Κοχλίας

ΧΟΡΗΓΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
ΒΙΒΛΙΟρυθμός

Βασ. Ηρακλείου 47, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

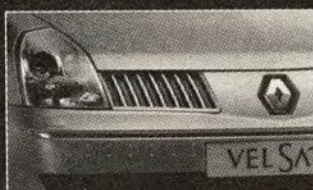
www.heineken.gr

RENAULT

ΕΦΕΥΡΕΤΕΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ

...για τη χειμερινή κινηματογραφική σεζόν
σας προτείνουμε πρώτες προβολές Renault!

ΟΛΥΜΠΙΟΝ
RENAULT

Η βαθύτερη ουσία των πραγμάτων

Φέτος οι ταινίες από τα Βαλκάνια αναζητούν το ανθρωπινό πρόσωπο μέσα στα συντρίμια του μεταπολεμικού χάους, επιχειρούν να καταγράψουν την ανθρωπινή κατάσταση στην εποχή της παγκοσμιοποίησης και της ελεύθερης αγοράς, αγωνίζονται να διασώσουν την ιστορική μνήμη, προσπαθούν να βαδίσουν με σταθερό βήμα στο «πύρινο έδαφος της πραγματικότητας».

Μια από τις αναμφισβήτητες επιπτώσεις των γεγονότων της 11ης Σεπτεμβρίου υπήρξε αλλαγή στο διεθνές τηλεοπτικό ειδησιογραφικό τοπίο: οι κάμερες έπαψαν να είναι στραμμένες στην Βαλκανική Χερσόνησο –και γεγονότα, όπως οι ένοπλες συγκρούσεις στη FYROM, η πολιτική αστάθεια στο Κόσοβο και την Βοσνία, η πολιτική διαφθορά στην Γιουγκοσλαβία, ή η οικονομική κρίση στην Τουρκία, δεν προσελκύουν πλέον το διεθνές ενδιαφέρον. Καθώς η τηλεοπτική λογική είναι πάντα η λογική του θεάματος, τα φώτα της δημοσιότητας μοιραία στρέφονται εκεί που το θέαμα γεννιέται: εκεί που το αίμα και τα δάκρυα κυλούν για πρώτη φορά, εκεί που οι άνεμοι της καταστροφής σαρώνουν τα πάντα.

Όμως η λογική του κινηματογράφου υπήρξε πάντα διαφορετική: για τις κινηματογραφικές εικόνες σημασία δεν έχει τόσο το θέαμα, όσο η ουσία των πραγμάτων, δηλαδή η ίδια η ανθρωπινή εμπειρία. Και οι νέοι σκηνοθέτες από τις Βαλκανικές χώρες –που τώρα πια προσελκύουν την προσοχή των διεθνών φεστιβάλ (ενδεικτικό των επιτευγμάτων τους είναι η βράβευση των ταινιών *Slogans* και *No man's land*, αλλά και η έντονη βαλκανική παρουσία στο Διεθνές Διαγωνιστικό)– που ανδρώθηκαν μέσα στο χάος της προηγούμενης περιόδου, απαντούν στην πολιτισμική έκπτωση της Χερσονήσου με το μόνο όπλο που διαθέτουν: την δύναμη των κινηματογραφικών εικόνων.

Καθώς οι πληγές του παρελθόντος παραμένουν πάντα ανοικτές, καθώς οι σκιές και τα φαντάσματα της ιστορίας εξακολουθούν να δυναστεύουν τις ζωές των ανθρώπων, οι κινηματογραφικές εικόνες γίνονται ξαφνικά ο τόπος όπου ένας διάλογος με το παρελθόν μπορεί να διεξαχθεί. Αυτές οι ταινίες δεν αποτελούν ένα λόγο ΑΠΟ το παρελθόν, αλλά ένα λόγο ΓΙΑ το παρελθόν: είναι δηλαδή εκ των υστέρων απολογισμοί, στις οποίες η σημερινή πραγματικότητα αντανακλάται, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, στις εικόνες τους. Εδώ η μνήμη προσφέρει την πρώτη ύλη: είτε για μια νοσταλγική αναπόληση του παρελθόντος, είτε για μια εκ βαθέων μαρτυρία εμπειριών τραυματικών (*Το απόγευμα ενός βασανιστή*). Έτσι χρησιμοποιώντας τους τόνους μιας κωμωδίας (*Συνθήματα*) ή επιχειρώντας μια αναβίωση της νεανικής ηλικίας (*Γλυκά όνειρα*) το αποτέλεσμα παραμένει το ίδιο: συνιστούν αυτές οι ταινίες απόπειρες εξορκισμού του παρελθόντος και συντήρησης της ιστο-

ρικής μνήμης. Αυτές οι απόπειρες πολλές φορές προσφέρουν το έδαφος και για πειραματισμούς πάνω στην φόρμα (όπως στην περίπτωση της ταινίας *Σκόνη*) όπου το έμφορτο εθνικών συγκρούσεων ιστορικό παρελθόν των Βαλκανίων γίνεται ο χώρος όπου οι κινηματογραφικές παραδόσεις των ταινιών γουέστερν (και φυσικά ο μαρξισμός τους) συγκλίνουν με τις δομές μιας τραγωδίας.

Αυτό το βλέμμα προς το παρελθόν είναι παράλληλο με την προσέγγιση του τώρα και του σήμερα. Την καθαρή έκθεση της σημερινής κα-

...για τις κινηματογραφικές εικόνες σημασία δεν έχει τόσο το θέαμα, όσο η ουσία των πραγμάτων, δηλαδή η ίδια η ανθρωπινή εμπειρία.

τάστασης (και των προβλημάτων της) θα την βρούμε στις περισσότερες ταινίες από τα Βαλκάνια. Ταινίες όπως ο *Γαλαξίας* ή η *Νατάσα* τροφοδοτούνται από την άμεση πραγματικότητα: εκθέτουν, μέσα από τους ανάλαφρους τόνους μιας κωμωδίας ή μέσα από τους σκοτεινούς μιας τραγωδίας, τα προβλήματα της μεταπολεμικής περιόδου στο Σαράγιεβο ή στο Βελιγράδι. Στην πρώτη είναι τα προβλήματα της μεταπολεμικής περιόδου που προσφέρουν την πρώτη ύλη, ενώ η δεύτερη έχει στο κέντρο της τις τραυματικές εμπειρίες που προκαλεί η διαβίωση στο περιβάλλον ηθικής σήψης του καθεστώτος Μιλόσεβιτς.

Στις υπόλοιπες θα βρούμε ένα λόγο που προσπερνά την επιφάνεια για να σχολιάσει ζητήματα λιγότερο εμφανή και προφανή. Όπως τις ευτράπελες περιπέτειες της καλλιτεχνικής δημιουργίας μέσα στο περιβάλλον της ελεύθερης αγοράς (*Η Ωδή στον ποιητή*). Ή την σχέση με την πατρική γη (*Μακριά από την πατρίδα*), τις ηθικές αξίες (*Η ταμίας θέλει θάλασσα*) ή την παράδοση (*Γράμμα στην Αμερική*): αυτές οι ταινίες διασώζουν πρόσωπα και ύψη ζωής που τείνουν να εξαφανιστούν, αποτελούν δηλαδή και αντιδράσεις-απαντήσεις απέναντι στην παγκοσμιοποίηση, προτείνοντας μια πιο ουσιαστική σχέση τόσο με τον τόπο καταγωγής, όσο και με τον πολιτισμό του. Καταγράφουν τέλος την ουσιαστική απομάκρυνση του

ατόμου από αξίες και αρχές (*Η ταμίας θέλει θάλασσα*) και αναζητούν ένα δρόμο επιστροφής σ' ένα ειδυλλιακό (:) παρελθόν.

ΔΥΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ

Μέσα σ' αυτό το περιβάλλον μπορούμε να βρούμε και δύο σκηνοθέτες, οι οποίοι με το βλέμμα ενός δημιουργού, επαναπροσεγγίζουν, από μια διαφορετική οπτική γωνία, θέματα και καταστάσεις οικεία από το παρελθόν. Ο πρώτος, ο Ρουμάνος Lucian Pintilie (*Το απόγευμα ενός βασανιστή*), δίδει τον λόγο σ' ένα βασανιστή του καθεστώτος Τσαουσέσκου, επιχειρώντας να διερευνήσει κάτι βαθύτερο και ουσιαστικότερο από το προφανές: πως συμφιλιώνεται κάποιος με το κακό, πως "συγκατοικεί" μ' αυτό για μια ολόκληρη ζωή. Ο δεύτερος, ο Γιουγκοσλάβος Goran Paskaljevic (*Πως ο Χάρι έγινε δένδρο*), κινηματογραφώντας χιλιόμετρα μακριά από την πατρίδα του, μια κινέζικη ιστορία και χρησιμοποιώντας τη φόρμα της παραβολής, μάς μιλά για την ουσία της εμφύλιας διαμάχης: "πως το κακό μπορεί να δηλητηριάσει στην ψυχή, πως το μίσος μπορεί να διαλύσει τα πάντα και να μετατρέψει ένα ζωντανό άνθρωπο σε φέρετρο". Δηλαδή η ουσία μιας εμφύλιας σύρραξης στη μορφή μιας κινηματογραφικής ταινίας...

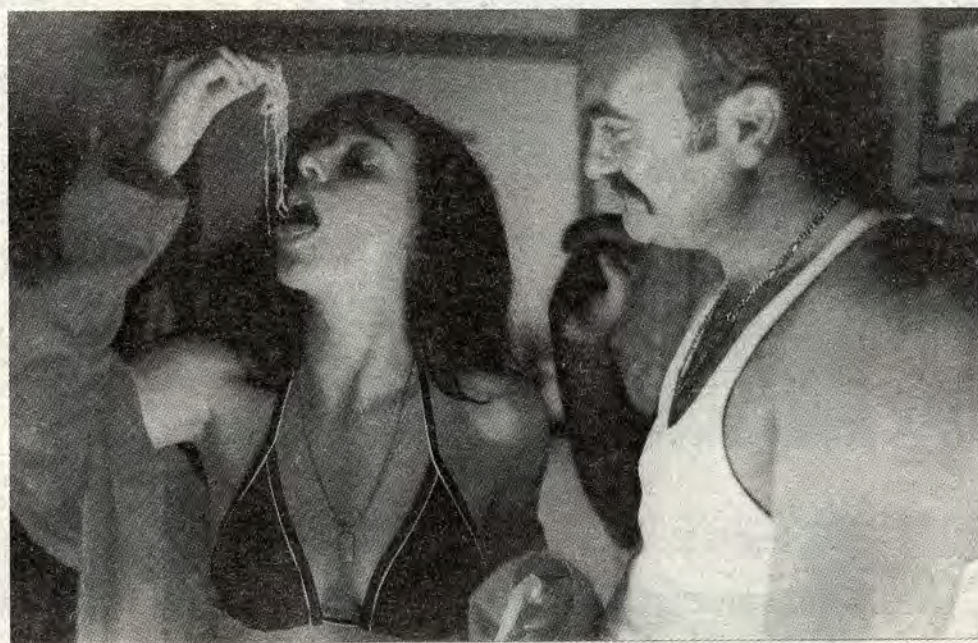
Δημήτρης Μπάμπας

Η ταινία της ημέρας

Η ταμίας θέλει διακοπές / Blagajnica hoće ici na more
του Dalibor Matanica (Κροατία, 2000)

Η Barica δουλεύει σ' ένα μικρό σούπερ-μάρκετ. Οι πελάτες δεν είναι ιδιαίτερα ευυπόληπτοι: αλκοολικοί και περιστασιακοί κλέφτες συχνάζουν στο κατάστημα. Ούτε όμως και ο υπεύθυνος και διευθυντής: η βασική του έγνοια είναι η πώληση λαθραίων οινόπνευματων ποτών. Το κατάστημα φαίνεται να λειτουργεί χάρις στην αφοσίωση των υπαλλήλων: της Barica, της συναδέλφου και φίλη της Stefica, αλλά και της Zelinja. Η Barica δεν φαίνεται να δίνει ιδιαίτερη σημασία στο περιβάλλον εργασίας. Έχει ένα όνειρο: προσμένει με ανυπομονησία τις διακοπές της. Θέλει να πάει, για πρώτη φορά στην ζωή της, στην παραλία παρά με την μικρή της κόρη της, η οποία πάσχει από βρογχίτη. Όμως το όνειρο της βρίσκεται σε κίνδυνο. Η Jadranka, η νέα γοπευτική υπάλληλος του σούπερ-μάρκετ, προσπαθεί να πείσει τον διευθυντή, να ακυρώσει τις διακοπές της Barica, για να μπορέσουν οι δύο τους να πάνε ένα "επαγγελματικό ταξίδι". Μόνος συμπαράστατης της ηρωίδας, στις δυσκολίες της, φαίνεται ότι είναι ένας μυστηριώδης αστυνομικός επιθεωρητής που συλλαμβάνει τους κλέφτες-πελάτες του σούπερ-μάρκετ. Επικεντρώνοντας την αφήγηση στο κεντρικό γυναικείο πρόσωπο, η σκηνοθεσία έκανε μία καθοριστική κίνηση: σχεδιάζει ένα πορτραίτο μίας γυναίκας εν ώρα εργασίας, σκιαγραφεί τις δυσκολίες της ζωής της. Επιλέγοντας έναν ανάλαφρο και συχνά κωμικό τόνο (στις σκηνές που παρουσιάζονται οι πελάτες του καταστήματος, αλλά και οι σχέσεις εργαζομένων-διευθυντή) και παρουσιάζοντας όψεις α-

Με ευαισθησία και λεπτότητα, καταγράφει την παθητικότητα, την διστακτικότητα και την ηθική καθαρότητα της ηρωίδας, ενώ συχνά κινηματογραφεί το πρόσωπο και το σώμα της με ένα λυρισμό, αλλά και με μια μελαγχολία.

πό την ζωή της, ο σκηνοθέτης προσεγγίζει το θέμα μέσω ενός στυλιζαρισμένου ύφους. Μια γλυκόπικρη αίσθηση συνοδεύει τις εικόνες της ταινίας, αλλά και μια αγαπτική διάθεση γι' αυτή την γυναίκα. Όντας μέσα σ' ένα περιβάλλον διαφθοράς και ηθικής έκπτωσης, η στάση ζωής της αποτελεί μια φωτεινή ελπίδα -το πρόσωπο της στο τέλος ακτινοβολεί λάμψη και καθαρότητα...

Δ.Μ.

Παρασκευή 9 Νοεμβρίου, Cine Tonia Μαρκετάκη, 20:30

PHOTOTECH

ΔΙΚΤΥΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ - ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ - ΚΑΒΑΛΑ

smile!

έγχρωμες φωτογραφίες σε

Πάροδος Αρμύτα 1, 56431 Ηλιούπολη, Θεσσαλονίκη
Τηλ. 031.600308, Fax. 031.604307, e-mail: phototech@phototech.gr, www.phototech.gr

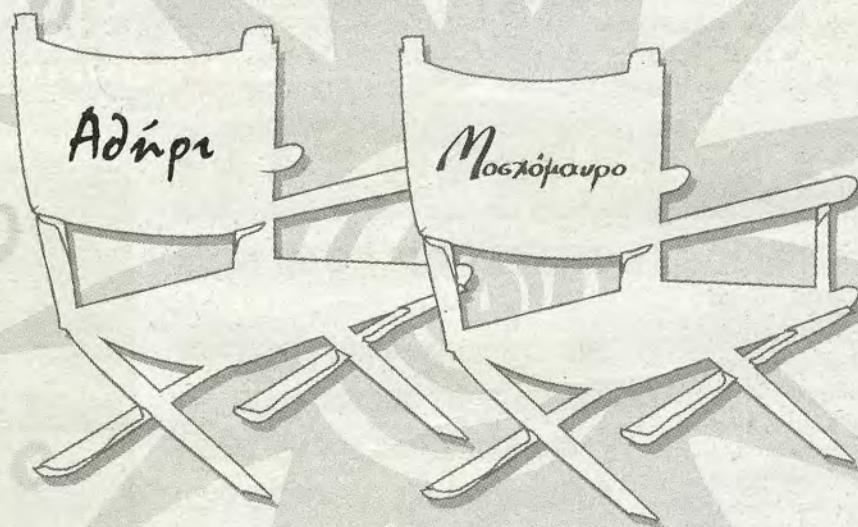
Artishead

L'INSTITUT FRANÇAIS
SOUTIENT
LE FESTIVAL
DE THESSALONIQUE

ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ
ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ
ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

420 ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

τα μεγάλα κρασιά της μεγάλης οθόνης

Ευάγγελος Τσιανιάδης α.ε.

Οι νέες εικόνες της Αργεντινής

Αν κάποιος προσπαθήσει να εξηγήσει τις συνθήκες και τις αιτίες μέσα στις οποίες γεννήθηκε ο νέος αυτός κινηματογράφος, θα πρέπει να σταθεί στον σημαντικό ρόλο που έπαιξε (και εξακολουθεί να παίζει) η κινηματογραφική σχολή *Universidad del Cine*, τόσο στον τομέα της παραγωγής όσο, και αυτό είναι σημαντικότερο, στον τομέα της εκπαίδευσης. Ένα σινεμά που αναπτύχθηκε στον κάθε άλλο από ασφυκτικό και κλειστό χώρο των κινηματογραφικών σχολών, το σινεμά της Αργεντινής είναι ο κινηματογράφος των επιγόνων της δεκαετίας του '60 (αξίζει να σημειωθεί ότι ο ιδρυτής της σχολής *Universidad del Cine*, Manuel Antin προέρχεται από το σινεμά της δεκαετίας του '60). Παράλληλα θα πρέπει επίσης κάποιος να σταθεί και στον ρόλο που έπαιξαν η οικονομική ενίσχυση που δόθηκε από το εξωτερικό –από ιδρύματα όπως το *Sundance* ή το *Hubert Bals Fund* του Φεστιβάλ του Ρότερνταμ–, καθώς και η απουσία μίας συστηματικής κρατικής επιχορήγησης: τα προηγούμενα δημιούργησαν ένα σινεμά ανεξάρτητο από κάθε είδους εξαρτήσεις και ανοικτό στον κόσμο.

Σίγουρα δεν μπορούμε να μιλήσουμε για ένα κοινό αισθητικό ρεύμα: οι ταινίες που συγκροτούν το αφιέρωμα δεν διακρίνονται για την θεματική ή αισθητική τους ομοιομορφία. Στο αφιέρωμα θα βρούμε ταινίες όπως *Το Ηφαίστειο της ζωής*, που περιστρέφονται γύρω από τις ανεπούλτες πληγές του παρελθόντος, τα τραύματα που δημιούργησε η μακρόχρονη στρατιωτική δικτατορία. Την ταινία *Moebius*, μια cult ταινία του φανταστικού, όπου οι επιδράσεις του Αργεντινού συγγραφέα Μπόρχες ρίχνουν βαριά την σκιά τους, και όπου με την μορφή μιας αλληγορίας, αντανακλώνται τα τραύματα της στρατιωτικής δικτατορίας. *Τον Φόβο του Πάθους* με την επιρροή του ταγκό –εμβληματικού χορού για την Αργεντινή– να ορίζει το πλαίσιο σε μια ιστορία ανήθικου πάθους, όπου η σεξουαλική ελευθεριότητα είναι ένα τρόπος για να διεκδικήσει την αγάπη.

Ταινίες προσανατολισμένες προς το άγριο τοπίο μίας μεγαλούπολης και στις κοινωνικές (ή άλλες) περιπλοκές είναι οι περισσότερες: οι *Πίτσες*, *Μπύρες* και *Τσιγαράκια*, μια ταινία για τον μηδενισμό και τα αδιέξοδα της άγριας νεολαίας των αστικών κέντρων· η ταινία *Βολιβία*, θέτει στο κέντρο της ένα λαθρομετανάστη καθώς προσπαθεί να βρει έναν τόπο να σταθεί στην μεγαλούπολη· οι *Δύσκολοι Καιροί* είναι μια ταινία μικρό σχόλιο για τον αποκλεισμό και την αδυναμία των απλών ανθρώπων μπροστά σε μια ιεραρχικά δομημένη κοινωνία· στις *Εννιά Βασίλισσες* θα βρούμε –μέσα από τις εντάσεις της αφήγησης, το σασπένς, αλλά και τις συνεχείς ανατροπές–, ένα σχόλιο για την ε-

ξαπάτηση ως κυρίαρχο μοτίβο της αστικής μεγαλούπολης, ενώ ο *Κόσμος Γερανός* είναι ένα πορταίτο ενός εργαζόμενου, όπου οι σκοτεινοί τόνοι της πραγματικότητας αντισταθμίζονται από την δύναμη της ψυχής και την αισιοδοξία του κεντρικού χαρακτήρα.

Στις *Μόνο για σήμερα*, *Σίλβια Πριέτο*, ή *Σάββατο* είναι οι ανθρώπινες σχέσεις που βρίσκονται στο προσκήνιο. Ταινίες που δεν κρύβουν τις αναφορές στο σινεμά του Rohmer, παρόλο τον ανάλαφρο και συχνά κωμικό τους τόνο, είναι πορταίτα μίας δύσκολης και γεμάτης περιπλοκής νεανικής ζωής: Εδώ τα πρόσωπα, ζώντας με απληξία και ανησυχία, βρίσκονται διαρκώς σε αναζήτηση ταυτότητας, βιώνουν μια κατάσταση μόνιμης ανισορροπίας από την οποία προσπαθούν απεγνωσμένα να βγουν.

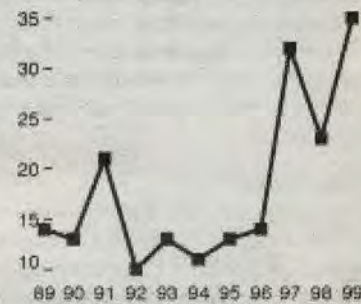
Καθώς απομακρυνόμαστε από τις αστικές μεγαλούπολεις ο τόνος αλλάζει: η σχέση ανάμεσα στο τοπίο και τον άνθρωπο είναι καθοριστική. Εδώ η φύση είναι ένας ακόμη χαρακτήρας της δραματικής πλοκής –που επιδρά καταλυτικά στα πρόσωπα–, ορίζει συμπεριφορές και υποβάλλει συναισθήματα. Στο *Χειμώνα*, *Μαύρα Χάλια* ο χώρος της Παταγονίας γίνεται για τον ήρωα το τοπίο μιας αναζήτησης μεταφυσικής τάξης και η αρένα μιας πάλης με τους δαίμονες της ψυχής. Στον *Βάλτο*, το δάσος (και φυσικά ο βάλτος) είναι το σκηνικό όπου ένα κρυφό δράμα θα παιχτεί και όπου ένα κλίμα κοινωνικής και ηθικής παθογένειας θα εκτεθεί σε δημόσια θέα. Κατά ένα ανάλογο τρόπο στην *Ελευθερία* ο χώρος του δάσους δίδει την ευκαιρία για ένα απογυμνωμένο από ψιμύδια και ωραιοποιήσεις, πορταίτο της ανθρωπίνης κατάστασης, στον κόσμο σήμερα, στην αυγή της νέας χιλιετίας. Αυτή η ταινία ενός σκηνοθέτη που είναι μόλις 26 χρονών είναι ίσως το καλύτερο δείγμα των αισθητικών επιτεύξεων του νέ-

ου κινηματογράφου της Αργεντινής: μας υποδεικνύει μέσα από τις εικόνες της έναν μοναδικό, αποκαλυπτικό και πρωτοφανή τρόπο για να δούμε τον άνθρωπο και τον χώρο. Αυτός δεν είναι παρά τρόπος ποίησης και του κινηματογράφου, στις καλύτερες στιγμές τους...

Δημήτρης Μπάμπας

Το σινεμά της Αργεντινής σε αριθμούς

- Πληθυσμός
1988: 31,6 εκατομμύρια
1998: 36,1 εκατομμύρια
- Αριθμός κινηματογραφικών αιθουσών
1988: 647
1998: 810
- Αριθμός Εισιτηρίων
1988: 28,4 εκατομμύρια
1998: 32,4 εκατομμύρια
- Μεριδίο της εγχώριας παραγωγής στον συνολικό αριθμό εισιτηρίων (1998): 13%
- Θέση της εγχώριας κινηματογραφικής παραγωγής στην παγκόσμια κατάταξη (1999): 19η
- Πόσο που επενδύεται σε κινηματογραφικές παραγωγές (1999): 133,3 εκατομμύρια δολάρια
- Αριθμός ταινιών που έχουν παραχθεί:

Data: www.ScreenDigest.com

Η ταινία της ημέρας

Βολιβία / Bolivia

του Israel Adrian Caetano (Αργεντινή, 2001)

Ο Freddy είναι λαθρομετανάστης από την Βολιβία. Έχει έρθει στο Μπουένος Άιρες για να βρει εργασία και ένα μέρος για να μένει. Στην πατρίδα του άφησε τα πιο αγαπημένα του πρόσωπα: την γυναίκα και τρεις κόρες του. Ελπίζει ότι γρήγορα να μπορέσει να τους φέρει κοντά του.

Όμως η πόλη που ζει δεν είναι φιλόξενο τόπος. Δεν υπάρχει χώρος για όνειρα στο Μπουένος Άιρες. Ο Freddy δουλεύει σ' ένα μπαρ σαν μάγειρας, και ξεδεύει όλα τα λεφτά του στο ξενοδοχείο και για να επικοινωνήσει με την οικογένειά του. Τα μόνα πρόσωπα που συναστρέφεται είναι το αφεντικό του και οι θαμώνες του μπαρ: ένας υπαίθριος πωλητής από την επαρχία, ο οποίος έχει στιγματιστεί ως ομοφυλόφιλος, ένας οδηγός ταξί που αντιμετωπίζει οικονομικά προβλήματα. Και η Rosa, ένα κορίτσι από την Παραγουάη, που εργάζεται ως σερβιτόρα.

Περιθωριακοί, εξόριστοι στην ίδια τους την πατρίδα, πρόσωπα στις παρυφές του αστικού χώρου, που αναζητούν μια στέγη για να στεγάσουν τα όνειρα και τις ελπίδες τους, οι θαμώνες του μπαρ δεν διαφέρουν και πολύ από τον Freddy: είναι συντρίμια και ναυάγια της ζωής στην πόλη. Η σκηνοθεσία καταγράφει με λεπτομέρειες την καθημερινότητα της ζωής στο μπαρ. Κοιτάζει με κατανόηση τα πρόσωπα αυτών των ανθρώπων, εξερευνά τους όρους και τις συνθήκες της ύπαρξής τους, εστιάζει στις μικρές τραγωδίες της ζωής τους.

Στέκεται όμως στο πρόσωπο του Freddy: μετανάστης και ανέστιος αντιμετωπίζεται από τον περίγυρό του με αδιαφορία, προκατάληψη, περιφρόνηση και αποκάλυπτο ρατσισμό –είναι ο Ξένος που διεκδικεί μια θέση στον παράδεισο(.). Επισκέπτης ενός φανταστικού Ελντοράντο, ο Freddy βρίσκεται, χωρίς να το συνειδητοποιήσει, αντιμέτωπος με τις σκληρές και ανελέητες όψεις του αστικού χώρου. Εδώ η πόλη είναι ο τόπος μιας εσωτερικής εξορίας, ο χώρος μιας ανοικτής φυλακής. Μόνο μέσω απόδρασης είναι τα όνειρα, μόνο μέσω επιβίωσης είναι η ελπίδα και θέρμες διαπροσωπικές σχέσεις.

Δεύτερη ταινία του Adrian Caetano μετά το *Πίτσες*, *Μπύρα* και *Τσιγαράκια* (Pizza, Birra, Faso). Προβλήθηκε στο Φεστιβάλ Καννών, 2001 στο τμήμα *Semaine de la Critique*.

Δ.Μ.

Ταινίες όπως το Γκαράζ Ολύμπο ή το Κόσμος Γερανός, Περιμένοντας τον Μεσσία τα προηγούμενα χρόνια μας προέδεσαν για το τι ακριβώς συνέβαινε στην κινηματογραφία της Αργεντινής. Νέοι σε ηλικία σκηνοθέτες, οι οποίοι πολλές φορές μόλις είχαν αποφοιτήσει από τις κινηματογραφικές σχολές, σκηνοθετούσαν ταινίες, οι οποίες ξεχώριζαν τόσο για την δύναμη της αφήγησης όσο και για την ευαισθησία του προσωπικού βλέμματος.

Παρασκευή 9 Νοεμβρίου, Cine Τόνια Μαρκετάκη, 18:00

Welcome to Thessaloniki

"Where to begin?" the festival-goer may wonder, tentatively circling films in their program. In its tenth year as an international event, the 42nd Thessaloniki Film Festival offers a fat catalogue of over 200 films. One place to start is a closeby waterfront cafe or hearty tavern (in the nearby "ladadika" part of town). The nourished cinephile can then find the historic Olympion Theatre or the new Provlita (Pier) "warehouses". It is a 4-15 minute mad dash/stroll between the two venues. Soon some of the hundreds of guests and thousands of devoted cinephiles along this trek will start to look familiar.

International Competition

Sixteen very different films by first or second-time directors from around the world are in competition. An international jury, presided by none other than UK director John Boorman, will pick their favorite films for the Golden and Silver Alexander prizes. The critics (including a busy Fipresci jury) will judge the films too, as will audiences and, no doubt, you. This year there are many regional (from Slovenia to Cyprus) productions in competition. Christos Dimas' Elefsina story, "The Cistern", represents Greece.

One World, Many Screenings

With its finger on the pulse of cinema trends everywhere, the festival has room for both the Jacques Rivettes and David Lynch of the world. The event kicks off with Rivette's acclaimed "Va Savoir", a film about a group of friends and their loves. Meanwhile Lynch's harsher "Mulholland Drive" (showing Sunday, November 11 at 11pm) is the story of a woman who gets amnesia after killing two men in a Hollywood car crash. Another choice event will be the closing film, Peter "Fully Monty" Cattaneo's comedy "Lucky Break." Taiwanese director Hou Hsiao Hsien's "Millennium Mambo", a techno Taipei story, is one of a handful of films from a region for which the festival has a special affinity. There will also be three orgiastic midnight marathons of short, racy films.

Hellenistic Styles

While classics fans may find blunt references to Greek drama in many Hollywood blockbusters, 32 local productions will give viewers a look at what's happening today in Greece. Eight of these mostly state-funded productions have already had theatrical distribution (including a groovy documentary on Screamin' Jay Hawkins). There are at least four additional diaspora or Greece co-productions. Locally it is the year of the newcomer - and possibly the long-awaited Hellenic Aldomovar or Kassovitz. There are several Cypriot films, two of them in international competition. One of Cyprus' best-known directors, Andreas Pantzis, brings Valeria Golino and George Corraface to town, as they appear in his new film. The "small world" of the local film industry relocates from Athens to Thessaloniki by the end, sporting hopes for the increasingly-Oscar like, monetary State Awards, held the day after the festival. This year the festival has tributes to local greats, directors Stavros Tournes and Dinos Dimopoulos, as well as actress Despo Diamantidou. Parents note: a great film for kids is Dimopoulos' "The Dolphins of Amvrakikou", screening at 5.30pm Friday, November 9.

British Humour and More

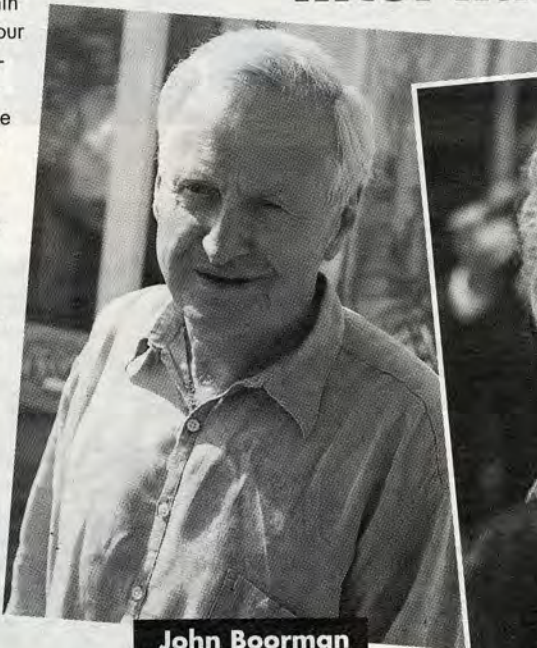
It's a fair trade-off. Director John Boorman will spend most of his Thessaloniki visit locked up in dark cinemas watching competition films with the rest of the jury (whose character and methods differ each year). Meanwhile audiences will flock to theaters to catch up on 16 of his works - ranging from early BBC documentaries to widely-released recent comedies such as "The General" and "The Tailor of Panama".

FIRST ΠΡΩΤΟ ΠΡΑΝΟ SHOT

42nd THESSALONIKI FILM FESTIVAL

FRIDAY 9 NOVEMBER 2001 • N. 93

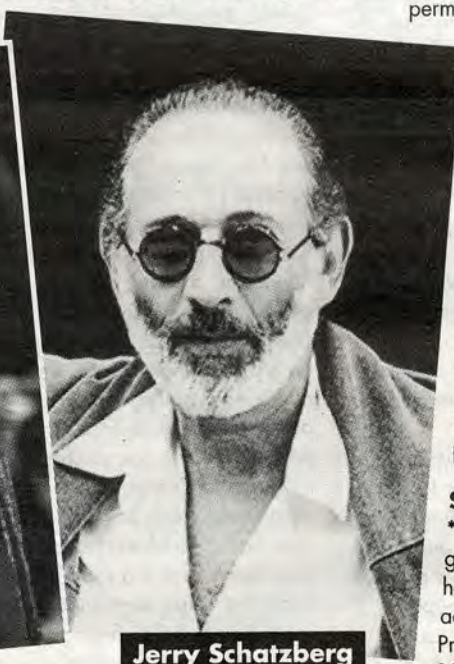
42nd Thessaloniki Film Festival is more international than ever

John Boorman

Faye Dunaway

Jerry Schatzberg

Hollywood Gold

The tradition of enriching the festival with the presence of legendary leading ladies, like Catherine Deneuve, Marisa Paredes and Irene Pappas, continues. Actress Faye Dunaway will be at the festival to receive an honorary award, as well as to show off her directing skills, with her short "Yellow Bird". On Saturday, November 10, she and director Jerry Schatzberg will present their 1970 collaboration, "Puzzle of a Downfall Child". The latter's photography has merited a festival exhibit (in Warehouse B).

Beyond Tango

Eighteen new films from Argentina (from 1996 and on) give a flavor of what's happening in that country's film world, despite the recession. In previous festivals, Argentine international competition films spoke of everything from torture to Jewish identity. This year's focus on Argentina demonstrates that big budgets aren't necessary for lively cinema.

The Heart of Balkaness

The term "Balkan" has many connotations, many of which we cannot repeat here. The diverse cinema of this region, which has historically had Thessaloniki as a commercial and intellectual center, is alive and well. Among the promising watches in the Balkan Survey are Albanian "Slogans", which took the top film and best actress awards at the recent Tokyo Film Festival, and "Before the Rain", director Milcho Manchevski's latest, a Western of sorts called "Dust". Competition films include a young Turkish director-to-watch, Kazim Oz, whose team came to Greece several times to complete their project.

Spotting New Horizons

The 40 cutting edge films in this section catering to daring cinema-goers were found from festivals such as Toronto and Cannes, not to mention inspired word-of-mouth. Michael Haneke's "The Piano Teacher", Larry Clark's "Bully" and Mohsen Makhmalbaf's timely "Kandahar" are some of the most-awaited titles. Subterranean discoveries await in sections devoted to what's new in Germany, France, the US, and countless other countries.

Off the Beaten Track

A paint exhibit of director and last year's jury head, Jerzy Skolimowski, is underway in the Macedonian Museum of Contemporary Art. Fritz Lang classic "Metropolis" will be screened at Thessaloniki's Concert Hall on November 16, accompanied by one of Bulgaria's finest orchestras. The Mediterranean Palace Hotel will be the site of two international distribution weekends organized by the Greek Film Center, the state organization responsible for the lion's share of Greek film production.

Local backbones

It's no secret that Thessaloniki students make up the bulk of the festival's audience. This year students will be able to see the Olympion's 11am, 1.30pm and 3.30pm films for free, upon flashing their student ids. No skipping school though - school permission and a teacher escort are required, for students in high school (and lower) grades.

The Digital Village

In recent years, the festival has held workshops and screenings devoted to the latest in digital filmmaking. These are of keen interest to local aspiring directors who haven't quite landed the huge grant they'd hoped for yet. On November 15-16, this tradition continues, with a digital filmmaking workshop and, on November 17, a presentation about video-to-film transfers. There are related screenings from Taiwan, China and the UK.

Some Festival Tips

***Tickets:** You need them, even you, guest card holder. For guest card holders tickets are free, but must be acquired from special counters in Provlita's Warehouse D (9.30am - 11pm)-only for that day, and not within

conflicting times. It's strongly recommended to get tickets too, for screenings you have invitations for, and if you are a lucky holder of the year-round CinekartaF. For the general public, tickets for screenings can be bought at the Olympion (Aristotle Square) and at the Provlita Warehouses (on the waterfront). Tickets are priced at 1,500 drs (or 2,000 drs if at the Olympion at 8.30pm or 11pm).

***Press screenings:** In the Alpha Odeon cinemplex (in a courtyard, 43 Tsimiski St). Please don't be shy in the press conferences. ***Hangouts:** Warehouse C is not only the home of vital offices and meetings, but the perfect meeting and party place. Having two alcohol-related companies as sponsors bodes well.

ΠΡΩΤΟ ΠΡΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 93 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2001

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ
ΣΥΝΤΑΧΗ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΙΤΣΗΣ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΙΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΙΑΣ,
ΣΩΤΗΡΗΣ ΜΠΑΜΙΑΤΖΙΜΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΝΙΚΟΣ ΠΟΥΡΠΑΡΟΣ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΥΤΑΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΝΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

Μ Ε Τ Η Ν Υ Π Ο Σ Τ Η Ρ Ι Ξ Η Τ Ω Ν

ΕΚΦΡΑΣΗ
92.4 FM